lid, căci ea poartă pe fund marca „Made in Germany".

Probabil că expediţia s'a făcut cu acelaş

— **„Poftiţi vă rog un scrabeu de şase mii de ani, desgropat chiar acum". (FABRICAT ORIGINAL LA GABLONZ)**

vapor cu care am venit şi noi şi acum după o şedere de numai câteva zile se înapoiază în Europa, cu valoarea ridicată de trei ori.

* * *

Limba italiană cât ar fi ea de frumoasă, se pretează totuşi admirabil pentru argumente plasate ca foc de mitralieră. Şi specula lucrează acolo în special cu această armă. Spre exemplu :

Ai sosit la Genova şi dela vapor trebue să recurgi la barcă — pentru a ajunge la ţărm. Atât timp cât te mai afli pe vapor, barca te costă 2 lire de persoană; imediat însă ce te afli la jumătatea drumului, între vapor şi chei, barcagiul îţi cere să achiţi costul, — 5 lire de căciulă.

— „Cum 5 lire? Am convenit doară cu 2!"

— „Două lire este tariful până la portul exterior. Dacă voiţi, să coborîţi acolo. Mă rog, cum doriţi !"

Apoi întoarce demonstrativ barca spre portul exterior, unde translanticele scoase din uz sunt tăiate felii în şantiere uriaşe, cu sgomot asurzitor.

— „Stai ! Ce să căutăm noi în portul exterior, du-ne la debarcader, pentru 2 lire !".

Şi aci intervine tirul de mitralieră. Ajungi la ponton. Focul este întărit de alte 2 duzini de barcagii buni de gură — orice italian când începe să orbească, descoperă într'însul un mic Marc Antoniu şi în special când este vorba de plata bărcilor — şi în timp ce stai şi priveşti la acel haos de braţe ce se 'nvârtesc în aer şi asculţi vocile care caută să se întreacă una pe alta, un domn care îţi inspiră încredere şi vorbeşte franţuzeşte sau nemţeşte se apropie de tine şi-ţi spune:

— „Pot să-ţi dau un sfat d-l meu. Plăteşte 5 lire. Cinci lire e tariful fixat ; — dacă vrei întreabă şi pe carabinier. Eu te sfătuesc să nu te expui la inconveniente. Ştii bine că italienii au sânge fierbinte".

Ce să faci în astfel de cazuri ? Plăteşti taxa cerută, cu o bancnotă de 10 lire şi primeşti rest un fel de încrucişare între jeton de carton şi o placă de aluminium. Din nou păcălit !, te gândeşti în acel moment. Mai târziu însă, stabileşti că jetonul era singur veritabil. Domnul care vorbea germana şi franceza participa cu un sfert, la câştigul barcagiului.

Pricepi ori nu pricepi, plăteşti hamalului italian, oricât ţi-ar cere

* * *

Orientalul care nu cunoaşte încă tirul de mitralieră chiamă într'ajutor jurămintele.

Te tocmeşti cu un negustor pentru o piatră preţioasă. El îţi cere 80 rupii şi dumneata îi dai 20.

— „Dar piatra nici nu e veritabilă", adaugi.

— „Cum, adică e imitaţie ?"

Negustorul e congestionat şi-i dă drumul.

— „Dacă piatra nu e veritabilă, zeul Cutare (pentru astfel de cazuri, orientalii dispun totdeauna de câte un zeu inofensiv) să mă pulverizeze cum se pulverizează pietrele imitate ! Să-i crească bunicii mele o trompă de elefant şi copiilor picioare de porc !". Aci el îngenunchiază. „Să-mi ajute Zeul Cutare ca lăcustele, scorpionii şi... toate aceste jurăminte nu vă sunt suficiente, domnule, pentru a vă convinge că piatra este veritabilă ? Bun, atunci fac proba cu apă. Vedeţi, picătura de apă şi rămâne pe piatră nu se scurge. Ei, mai puteţi spune că piatra nu e veritabilă ?"

Desigur că ai auzit cândva despra proba cu apă, tot atât cât e de sigur c'ai uitat de mult, dacă la pietrele veritabile apa se scurge sau nu. Iei o atitudine de specialist şi spui :

— „Foarte frumos, dar aceasta nu înseamnă nimic", şi rămâi la oferta de 20 rupii.

Negustorul cere şaptezeci, apoi scade la şaizeci.

Pe urmă, adânc ofensat cu o figură palidă, el îşi strânge pietrele şi pleacă.

După câtva timp, se întoarce cu lacrimile în ochi şi-ţi cere 50 rupii.

(Continuare în pag. XX)

O plimbare „plăcută" pe malul mării la Neapole

MODA

MODA e astfel făcută încât femeile se îmbracă cu mult mai multă plăcere, când cerul e albastru şi străluceşte soarele. De aceia rochiţele de vară sunt menite să dea bucurie şi bună dispoziţie.

Sunt uşoare şi vaporoase. Atât în ceeace priveşte materialul cât şi în ceeace priveşte croiala. Alături de stofele multicolore,—amintind florile din grădini şi câmpii, — se aleg nuanţele pastel. Fiecare sezon de vară aduce o nouă coloare predominantă. Anul acesta sunt însă mai multe: roz, albastru-pastel, culoarea florii de tei, orange şi „capucine".

Pentru ca aceste culori la modă să fie purtate de toate femeile, nuanţele lor variază mult.

Eleganţa cea mai mare e desfăşurată după amiază, astfel încât în anotimpul cald, rochia de după amiază, joacă rolul cel mai de seamă.

De multe ori întrece chiar pe cea de seară.

Vizitele şi recepţiile se fac vara în ceasul antemergător apusului de soare.

Adeseori acestea sunt prelungite până seara târziu, totuşi când spui „garden-party" sau „ceaiul pe terasă" ai involuntar imaginea unei mondenităţi de după amiază.

O rochie de marchizet rose cu lungimile neegale

O rochiţă uşoară de vară. Caracteristică este jacheţica bolero

Rochiţă uşoară din voile Georgette, cu mânecile şi şal multicolor

Rochie de promenadă în albastru pastel cu jachetă de trei sferturi lungime

Strandul Kisseleff

Sâmbătă 6 Iulie, s'a făcut inaugurarea Strandului Kisseleff, cel mai agreabil loc de reconfortare din Capitală. Solemnitatea a avut loc în prezenţa oficialităţilor edilitare şi ministeriale şi în afluenţa unui numeros şi curios public.

Duminică 7 Iulie, a fost prima zi de Strand deschisă publicului, care a aglomerat terenul şi a completat cele 2000 de cabine, răspunzând astfel cu toată încrederea iniţiativei fondatorilor.

Este într'adevăr unul din cele mai frumoase şi mai bine amenajate stranduri din Europa, fiind prevăzut cu tot confortul modern.

Două bazine, cabine confortabile, restaurante, frizerii, radio în permanenţă, duşuri, aparate de gimnastică, etc., dau posibilitatea vizitatorului de a rămâne mult timp la strand, pentru hidroterapie şi băi de soare.

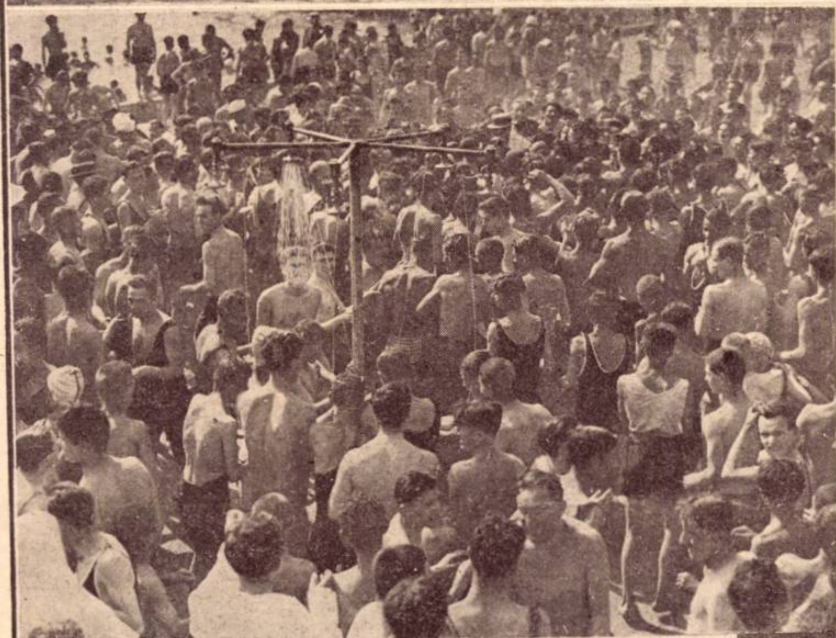
Bazinul

In drum spre bazin

La duş!

Serviciul religios.

A sunat telefonul

ŞTIU că n'am dreptate. Aţi citit până acum în toate gazetele numai de furturi, spargeri, fraude şi excrocherii. Datoria mea însă, este să vă distrez; ar trebui să vă povestesc o istorioară în care să fie vorba de bunătate, devotament şi dragoste. Dar ce pot face ? Şi eu citesc gazetele şi gândurile mele sunt împănate de aceste *„fapte diverse"*. N'am încotro: vă voi povesti o istorioară cu un spărgător.

. . . .

In seara aceea, *Gontran*, spărgătorul, pătrundea în locuinţa domnului *Modinant*. Da, se numeşte Gontran şi este totuş spărgător. Sunteţi greşiţi dacă presupuneţi că Gontran este un nume rezervat numai aristocraţiei. Numele există în calendar şi oricine poate să şi-l însuşiască, (Gontran şi-a însuşit între timp şi alte lucruri de mai mare valoare).

Pe cuvânt de onoare, dacă aţi fi fost pe scară în timp ce Gontran cu un „passe-partout" descuia uşa domnului Modinant, aţi fi crezut că este vorba de un cetăţean cuminte, care se întoarce acasă. E bine îmbrăcat şi flueră. Flueră ca un bun lucrător, mulţumit de munca de peste zi. Când eşti mulţumit îţi place să flueri. El e mulţumit. Din două motive. In primul rând pentru că ceeace întreprinde astăzi, este plăcut, interesant şi uşor în acelaş timp. Este o plăcere să comiţi o spargere la domnul Modinant. Are obiceiurile unui holtei bătrân (este divorţat); Marţea de la ora 7 până la miezul nopţii nu este acasă (probabil invitat de vechii săi prieteni), prin urmare la şapte şi cinci, nu mai sunt nici servitorii în locuinţă, aşa că poţi alege nestingherit obiectele cele mai de valoare. Acesta este unul din motivele pentru cari Gontran este mulţumit. Al doilea motiv, probabil că nu-l veţi putea ghici, aşa că vi-l voi spune eu: în curând va fi tată.

Da. Poţi fi spărgător şi totuş tată de familie. Poţi fi spărgător şi totuş să te bucuri că devii tată.

Posibil că Gontran ar fi putut să fie şi altceva decât spărgător, însă de câteva generaţii încoace, toţi membrii familiei lui, au fost spărgători. Tatăl său fura sub Felix Fauré, bunicul său sub Napoleon III.

Şi în definitiv dece unui spărgător i s'ar nega sentimentele umane. Poţi fi foarte cumsecade şi totuş să ai oroare de copii, dece n'ar fi posibil să fii necinstit şi totuş să-ţi placă copiii ?

In orice caz, Gontran este foarte fericit decând ştie că va fi tată. Dacă i-aţi analiza creerul aţi găsi acele gânduri bune şi naive ale oricărui tată tânăr, natural ale oricărui tată care este fericit de acest lucru : *dacă va fi fată o voi boteza Regina. Dacă va fi băiat îl voi numi Maximilian. Imi voi da toată osteneala să fac afaceri bune, ca să nu ducă lipsă de nimic. Ii voi aduce jucăriile cele mai frumoase...* Aceste sunt gândurile unui tată. Numai că afacerile bune pentru Gontran, sunt spargeri isbutite şi jucăriile frumoase nu le va cumpăra dela un magazin.

Din cauza aceasta flueră el în timp ce deschide uşa locuinţei domnului Modinant. Flueră în camera da lucru, unde va împacheta obiectele de valoare. Deodată însă încetează să fluere şi buna dispoziţie îi dispare. A zărit o fotografie pe care o ridică de pe birou şi o priveşte cu atenţie. E o fetiţă mică, în colţul unei grădini. Poate să aibă 5 ani. Are obrajii rotunzi şi păr bălai. Domnul Modinant e divorţat, are însă o fată care trăeşte probabil la mama ei... E drăguţă mititica. Dacă şi el va avea o fetiţă va semăna poate cu aceasta...

Dar timpul trece ! La lucru ! Gontran pune fotografia la loc şi începe să împacheteze lucrurile în geantă.

Deodată... o sonerie. Telefonul. Prostie. O sonerie e ca ceva viu. Ca şi cum cineva din depărtare ar întinde braţul... Gontran nu se mai simte singur. El a rămas în mijlocul camerei, în fiecare mână cu câte un obiect şi se simte neliniştit. Aparatul stă flegmatic

şi misterios pe biurou şi clopotul sună neîncetat... E imposibil, exclus, să împachetezi lucrurile furate în timp ce în spate sună telefonul.

Instinctiv a ridicat receptorul şi a răspuns. — „Allo !

— „Allo, acolo 21/22 ?"

Posibil, el nu ştie.

— „Domnul Modinant nu e acasă ?"

— „Nu e acasă doamnă".

— „Dumneata eşti servitorul ?"

— „Da doamnă". Doar nu poate spune : „Nu, sunt un spărgător".

— „Nu ştii dumneata unde se află acuma ?"

— „Nu doamnă".

— „Dar e îngrozitor. Pentru Dumnezeu, trebue să-i aduci numai decât la cunoştinţă, imediat ce vine acasă... eu sunt vecina doamnei Modinant la Vesinet. Trebue să-i comunici că ficei sale îi merge foarte rău, că sunt temeri, că nu va putea supravieţui acestei nopţi şi să vină numaidecât, dacă vrea s'o mai vadă... Bietul om, îşi adoră copilul. Pot să am încredere în dumneata ? Vei aştepta până când se înapoiază ?"

— „Sigur doamnă".

Vocea a încetat să mai vorbească. Gontran a închis telefonul. Nu se mişcă. Nu îndrăzneşte să facă o mişcare. A auzit, că *„fiicei sale îi merge foarte rău"*... şi acest fapt l-a impreionat adânc".

Geamantanul e deschis în mijlocul odăii... *„dacă vrea să o mai vadă"*... în mâna stângă are o vază de Sévres... *îşi adoră copilul"*... *„până când se înapoiază"*. Când se va înapoia, va avea o altă supărare, că locuinţa i-a fost prădată !

La Vesinet e aşteptat. Ştirea i-a fost doar transmisă. *„Servitorul său"* a răspuns că va aştepta să se înapoieze şi că se poate baza pe dânsul...

Gontran stă nemişcat. Este iritat de gândurile care îl muncesc. Dar ce-l priveşte pe el acest lucru? Şi totuş, privirea sa caută spre fotografia fetiţei cu obrajii rotunzi şi părul bălai. Ce-ar putea el face ? *„Aşteaptă până se înapoiază"*. Poate el să aştepte ?...

Mult timp stă nemişcat. Pe urmă ia toate obiectele din geamatan şi le aşează îngrijit la locul lor, se aşează la birou, ia o foae de hârtie şi scrie :

„Fiicei d-voastră îi merge foarte rău. Sunteţi aşteptat încă în noaptea aceasta la Vesinet".

Pe urmă pleacă, încuie uşa cu un „passe-par-tout", bagă biletul pe sub uşe şi coboară scara, cu geamantanul gol, mormăind puţin, însă totuş fericit.

. . . .

Şi ţin să atrag atenţiunea, că povestindu-vă o istorioară cu un spărgător, v'am dat totuş o poveste, din care nu lipseşte bunătatea, devotamentul şi dragostea.

In româneşte de N. M.

Capitala după ploaie

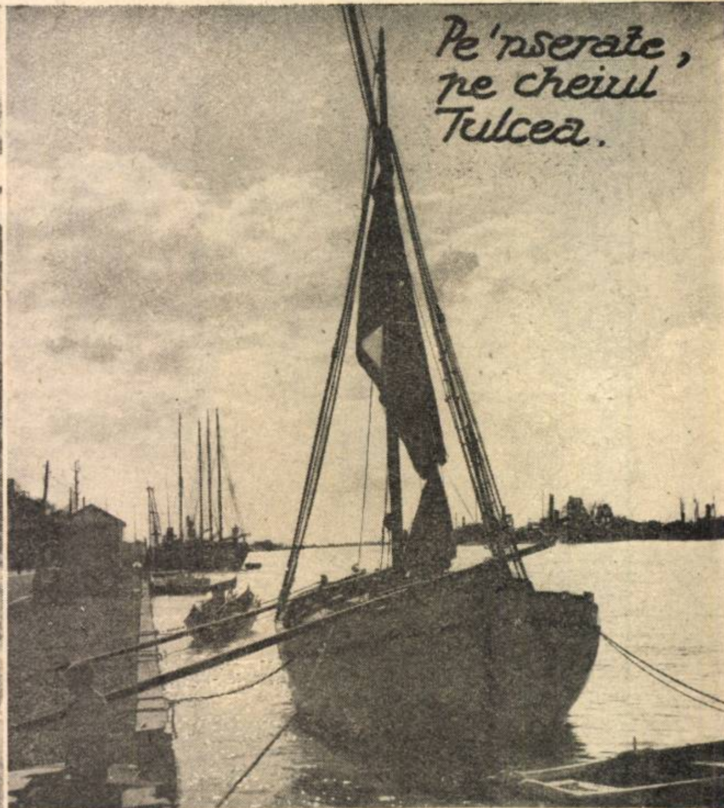

Prin cartierele mărginașe inundate recent.

Foto: „REALITATEA ILUSTRATĂ"

Cartierul pescarilor din Sulina

Pe'nserate, pe cheiul Tulcea.

S'apropie furtună

FARMECUL

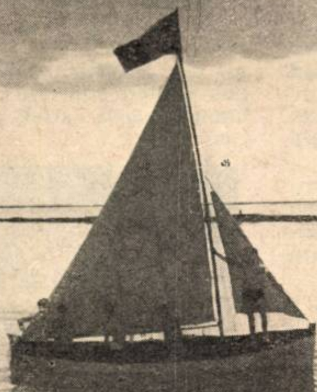
Vaporul aleargă peste apele albastre, tulburate din când în când de câte un curent, care le dă culoarea închisă a nămolului.

Apele repezi de la Vârciorova și Porțile de Fier, se transformă într'un fluviu liniștit, îndată ce au scăpat de strânsoarea munților.

Dela Turnu-Severin până la canaluri, unde se aruncă furioasă în apele mării, Dunărea hrănește mii și mii de oameni, dă inspirație poeților, lea-

Ape liniștite

Corabie ancorată

In amurg

Vite la islaz

DUNĂRII

gănă cu valurile ei sute de vapoare, remorchere, șlepuri sau bărci și în asfințitul soarelui, apele ei se colorează cu roșul sângelui.

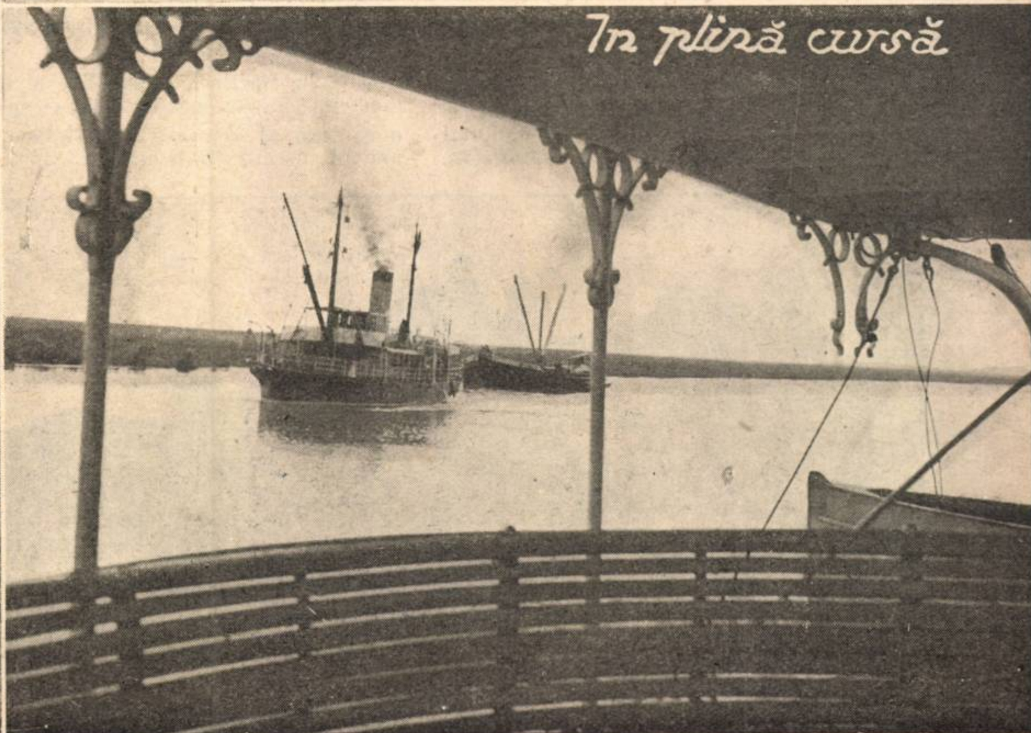
Porturile se înșiră pe maluri, ca niște perle într'un lung șirag și Dunărea-și întinde farmecul peste ele și peste lanurile, miriștile și sălciile de pe mal, ca un zăbranic de poveste, liniștitor ca și basmele pe care le povestesc apele ei, în lungul lor drum.

Reparație

Cu plasa pe mal

In plină cursă

Cum a decurs concursul internaţional de frumuseţe din Galveston

DIN COŞUL vaporului cu care sosim, ese un fum gros. Dar mai negru şi mai înnecăcios este fumul care răsbate din magazia de mărfuri, unde focul îşi continuă opera mistuitoare.

Toate baloturile de mărfuri au fost consumate de flăcări, şi în unele părţi, pereţii de oţel au început să se îndoaie din cauza căldurii.

Toţi pasagerii vasului sunt pe punte şi se discută *„cu aprindere"*, toate evenimentele survenite în cursul călătoriei.

Pe chei, sunt mii de oameni, cari au venit să ne întâmpine cu muzică şi cu... pompieri, căci postul din Galveston a fost înştiinţat printr'o radiogramă, că *„Algonquin"* arde şi astfel s'au luat toate măsurile pentru stingere, odată cu intrarea vasului în port.

Willet L. Roe, Black şi *Cohen*, însoţiţi de o armată întreagă de reporteri şi fotografi.

Aceştia se amestecă şi se pierd în rândurile celor sosiţi cu vaporul şi în câteva minute se leagă prietenii *„calde"*, se aud rugăminţi *„fierbinţi"*, dorinţa *„arzătoare"* de a obţine un titlu la concurs şi promisiunile cele mai *„călduroase"* ca şi mulţumirile care urmează.

Muzica depe chei, intonează pe rând imnul englez, „Marseilleza", imnul austriac, cel german, *„Trăiască Regele"*, imnul olandez, imnul spaniol şi un vals de operetă pentru Luxemburg.

La auzul imnului nostru naţional, care a stârnit urale din rândurile celor asistenţi, suntem extraordinar de emoţionaţi, şi ne face impresia că n'am auzit încă niciodată imnul nostru naţional atât de bine executat.

Frumuseţile europene cu însoţitoarele lor.

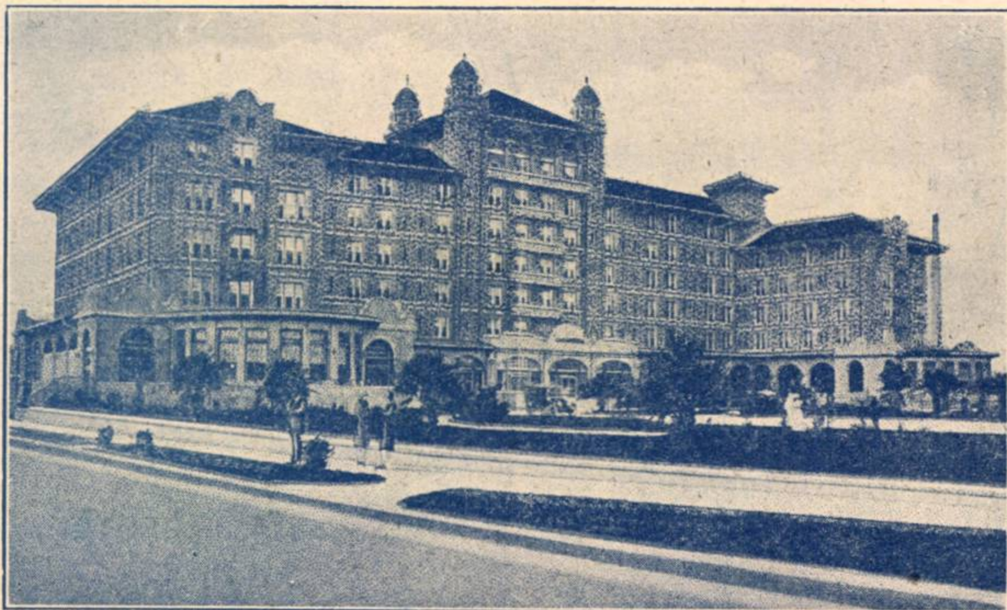
Dar lumea de pe chei este însufleţită cu atât entuziasm cald, încât sunt temeri că activitatea pompierilor, inclusiv toate pompele lor nu vor fi în stare să înăbuşească focul de pe bord.

Cu un sgomot infernal de fierărie, vasul acostează şi se lansează puntea de trecere. Primii cari urcă scara, sunt organizatorii concursului din Galveston, domnii *Johnson,*

Poate că n'o fi fost chiar astfel, dar auzindu-l într'o ţară străină, departe de patrie, ni se părea că este o muzică din basme, care ne încântă auzul.

O parte hazlie a primirii este însă, că americanii necunoscând încă, — probabil, — noul imn al republicei austriace, au intonat un solemn *„Gott erhalte"*, mai armonios decât se cânta poate pe vremuri la curtea imperială a răposatului Frantz Iosef.

Iar *„Miss Germania"* s'a pomenit cu un *„Wacht am Rhein"* săltăreţ, cântat într'un soi de „american rightime", care a predispus asistenţa la dans. S'a respectat însă solemnitatea şi astfel, aparenţele au fost salvate.

Hotel „Galvez"

D-l Johnsohn, încoronând pe MISS UNIVERSUM 1929

DUPA DEBARCARE

LA debarcader, ne aşteaptă 8 automobile noi, care poartă inscripţia ţărilor originale ale celor 8 frumuseţi sosite. Concurentele cu însoţitoarele lor iau loc în maşini şi pornim cu muzica în frunte, pe o căldură toridă, cu toate că este abia ora 10 dimineaţa.

Publicul se înghesuie pe tot parcursul cortegiului şi „Miss România" se bucură de ovaţiuni entuziaste. Automobilele sunt acoperite de flori aruncate din publicul care urmăreşte cortegiul, precum şi dela ferestrele şi balcoanele caselor. Foarte curios însă este obiceiul americanilor, cari epuizând florile, aruncă în entuziasmul lor cu jurnale, file rupte din cărţile de telefon sau cu corespondenţa lor particulară, astfel că după trecerea cortegiului, marele bulevard al portului semăna cu un câmp de bătălie.

Suntem conduşi la cel mai elegant hotel al oraşului, „Hotelul Galvez".

ORAŞUL

GALVESTON este situat într'o insulă din golful Mexic, care se numia odinioară *„Treasure Island"* (Insula comorilor), deoarece piraţii veniau aci să-şi ascundă prăzile.

Deşi Galveston-ul n'are decât 65.000 locuitori, — având astfel o populaţie cam cât a Iaşilor, are bulevarde şi clădiri mai mari şi mai impozante decât în Bucureşti. Oleandrii totdeauna înfloriţi, albi, roz şi roşii şi palmierii veşnic verzi, mărginesc stradele, iar marea aproape în permanenţă liniştită, îi udă coastele cu spuma-i albicioasă.

Galveston este cel mai mare port al Americei, imediat după New-York. Toate produsele Texas-ului precum şi ale Statelor sudice din federaţie, se scurg pe aci la export. Se face în special un comerţ intens cu bumbac, grâne şi sulf.

Hotelul *„Galvez"*, unde suntem adăpostiţi, e aşezat lângă mare într'un parc de palmieri uriaşi şi este deosebit de luxos. Avem camere la etajul întâi şi pentru că în Galveston este totdeauna cald, — dar o căldură insuportabilă, — sunt amenajate tot felul de sisteme de ventilaţie. Mesele ne sunt servite în restaurantul hotelului.

PRIMA PREZENTARE IN PUBLIC

DEŞI ZIARELE locale ca şi cele din împrejurimi, — care deşi provinciale, se prezintă ca format şi conţinut asemenea marilor cotidiane, — dau zilnic rapoarte despre candidatele europene, le publică fotografiile şi le iau interwievuri, totuşi până în ziua de 6 Iunie, ele n'au fost prezentate publicului.

Joi 6 Iunie se numeşte juriul alcătuit din pictori, un artist fotograf şi unul din cei mai mari regisori dela Hollywood, King Vidor. *Sunt în total 7 inşi. Preşedintele juriului este d.* John Held Jr. *Ceilalţi membrii afară de* Kind Vidor, *sunt:* Max Hertzberg, Mc. Clelland Barkley, Dawson-Dawson Watson, Rolla Taylor, *toţi pictori din New-York, şi* Nicholas Murray, *fotograf.*

Seara, concurentele sunt invitate la o reprezentaţie la teatrul „Martini". *In afară de programul de cinematograf vorbitor, unde se proectează şi filmul luat la New-York, d.* W. A. Johnson, *preşedintele organizaţiei pentru concursul de frumuseţe, prezintă pe cele 8 candidate publicului.*

Se rulează cu mare succes şi filmul luat în România, cu prilejul concursului organizat de „REALITATEA ILUSTRATA".

Domnişoara Magda Demetrescu *stârneşte ropote de aplauze, executând în costum românesc, câteva dansuri naţionale.*

Domnişoara Germaine Laborde *(Miss France) cântă o arie de operă.*

SOSIREA CANDIDATELOR AMERICANE

A DOUA ZI sosesc toate frumuseţile americane şi seara are loc la hotelul *„Buccaneer"*, o masă de cunoştinţă, oferită de „The Caballeros" — *Bossters Club* din Galveston. Fiecare primeşte o scrisoare de invitaţie în graiul natal. In sala elegantă sunt 300 persoane, dintre care 88 sunt concurentele cu însoţitoarele lor. Pe masa fiecărei frumuseţi se găseşte steguleţul ţării respective. Preşedintele clubului urează concurentelor bun sosit. Candidatele sunt apoi prezentate publicului şi pentru cele străine, muzica intonează imnul naţional respectiv. Sunt prezentaţi şi ziariştii.

IN ZIUA de 9 Mai, la orele 5 după amiază, are loc defilarea frumuseţilor. Pe un bulevard anume construit, la marginea mării, lung de 3 km. şi situat la o extremitate a oraşului, se află un parapet de piatră. Pe acest parapet sunt aşezate trei rânduri de bănci, în amfiteatru, pe toată lungimea bulevardului.

Cele 44 concurente, sunt conduse în două autobuze mari, până la capătul bulevardului, unde se găseşte un cort uriaş. Casele de film şi fotografii aşteaptă.

Una câte una, frumuseţile concurente sunt urcate fiecare într'un soi de trăsurele, împinse dela spate de câte un om. La fiecare grup de 11 căruciore, sunt muzici şi fanfare. Trăsurelele reprezintă un car alegoric al lui Neptun, concurentele fiind socotite, — faptul e explicabil pentru un port cum e Galveston, — drept sirene ale mării.

La rând, cele 44 cărucioare pe care sunt înscrise numele statelor respective şi culorile naţionale ale frumuseţii care a luat loc în el, pornesc şi defilează astfel în faţa publicului numeros, care a luat loc pe bănci. Lumea se înghesue. Pe tot lungul bulevardului şi pe 5 rânduri, stopează automobile. Mulţimea aplaudă şi-şi manifestă bucuria, când trece vreuna din frumoaseie agreate. Aplauzele cele mai numeroase sunt pentru „Miss România".

Defilarea durează două ore.

A doua zi se repetă acelaş ceremonial, de data aceasta frumuseţile prezentându-se în costum de plajă.

Niciodată — după cum se pare — n'a fost la Galveston un concurs mai ales; cele 44 concurente sunt unele mai frumoase ca celelalte şi se prevede că alegerea va fi foarte grea.

Şase case de filme turnează: Pathé, Fox, Paramount, Kinograph, Metro-Goldwyn, Meyer First National, etc. *Aproape 20.000*

Juriul pe plaje

spectatori veniți din toate orașele Americei, asistă la defilare.

„Miss România", *îmbrăcată într'un costum de plajă roșu închis, cu ciorapi beige, cu pantofi roșii și o umbrelă de soare roșie, a avut cel mai mare succes. A fost aplaudată și entuziast aclamată pe tot parcursul celor 3 km. și cu zâmbetul, salutul și cuvintele de mulțumire adresate publicului, — pronunțate în englezeasca pe care a învățat-o în America, — a stârnit unanimitatea simpatiilor.*

ALEGEREA UNEI „MISS UNITED STATES"

IN SEARA de 8 Iunie are loc alegerea unei „*Miss United States*"; adică a celei mai frumoase dintre cele 34 reprezentante ale diferitelor centre din statele unite, care au trimis la Galveston candidatele concurente la titlul de „MISS UNIVERSUM" și celelalte premii oferite de comitet.

Numai „*Miss United States*" concurează cu celelalte candidate străine, la titlul de „*Miss Universum*".

Alegerea are loc în sala teatrului comunal, o sală încăpătoare, unde în mijlocul unui numeros public spectator, au luat loc și cei 7 membrii ai juriului, risipit, în diferite puncte ale sălii.

In fața scenei, s'a amenajat în jurul orchestrei o estradă, pe care urmează să defileze concurentele în fața publicului. Orchestră, reflectoare, o masă a presei cu trei aparate telegrafice, numeroase mașini de scris, în două cuvinte, organizație americană.

Frumusețile europene sunt astăseară numai spectatoare. Ele iau loc împreună cu însoțitoarele lor în loji special amenajate, pavoazate în culorile naționale ale statelor pe care le reprezintă. O cortină de un deosebit gust artistic se ridică și dindărătul unor draperii grele de mătase, apar rând pe rând frumusețile americane, anunțate prin megafon și prin placarde afișate unul după altul, într'un colț al scenei.

La orele 8¼ vin pe scenă și în sunetele muzicei defilează îmbrăcate în costum de seară:

1) Miss San Antonio
2) Miss Connecticut
3) Miss West Virginia *(corp minunat).*
4) Miss New Orleans
5) Miss Birmingham
6) Miss Illinois
7) Miss Maine
8) Miss New Jersey
9) Miss Orleans
10) Miss California *(foarte bine)*
11) Miss Kentucky *(primită cu multe aplauze).*
12) Miss Delles
13) Miss Cleveland
14) Miss Oklahama City
15) Miss Massachusets *(foarte bine)*
16) Miss Oregon
17) Miss Missouri
18) Miss Colorado
19) Miss Washington
20) Miss Tulsa *(primită cu multe aplauze)*
21) Miss Penssylvania
22) Miss Philadelphia
23) Miss Wisconsin
24) Miss Greater New-York
25) Miss Indiana
26) Miss Houston *(i se face o deosebită manifestație, orașul fiind foarte apropiat de Galveston).*
27) Miss Ohio *(i se dau flori pe scenă și publicul aplaudă și flueră entuziasmat)*
28) Miss Chicago
29) Miss New-York State
30) Miss Tennessee
31) Miss Michigan
32) Miss Little Rock
33) Miss Nashville
34) Miss Fort Worth

Americanele se prezintă toate cu gesturi teatrale. Unele fac impresia unor manechine sau a unor baletiste. Se rotesc, umblă ritmic în sunetul muzicei, se pleacă, ridică domol mâinile în sus și fac gesturi, care chiar dacă nu sunt lipsite de eleganță, sunt însă nepotrivite situației.

„MISS UNIVERSUM" pe tron, înconjurată de celelalte premiate

Toate sunt tinere, svelte şi nu prea înnalte. Publicul aplaudă şi-şi arată preferinţele prin fluerături, strigăte şi aplauze frenetice.

Defilarea se termină la orele 9½. In pauza de un sfert de oră, o primadonă cântă câteva bucăţi americane. La orele 9.45 cortina se ridică a doua oară. Decorul reprezintă de data aceasta o grotă în adâncul mării. Dintr'însa păşesc în ordinea anterioară, ca nişte silfide moderne, aceleaşi concurente, de data aceasta însă, îmbrăcate în maillot.

In sală e multă frământare: s'au angajat pariuri şi lumea aşteaptă cu palpitaţie rezultatul.

D. Johnson, care trebue să încoroneze şi să urce pe tron pe cea aleasă, ştie să-şi pregătiască efectul. Dânsul ţine un întreg discurs, înainte de a proclama pe Miss *Greater New-York*, domnişoara *Irêne Ahlberg*, drept cea mai frumoasă fată din Statele Unite.

Lumea isbucneşte în urale. *Miss Brazilia* a trimis alesei un buchet mare de trandafiri şi serbarea ia sfârşit.

D-ra Liesl Goldarbeiter, „MISS UNIVERSUM" 1929

Trebue să mărturisesc că spectacolul e deosebit de frumos şi n'are absolut nimic indecent.

E cel mai bun sistem de alegere şi ar trebui adoptat şi la noi.

Juriul intră în deliberare la orele 10 jumătate.

Câtă palpitaţie pe bietele fete! Europenele sunt uimite. La fel braziliana. Ele nu ştiu să se prezinte cu atât talent artistic.

Deliberarea durează o jumătate oră. Se anunţă cu megafonul cele care sunt eliminate. Rămân două: *Ohio* şi *New-York* oraşul. Se ridică din nou cortina şi în faţa unui microfon de radio sunt prezentaţi publicului cei 7 membrii ai juriului.

Toate concurentele în costum de bae, alcătuesc un grup admirabil de capete blonde şi brune, unele mai frumoase decât altele şi de trupuri tinere şi svelte.

In mijloc, un tron aşteaptă pe cea care îl va ocupa.

ZIUA DECISIVĂ

IN SEARA de 11 Iunie se dă bătălia cea mare.

Oricât de mare e teatrul comunal, el este neîncăpător pentru mulţimea care se înghesue să asiste la alegerea celei mai frumoase fete din lume.

Are loc întâi concursul între 11 concurente, la titlul de „Miss Universum"; *8 europene, aleasa Statelor Unite, o frumuseţe braziliană şi una cubană.*

Candidatele defilează pe estrada special construită, îmbrăcate în toaletă de seară şi în ordinea următoare:

Miss Germania
Miss Brazilia
Miss Austria
Miss Olanda
Miss Cuba
Miss Anglia
Miss Luxemburg
Miss Spania
Miss România
Miss Franţa
Miss „Statele Unite"

Defilarea a început la 8.35 şi a durat până la 8.50.

După o pauză de cinci minute, începe defilarea concurentelor, în aceeaş ordine, de data aceasta în costum de bae.

Publicul îşi exprimă preferinţele prin aplauze, fluerături şi ţipete. Cea mai puternică manifestaţie i se face „Miss României", *care a ştiut să-şi câştige extraordinare simpatii în public.*

La orele 9.10 începe din nou defilarea frumuseţilor americane, îmbrăcate în costum de bae, care concurează printr'o singură reprezentantă la titlul de „Miss Universum", *dar concurează cu toate împreună, la celelalte nouă premii.*

Defilarea se face în ordine ca în seara precedentă şi durează 50 de minute.

Pentru ca publicul să nu se impacienteze în timpul cât deliberează juriul, o cântăreaţă se produce cu câteva cântece, în acelaş fel ca Luni seara.

Părerile în sală, sunt împărţite. Cei mai mulţi cred că titlul de „Miss Universum" *se cuvine d-rei* Ahlberg *(Miss United States), alţii consideră pe d-ra* Goldarbeiter *(Miss Austria) drept singura în drept să obţină titlul. Are mulţi partizani şi d-ra* Magda Demetrescu.

La orele 11 jumătate, juriul invită pe reprezentanţii presei, cari lucrau lângă aparatele telegrafice, să vină pe scenă.

Se procedează la calculul voturilor.

Aproape în unanimitate juriul a acordat titlul de „MISS UNIVERSUM" domnişoarei Liesl Goldarbeiter *(Miss Austria)*.

O singură concurentă a mai venit în discuţie, domnişoara MAGDA DEMETRESCU.

Aceasta a obţinut 2 voturi din totalul de şapte.

In afară de aceste două, nici o alta dintre cele 11 concurente la acest titlu, n'a fost luată în consideraţie.

Trebue să considerăm aceasta drept un succes deosebit pentru ţara noastră.

In mijlocul atâtor frumuseţi, România îşi menţine reputaţia de-a avea cele mai frumoase femei.

CELELALTE PREMII

DUPĂ decernarea titlului de *„Miss Universum"* juriul a procedat la repartizarea celor nouă premii.

La aceste premii concurează împreună toate frumuseţile venite la Galveston; sunt adică 43 de candidate.

Fiecare membru din juriu alege dintre acestea pe cele nouă, care i se pare mai frumoase şi acordă fiecăreia o notă dela 1 până la 9. Nota 9 se dă celei mai frumoase.

Juriul a acordat note în total la 21 candidate. Aceste 21 concurente au fost înscrise pe o listă şi li s'a repartizat punctele. Suma punctelor pe care le-a acordat fiecare membru din juriu a fost 45. Din totalul de 315 puncte — cât înseamnă numărul 45 înmulţit cu numărul membrilor din juriu, — *„Miss United State"* d-ra *Irene Ahlberg* a obţinut 63, adică fiecare membru din juriu i-a dat nota 9. *„Miss Ohio"* a întrunit 50 puncte; *Miss Massachusets* 40; *Miss Dallos* 24; *Miss România* 18; *„Miss Oregon* 16; *Miss Cuba* 14; *Miss Tulsa* 13; *Miss California* şi *Miss Colorado* au obţinut câte 11 puncte. Restul de 55 puncte a fost acordat următoarelor: *Miss Chicago* 9; *Miss Maine* 8; *Miss Indiana* 5; *Miss W. Virginia* 6; *Miss Anglia* 6; *Miss Germania* 3; *Miss Houston* 2; etc.

Nu s'a dat nici o notă *Miss Olandei; Miss Spaniei; Miss Franţei* şi *Miss Luxemburgului*. Deasemenea n'au căpătat note *Miss Brazilia* şi celelalte 18 alese ale Statelor Unite.

CONSIDERAŢIUNI

In afară de Miss Austria, *care a obţinut titlul de „MISS UNIVERSUM" singura europeană căreia juriul i-a decernat un premiu a fost Miss România.*

Trebuie să remarcăm, că oricât de imparţiali, membrii juriului sunt cu toţii americani, artişti, pictori, fotografi din New-York şi cei mai mulţi de origină germană. Ei au preferat austriaca, al cărei cap este într'a-

(Continuare în pag. XVI-a)

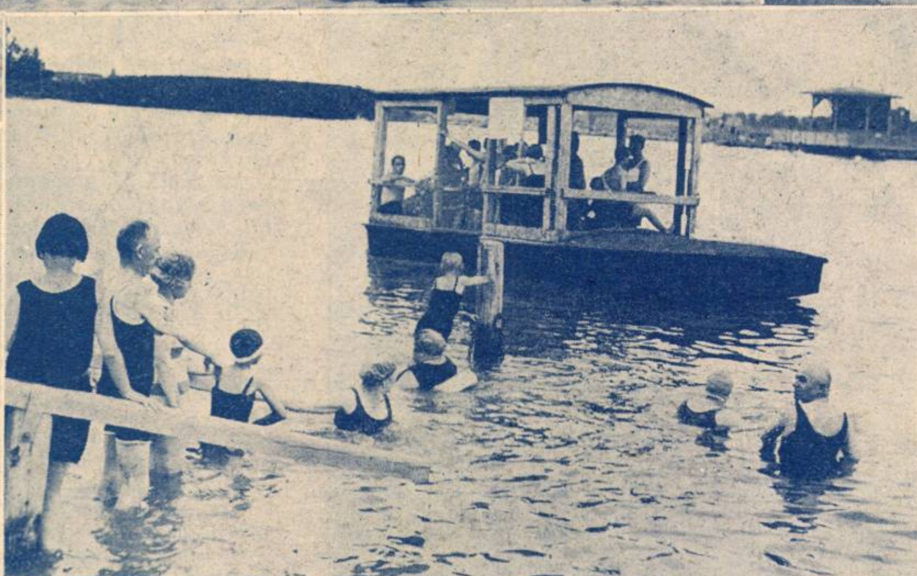
Pe p

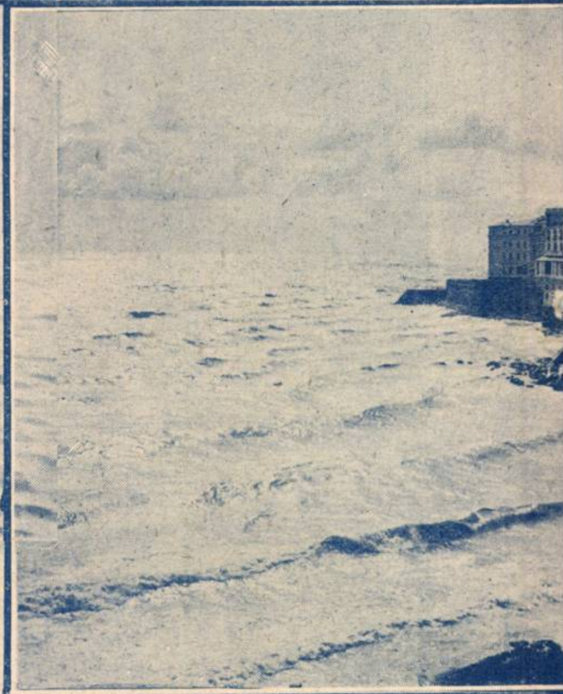
Pe „strandul din Timișoara.

In

In barcă la strandul" din Timișoara.

Pe plaja „Duduia" din Constanța.

Plaja din Balcic.

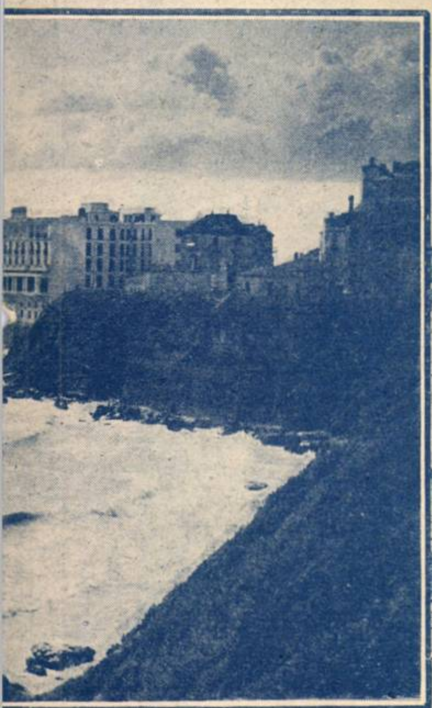

Conversație strict profesională

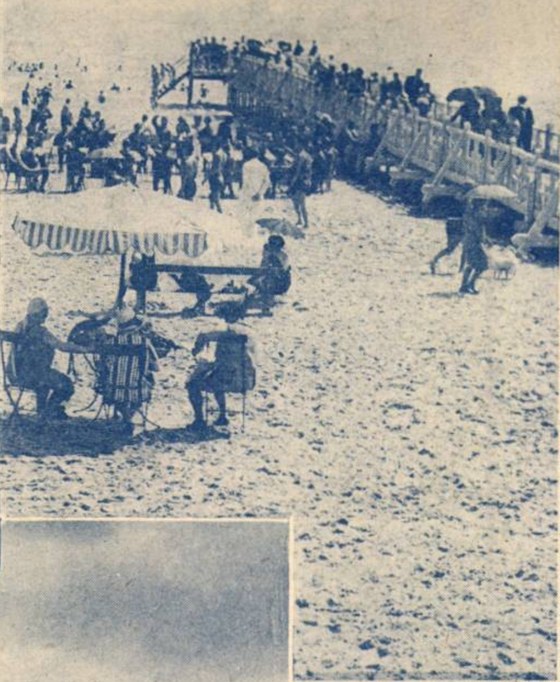
...laje

...așteptarea trenului

Răcoreală rece și un dejun substanțial pe plaje la Mamaia.

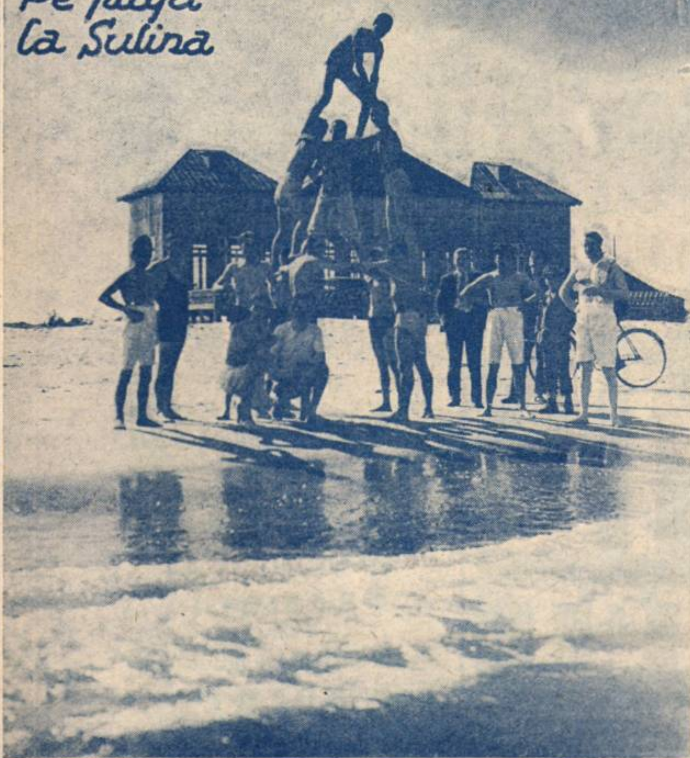

La Mamaia pe plaje

Sentinelă pe digul plajei din Sulina.

Pe plajă la Sulina

In așteptarea deschiderii Cazinoului, se joacă ruleta în aer liber.

(Urmare din pag. XIII)
devăr de-o mare puritate de linii și au acordat toate celelalte premii americanelor. N'au putut trece însă peste frumusețea, grația și tinerețea domnișoarei Magda Demetrescu (Miss România) care a fost astfel singura europeană premiată. Celelalte premii le-au dat aleselor din Statele Unite.

Ca o dovadă de părtinire manifestată pentru americane, este că aceiași membrii din juriu, cari au socotit pe d-ra Demetrescu *demnă de-a fi aleasă cea mai frumoasă fată depe glob, nu i-au mai acordat prima notă, când a fost vorba de împărțirea celor nouă premii, ci au dat americanelor notele mari, ceiace dovedește o inconsecvență. Desigur că „Miss România" merită să fie clasificată prima, dacă nu i s'a dat titlul de „Miss Universum". Insăși populația din Galveston și spectatorii străini, cari au venit să asiste la alegere nu se sfiau să afirme hotărîți că în ceeace privește pe d-ra* Demetrescu *și alte două frumuseți:* Miss Brazilia *și* Miss France, *juriul n'a fost drept: aceste două din urmă, trebuiau să capete un premiu, iar* Miss *România să fie clasificată înaintea americanelor.*

Oricum însă, succesul nostru e mare: singura străină premiată a fost d-ra Demetrescu *și astfel numele României a fost făcut cunoscut în toată America și în toată lumea.*

Imediat după concurs numeroși ziariști din Galveston, reprezentanții lui „United Press" *și „Associations Press" cari lucrau pentru mii și mii de cotidiane din cele două Americi și din lumea întreagă, precum și ziariștii brazilieni au trimis telegrafic opt mii de cuvinte în lumea întreagă, arătând detailat cum a decurs concursul.*

Cât de iubită a fost de public, domnișoara Magda Demetrescu, *o dovedește pe deoparte numărul mare de pariuri care s'au angajat, desemând-o pe dânsa fie ca „Miss Universum" fie ca una dintre premiate. Sunt interesante și nenumăratele telegrame pe care le-a primit înainte și după concurs, dintre care menționăm următoarea, caracteristică.*

PATRONS ARE REQUESTED TO FAVOR THE COMPANY BY CRITICISM AND SUGGESTION CONCERNING ITS SERVICE 1201-S

CLASS OF SERVICE
This is a full-rate Telegram or Cablegram unless its deferred character is indicated by a suitable sign above or preceding the address.

WESTERN UNION

NEWCOMB CARLTON, PRESIDENT J. C. WILLEVER, FIRST VICE-PRESIDENT

SIGNS
DL = Day Letter
NM = Night Message
NL = Night Letter
LCO = Deferred Cable
CLT = Cable Letter
WLT = Week-End Letter

The filing time as shown in the date line on full-rate telegrams and day letters, and the time of receipt at destination as shown on all messages, is STANDARD TIME.

Received at

GYA5 40 DL 8 EXTRA=DALLAS TEX 11 1020A

SENORITA=MAGDA DEMETRES CIO MISS RUMANIA

GALVES HOTEL GALVESTON TEX=

PRINCESA LOS JUECES SI NO SON CIEGOS Y SI ADEMAS SON IMPARCIALES TEDARAN EL TRINFO A TI POR QUE TU ERES LA MUJER MAS BELLA DETODO EL MUNDO ENTERO DEVOTA Y RESPETUOSAMENTE=

DOMINGO P ACOSTA 2017 SANJACINTO ST DALLAS TEXAS.

„Prințesă, dacă arbitrii nu sunt orbi și dacă judecata e imparțială, triumful va fi al tău, pentrucă tu ești fata cea mai frumoasă din lumea întreagă. Cu devotament și respect. *Domingo P. Acosta* din Str. San Jacinto 2017, Dallas Texas".

După proclamarea rezultatului, „Miss Universum" a fost fotografiată, împreună cu concurentele premiate. Domnișoara Magda Demetrescu *a felicitat pe* Miss Austria, *pentru succesul ei, dovedind astfel un caracter modest, prietenos și o totală lipsă de invidie.*

In fața microfonului de radio, d. W. A. Johnson *a proclamat lumii rezultatul concursului din Galveston.*

INMANAREA PREMIILOR

A DOUA zi după concurs, premiatele au fost fotografiate.

D-ra *Magda Demetrescu* a vorbit a treia oară pentru filmul vorbitor.

„Sgârie norii din New-York, marea și portocalii din Maiami, oleandrii și palmierii din insula Galveston, sunt amintiri neșterse pe care le iau cu mine în România", — a spus aleasa noastră, adăogând apoi câteva cuvinte de mulțumire în limba engleză.

Desigur că astăzi numai există om. bărbat, femee, tânăr și bătrân, care să nu fi auzit graiul dulce al țării noastre, fie prin cele trei filme vorbitoare, fie în ocaziunile când d-ra *Demetrescu* a vorbit la radio.

SERATA

IN ZIUA de 12 Iunie seara s'a dat de către Camera de comerț din Galveston, un banchet, la hotelul „Galvez", în onoarea premiatelor, la care au fost invitați mai bine de 400 oaspeți.

Președintele Camerei de comerț d. Fred Hartel, *spune, toastând următoarele:*

„E o deosebită plăcere pentru mine, ca președinte al Camerei de comerț, de-a selecta republicele noastre surori și țările din Europa, prin reprezentantele pe care le-au trimes la concursul nostru, copilele lor cele mai frumoase. Fiți binevenite nu numai ca cele mai frumoase din ținutul vostru dar și ca emisare plăcute, cărora le încredințez salutul meu pentru popoarele din Austria, Brazilia, Cuba, Anglia, Franța, Germania, *România,* Luxemburg și Spania rugându-le să povestiască ce-au văzut la noi, și să asigure națiunile lor de prietenia noastră pe care dorim s'o continuăm întotdeauna".

Mai vorbesc d-nii Brantly Harris, *fostul președinte al Camerei de comerț și fiecare dintre cei șapte membrii ai juriului, spre a aduce omagii aleselor.*

La urmă d. W. A. Johnson, *președintele organizației concursului, mulțumește Camerei de comerț pentru sprijinul pe care-l acordă manifestațiilor organizate, mulțumește juriului și înmânează premiile: un cek de 2000 dolari d-rei* Galdarbeiter, „MISS UNIVERSUM", *o placă comemorativă din argint masiv, în care e gravată data și omagiul pentru cea mai frumoasă fată din lume, în anul 1929, și sunt menționate numele tuturor premiatelor. Aceleaș îi mai dă un ceas brățară, din platină încrustată cu briliante, cel mai mic din lume. Unul la fel, a fost dăruit* Reginei Maria *când a fost în America. Valoarea lui e de 1000 de dolari (160.000 lei).*

Miss România capătă 100 dolari și un ceas brățară.

O INVITAȚIE LA CHICAGO

PUȚINA vreme după sosirea ei la Galveston *„Miss România"* a primit din *Chicago,* o scrisoare, — pe care o vom publica în facsimil în No. viitor, — prin care a fost rugată să viziteze coloniile românești din America.

Românii din America sunt oameni cari nu-și pot uita niciodată patria: d-nii *Vasilescu,* din Băilești, *Demetrescu* din T.-Severin și avocat *Grünberg* din Iași, cari locuesc actualmente în Galveston, au avut pentru d-ra *Demetrescu* cele mai drăgălașe atențiuni.

D. *Herșcovici,* originar din București, a venit să-și vadă compatrioata din Texascity iar d. *Gongopol* care-a plecat din Cernavodă de mai bine de 15 ani, a străbătut America întreagă, venind din California până 'n Galveston, ca să plângă de bucurie la vederea unor compatrioți.

Iată pentru ce d-ra *Demetrescu* a socotit ca o datorie să plece să facă o vizită românilor din Chicago și a părăsit Galveston în ziua de 13 Iunie, la orele 11, fiind însoțită de întregul comitet organizator al concursului de frumusețe.

Reprezentanta frumuseții românești va fi în București cam pe la mijlocul lunei Iulie.

Din toate câte puţin

Cele mai mari hale din lume au fost construite de curând la Frankfurt pe malul râului Main.

Fotografia noastră reprezintă 6 dansatoare americane, în pitorescul costum havaian, fotografiate chiar în insulele Haway, unde îşi petrec vacanţele, şi unde este veşnic vară.

Toată ziua sunt ocupate cu băi de mare şi de soare şi cu muzică de „havayane“ admirabilele instrumente indigene.

Campania preotului

LA NEW-YORK, locueşte un preot, Boumann, foarte stimat de concetăţenii săi, dar mai ales de „ligile femenine“ care dela cazurile Fatty şi Chaplin, n'au altă treabă, decât să se amestece în toate chestiunile, care **nu le privesc.**

In timpul recentelor alegeri pentru preşedinţie, atât „uscaţii“ cât şi „uzii“ (prohibiţioniştii şi partizanii regimului alcoolic) uzau de campanii furibunde, pentru reuşita candidaţilor lor.

Dupe ce s'au perimat telegramele dela Lindbergh, Tunney, etc. părintele a organizat servicii divine, sub patronagiul legilor feministe — pentru reuşita lui *Hoover*, candidatul prohibiţionist.

Iar după alegere, s'a descoperit la domiciliul prea sfântului, un depozit enorm de alcool cu care făcea afaceri splendide, la preţuri mai mult decât curioase.

Se'nţelege deci, că toată campania prohibiţionistă, a avut motivul ei... binecuvântat

Poșta Laurei

LILIȘOR: Pentru pete: Bismuth sbutr. 3 gr., Pp. alb 2 g., Menthol 0,50 gr., Ung. emoliens 40 gr., Ulei de roze 2 gtts și apa de toaletă de la Rica F. Pentru îngrășat: Luați dimineața câte o fiolă de Hemostil Roussel și la mese glico-Fitină. Mâncați dulciuri și feculente multe.

No. 1221: Cetaceum 15 gr. Ceară albă 20 gr. Ulei de vaselină 40 gr. Glicerină 10 gr. Apă de roze 15 gr. Pentru porii dilatați și ten gras Menthol 1 gr. Aether 10 gr. Alcoole camforat 100 gr. Glicerină 20 gr.

MIMIȘOR: Ajută la creșterea în lungime dar nu la îndesirea lor. Trebuie răbdare și utilizare multă. Nu este miraculos să ajute într'o noapte.

NETY: Făina de migdale și zeama de lămâie. Dormiți cu mâinile deasupra capului.

KARINA: Crema de la 1221. Luați: Na bicarb. 10 gr. Na phosforic 15 gr. Mg usta 10 gr. topite la 1 kg. Apă veți bea un pahar dimineața. O zi pe lună un purgativ.

Beți mereu ceaiuri de mentă cu lămâie multă.

N. RADULESCU: Ca la 1221. Nu v'a crescut păr pe obraz din cauza cremei, e basm.

LILIAC: Din 5 răspuns la 2. Pentru a slăbi, ca Olimpia Ploești. Pentru puncte negre : Sucul de la o lămâie cu 20 gr. Glicerină în care ați topit 2 gr. resorcină.

CINEMATOGRAFISTĂ: Ungeți ridurile cu ulei de ricin sau unt de Cacao părți egale cu glicerină.

Nu lucrați sau citiți seara. Aburi fierbinți și apoi ghiață.

LUTEȚIA: Pentru pistrui: o parte tinctură de iod cu trei părți glicerină. 100 gr Oleu de terbentină, topiți 10 gr. Camfor pisat și ajutați 20 gr. glicerină. 16 gr. Sare de tartru 20 gr. apă de roze și 20 gr. apă de flori de portocale. Un amestec de zeamă de lămâie, lapte și camfor. Alegeți.

Contra căderii părului: Pilocarpină 1 gr. T-ra Jabordandi 10 gr. Ulei de ricin 15 gr. Alcool de Lavandula 100 gr.

MIOARA: Incercați crema mea sau glicerină părți egale cu unt de cacao. Pudra ce utilizați nu e bună.

PIA UNGHENI: Dați pe bubulițe cu: Menthol 0,50. Oxid de zinc 5 gr. Talc 10 gr. Pp. alb. 2 gr. Lanolină și vasilină câte 20 gr. Pentru păr ca Luteția din revista actuală.

FLORICA: Exact ca Luteția.

NINA: Da există operații în străinătate care fac minuni. Injecții subcutane sunt de scurtă durată.

Utilizați deocamdată uleiul de ricin și comprese cu apă de roze. Evitați cititul noaptea și oboselile.

DOROTHEA: Nu cunosc produsul „Peng" de care întrebați. Cunosc însă masagiile, ciorapii de cauciuc și comprese fierbinți.

Mai cunosc și regimul dela Olimpia Ploești din revistă.

GINA: Receta cu camfor? care și în ce cantitate?

Ați utilizat soluția Sabourand sau: Acet aromat 100 gr. glicerină 30 gr. Ac. salicilic 1 gr.?

Pentru păr T-ra Jaborendl. T-ra Sabadilla câte 20 gr. T-ra Catechu 5 gr. Alcool de Lavandula 100 gr. Sublimat corosiv 0,05, Ulei de ricin 20 gr.?

NELU DIN MUSCEL: Protargol 0,15, apă distil. 20 gr. 2 picături dimineața în fiecare ochi. Comprese cu ac. boric seara pe pleoape și luați Sip. Iodotanic 2 linguri pe zi.

GRAȚIOASA: Nu spăla tenul cu făină sau tărâțe. Nici cu spirt rectificat pur. Utilizează sucul de castraveți, sucul de fragi, zeama de lămâie cu glicerină sau zerul de unt. Utilizează soluția Sabourand. Nu te spăla cu ac. boric pe obraz. Utilizează crema mea seara. Da, soluție pentru gene e bună. Comprese fierbinți de apă de roze pentru pleoape contra ridurilor

OCHI ALBAȘTRI PĂR NEGRU: Gimnastică, băi de soare, glico-Fitină, făinișuri, dulciuri și bere.

MARIA SURUGIU: Exact ca la Lilișor din revistă.

ARISTICA: Crema mea se prepară la orice farmacie de încredere. E bună și nu strică fața.

DOLLY: Ai încercat laptele de Migdale? Ai încercat apa de roze, zeama de lămâie și glicerina? Vei face seara aburi fierbinți și vei șterge obrazul cu vată. Nimic gras nimic cu alcool. Aburii curăță perfect tenul. Crema mea, o vei face la o farmacie de acolo și o vei utiliza la 2 seri odată. Vei utiliza pudra simplă de orez în cutii originale. Ne-am înțeles?

CLARA: Roujul Leichuer în cutii de porcelan albe.

CREDINȚA: Cine v'a dat receta cu borax 16 gr. la 20 gr. apă de roze și 20 gr. apă de flori de portocal. E bună pentru tenurile grase lucioase și boraxul nu se solvă decât în ambele ape f. ferbinți. Pentru pistrui aveți în revistă. Utilizați crema mea din revistă și lăsați boraxul în pace.

HÉLÈNE: Pentru pete exact ca la *Lilișor din revistă*. Pentru mâini le veți spăla cu făină de mălai și le veți unge cu glicerolat de amidon și lămâie câteva picături.

ELIZE: Exact ca la 1221 care mă întreabă acelaș lucru. Uleiul de migdale din comerț nu e bun pentru ten.

NEONILA IANCULESCU: Pentru pete veți face rețeta dela Lilișor din revistă, iar pentru îngrășat veți lua fiole de Hemostil câte una dimineața, Glico-Fitină și cura cu tot cortegiul ei de feculente, dulciuri, etc.

RAQUEL MELLER: Intrerupeți vasilina care vă va face tenul gras. Dați odată pe săptămână cu soluția Sabourand: Menthol 1 gr. Aether 50 gr. Alcool Camf. 100 gr. Apă de roze 50 gr. Utilizați crema mea sub pudră. Pentru chestia No. 2 luați de la farmacie : Na fosforic 10 gr. Na bicarb. 15 gr. Na sulfuric 15 gr., le veți topi la 1 kgr. apă și veți bea în fiecare dimineață un pahar.

ROMESCU: Un aparat pentru nas v'ar fi de folos. Nasul dv. e imflamat și roșu?

PAULINA V.: Incercați receta de la Lilișor din revistă.

NETUȘ: Zeama de fragi, iaurtul și gălbenușul de ou cu glicerină. Cu una din toate vă veți unge seara obrazul. Pentru puncte negre: Na sulf. 5 gr. Aether 10 gr. Alcool camf. 100 gr. Gligerină 20 gr.

BILY: Intrerupeți glicerina, dați cu crema mea receta e în revistă. Spălați-vă odată pe săptămână cu apă oxigenată 100 gr. Apă de roze 100 gr. Suc de lămâie 20 gr. Pentru piept exact ca la Greta Garbo.

IQODIU BĂILEȘTI: Da băile de nămol sunt bune. Veți lua Glico-Fitină și Hemostil fiole.

Veți ține puțin regim și răsboi piperului, sărăturilor și Alcoolului. Veți lua drojdie de bere și un purgativ pe lună.

Celorlalți în numărul viitor.

Figurile Ecranului

Ronald Colman

MARELE artist englez s'a născut în orășelul Surrey în anul 1898. După ce termină liceul, urmează pe părinții săi negustori, la Londra. Aci își seconda tatăl, în afacerile negustorești, dar seara și în zilele de sărbători, îl găsiai regulat în vreun teatru londonez, pentru care avea o deosebită slăbiciune.

Dar iată că se declară războiul. Ronald Colman se înscrie ca voluntar și vine cu regimentul său pe frontul francez, unde luptă până la încheierea armistițiului, în care timp e rănit de trei ori.

Demobilizat, refuză de a mai da ajutor tatălui său și se angajează la „Coliseum" din Londra, — unde are un frumos debut alături de Gena Ashwell, *o cunoscută artistă engleză. După câțiva ani, solicitat de regisorul* Walter West, *interpretează pentru compania „Broadwest", rolul principal din* „Fiul lui David", *un film sportiv, în care are ca parteneră pe frumoasa Poppy Windham.*

Plecând cu trupa în turneu în Statele-Unite, este remarcat de Henry King *sub direcția căruia turnează „Sora Albă" și „Romola", cele două mari filme care l-au făcut cunoscut în lumea întreagă. Mai târziu e angajat de „United Artist", pentru care interpretează câteva filme remarcabile, în care are ca parteneră pe frumoasa Wilma Banky. Intre timp, solicitat de „Metro-Goldwyn", deține rolul principal din puternica realizare,* „Beau Geste".

T. N.

Unde mergem ?

TEATRUL CARABUȘ reprezintă superba revistă „In plin" de cunoscutul autor N. Kirițescu.

PARCUL OTETELEȘANU: „O aventură în ascensor". In ansamblu, **Maximilian.**

TEATRUL NOU: „Mișca", comedie în trei acte cu Elena Zamora și de Jassy.

LA TRIANON putem admira un superb film de mare montare.

SELECTUL proectează o extraordinară lucrare cinegrafică.

CINEMA BOULEVARD PALACE reia un minunat film de mare succes.

LA SCALA, în grădina din calea Victoriei, se joacă „Of! Of! Of! Voronoff! și un frumos film, iar la sală, pe lângă cinematograf, trupa **Fotino** cu **Tantzi Cutava Barozzi,** în **„Raiul pe pământ".**

CAPITOL-UL reprezintă o premieră superbă, care va face senzație.

CINEMA „REX", proectează un film de mare fast și lux.

„TERRA" reprezintă cele mai frumoase filme de aventuri americane.

Poșta cinefililor

LEBROK-PLEȘTI. — Louise Brooks filmează actualmente la Paris sub direcția lui Réné Clair *„Prix de Beauté".* Ii puteți scrie în limba franceză sau engleză prin intermediul revistei „Mon Ciné", 3 rue de Rocroy, Paris (X-e).

GEORGE GHEORGIU. — Ar fi bine să ne întâlnim. Mă găsești la redacția revistei. Prin scrisoare nu se răspunde sub nici un motiv. Dacă nu ai drum în București, scrie-mi, îți voiu răspunde tot pe această cale.

O FATA MICA. — Simpaticului d-voastră Ramon Novarro îi puteți scrie în limba engleză sau franceză la firma Metro-Goldwyn-Mayer, Culver City, California. Cred că Ramon Novarro va fi atât de drăguț cu d-ta, încât nu va întârzia să-ți trimeată mult doritul autograf.

O PITEȘTEANCA. — De ce te-ai supărat așa de repede? Adresa pe care ți-am dat-o e absolut exactă, — chiar săptămâna trecută am controlat adresele. Posibil însă ca artistul să fie plecat din oraș, astfel că trebue să mai ai răbdare.

EUGENIA AMUDAY. 1) Arlette Marchal, 34, rue Guyot, Paris (XVII-e); Daniéle Parola, 24, rue Raynouard, Paris (XVI-e); Desdemona Mazza, 41, boulevard Exelmans, Paris (XVI-e). 2) Pat și Patachon au cred 40 de ani. Ambii sunt căsătoriți. 3) Wilma Banky, c/o „United Artists" studios, Hollywood, Calif. Ii puteți scrie în l. maghiară, engleză sau franceză. Obișnuește să răspundă. 4) Jacques Catelain are 32 de ani și nu-i căsătorit.

SENEA-KANT. — Pola Negri, c/o „Mon Ciné", 3 rue de Rocroy, Paris (X-e); Rod La Rocque, c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building; Lily Damita, c/o United Artists studios (ambele Hollywood, Calif.); Alice Terry, c/o Rex Ingram, studios, Nisa (sau prin „Mon Ciné); Conrad Veidt. c/o Universum film, Kochstrasse 6—8 SW68; Paul Richter, Tanentzienstr. 10—W.50; Olga Tschekowa, Klopstrckstr. 20 II. — NW23; Maria Pandler, Albrecht. Achillesstrasse 59. Halensee (toate Berlin). Wilma Banky vezi mai sus. Le puteți scrie în l. engleză și franceză : P. N., R. la R., L. D., A. T., N. B. In l. germană : C. V., P. R., O. T. și M. P.

MARION DELORMY. — 1) Agnes Esterhazy, Berlin-Wilmersdorf 15, Kaiserallee, 215. André Mattoni, c/o „Mon Ciné", 3 rue de Rocroy, Paris (X-e). Olive Borden și Don Alvarado, c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif. 2) Biografia artistei Agnes Esterhazy nu o putem publica la „figurile ecranului", decât atunci când îi va veni rândul.

S. ABRAMOVICI. — 1) Ernest Verebes, Kaiserallee, 15, — W15; Claire Rommer, Innsbruckerstr. 18, — Schöneberg; Erich Kaiser-Titz, Nestorstrasse, 1 II r, — Halensee; Bernhard Goetzke, „Film Tuehrer", Friedrichstrasse, 216,—SW68. Toate Berlin. Nita Naldi, c/o „Mon Cité", 3, rue de Rocroy, Paris (X-e). Jean Murat, 20 Avenue de Neuilly (Seine), Franța. Barbara Kent și Glenn Tryon, c/o Universal studios, Universal City, Calif. Primilor patru le puteți scrie în l. germană; următorilor doi în limba franceză, iar ultimilor în l. engleză sau franceză. Pentru „Revelionul la Paris" în numărul viitor.

TITUS

Din toată lumea

EXCENTRICI

Un dejun în apă

(Urmare din pag. III-a)

Apoi pleacă definitiv.

A doua zi, puţin înainte de a pleca, îţi şopteşte prin uşa întredeschisă:

— „Pst! Pst! Pst! Domnule, îţi dau piatra pentru treizeci de rupii, dar în numele cerului te implor, să nu spui nimănui". Şi astfel ai intrat în posesia pietrii. Mai târziu, când în urma servitorului părăseşti hotelul, auzi din camera de alături vocea negustorului:

— „....atunci facem proba cu apă. Vedeţi picătura se scurge, şi d-voastră afirmaţi că piatra n'ar fi veritabilă?"....

Şi cel mai fantastic lucru, e că piatra se dovedeşte mai târziu a fi totuşi veritabilă.

* * *

Vanitatea şi mândria de rasă a străinilor este speculată în special de chinezi. Dacă te duci cumva la un teatru chinezesc şi vrei să cumperi biletul la casă, imediat te ia cineva de braţ şi-ţi şopteşte:

— „Dumneata doar n'ai să te duci să cumperi biletul la casă ca orice simplu chinez. Vă conduc eu personal în sală. Plata? Să nu vorbim de bani! Puteţi plăti foarte liniştit şi înăuntru".

Dacă în acel moment mândria de rasă te-a cuprins, totul s'a sfârşit. In teatru plăteşti gentilului conducător de trei ori preţul biletului şi pe moment eşti asaltat de o armată întreagă de vânzători de zaharicale, funcţionari cu scrumiere, înalţi demnitari, purtători de prosoape sau fete care servesc ceaiul şi cari cu toţi au intenţiuni foarte binevoitoare, de a-şi bate joc de spectatorul galant.

Când părăseşti teatrul, un chinez înalt de doi metri ţi se adresează cu următoarele cuvinte:

— „Doriţi un taxi?"

Crezi că ai de-aface cu un portar, sau poate chiar cu un şofeur şi îi răspunzi afirmativ. Atunci el face semn primei maşini care trece şi cât ai clipi din ochi, el şade lângă şofeur.

Ajuns la hotel, propteşte piciorul (Numărul 48) în uşă şi îţi cere în locul taxei de un dolar — cinci dolari. Ce să faci, dacă protestezi el te loveşte şi ai noroc numai în cazul când portarul hotelului se află din întâmplare în apropiere şi dacă deasemenea are doi metri înălţime. In cazul acesta, speculantul primeşte o sfântă de bătae, iar pasagerul nu mai plăteşte nimic. Dacă însă te găseşti într'o stradă mai lăturalnică, rişti ca a doua zi de dimineaţă, să fii găsit înjunghiat şi prădat.

A fi sau a nu fi...

A INCETAT subit din viață, un cunoscut al nostru, și ne-am adus aminte cu mâhnire, atunci, de reflexia banală a mahalagiului din Obor care consideră că omul e ca oul: cade jos și se duce....

Nu mai continuăm. Dar cuvintele omului simplu cuprind filozofia amară a vremelniciei noastre pe pământ.

In definitiv, ce e omul?

Uite, cunoscutul nostru a stat cu noi de vorba, ne-a intrebat ce facem, unde plecăm, ce proecte avem, ne-a spus că aseară a petrecut, că săptămâna viitoare se duce la Constanța, că la toamnă va intenta proces unui frate al său dovedit porc de câine, pe urmă s'a despărțit de noi, pe urmă, — adică peste un ceas, — am aflat c'a murit.

Nu, nu, omul este ca oul.

Individul din anecdotă, care constatând că tat-său a sucombat subit, își tălmăcia nedumerirea astfel: mâncat bine, culcat bine, dimineața sculat mort, — era un dobitoc.

Ii lipsea filozofia amară și profundă a mahalagiului din Obor.

Nedumerirea e deplasată.

Ce e viața? Ce-i omul? Intrebările sunt absurde.

Când ești martorul unei zguduitoare nenorociri sau când afli de o mare nenorocire, te pomenești filozofând așa cum filozofează mitocanul de la Obor:

— Ia uite, domnule, dănănaie afurisită. A fost și nu mai e. Omul este ca oul...

Mărturisiți că, în postura cetățeanului nostru ați fost, de exemplu, și d-voastră citind amănuntele din ziare cu privire la cutremurul din Noua Zelandă. S'a clătinat un munte, dar n'a născut un șoarece: muntele a intrat în pământ așa cum ar intra în buzunarul unui gestionar pungaș, un milion de lei.

A fost și nu mai e.

Și 'n pământ au intrat câteva orașe cu toți locuitorii lor, așa cum pe vremuri pământul a înghițit cele două blestemate așezări omenești: Sodoma și Gomora.

Sunt așa de zguduitoare aceste intâmplări încât rămâi, citind relatările din ziare, absolut idiot.

Uite, domnule, dănănaie afurisită... Uite, domnule, ce e viața și ce e omul... Ai fost și nu mai ești. Cât ai clipi din ochi poți sucomba sau te poate înghiți un cutremur, — și praful se alege de toate ambițiile, toate planurile, toate socotelile tale. Dispari tu, dispare prietenul perfid și dușmanul tău declarat, și nenorocirea este că nici intr'altă lume liniște n'o să ai, că și acolo vei fi inconjurat de cei pe cari ai fi vrut să-i ocolești aici.

Atunci dece ești rău, nătărău și măgar, domnul meu?

ION PAS

Congresul femenin dela Berlin

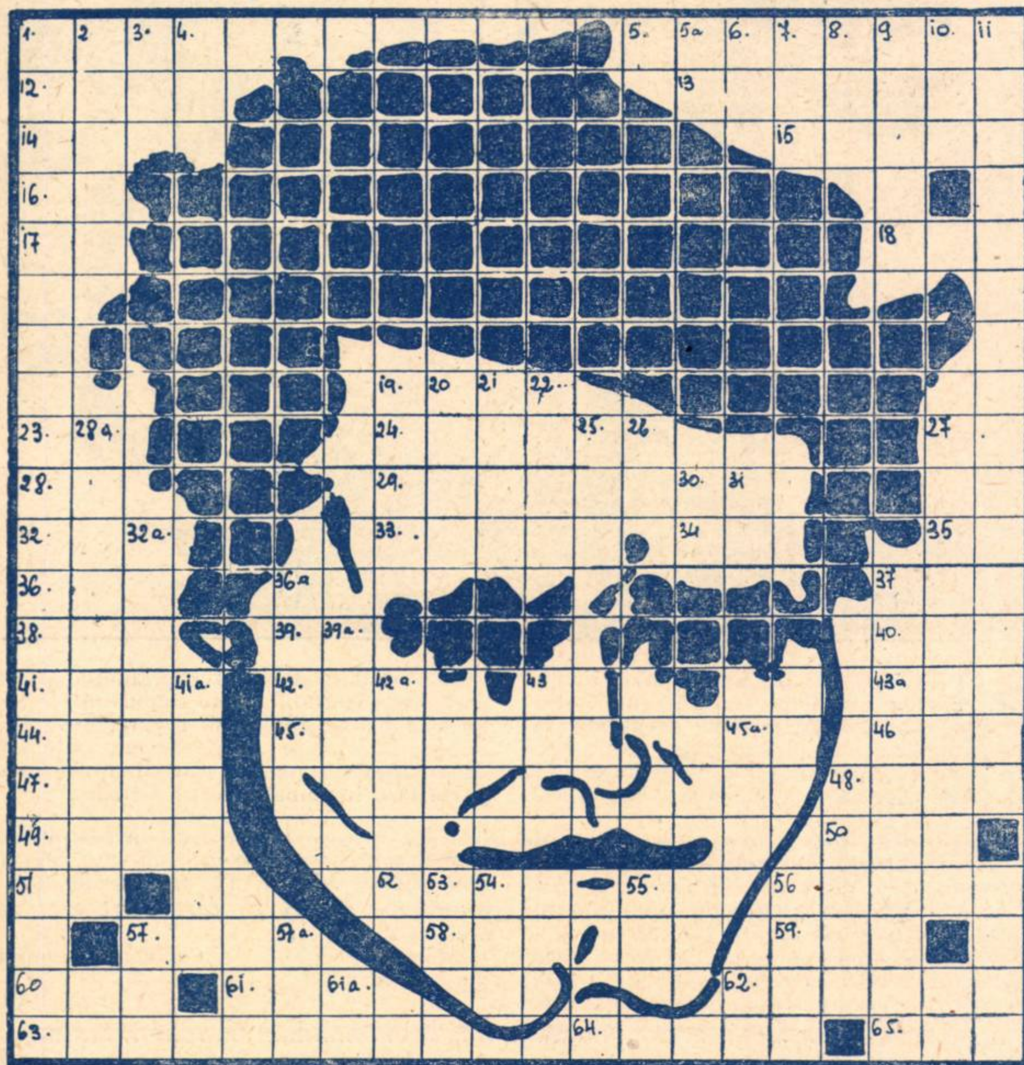
SĂPTĂMÂNILE trecute a avut loc la Berlin, un mare congres internațional femenin al **Ligii pentru drepturile femeii,** constituită în 1927 la Haga, și din care fac parte organizațiile naționale femenine, din țările care au luat parte la trecutul războì.

Congresul a durat o săptămână și s'au desbătut chestiuni foarte importante. Țara noastră a fost admirabil reprezentată și în fotografia pe care o reproducem, putem vedea delegatele române (în dreapta), luând parte la o demonstrație pe străzi.

Jocurile „Realităţii Ilustrate"

Joc No. 1 (Cuvinte încrucişate). „CEZAR PETRESCU"
(25 puncte)

De „SIMMAR" M. C.

ORIZONTAL: 1) Zeul morţii. (La Romani). 5) Celebră familie poloneză. 12) Monstru de cruzime (inv.). 13) Obicei de Sf. Dumitru în Dobrogea (fem.). 14) Experienţa societăţii. 15) Gârliciul teascului de vie (inv.). 16) Pronume. 17) Conjuncţie. 18) Pronume. 19) Niciodată. 23) Notă muzicală. 24) Numele munţilor Engadinului. 27) Sunt. 28) Plantă. 29) Suprimat. 32) Ursită (fig.). 33) Mustrare aspră (fam.). 34) Pronume. 35) Pronume. 36) Sleiesc. inv.). 37) Martor de căsătorie. 39) Interjecţie. 40) Morfeu. 41) Locuri pentru plante. 42) Constelaţiune. 43 a) Climă. 44) Imbucare (pl. inv.). 45) Durată. 46) Bolduri (inv.). 47) Incetează. 48) Exerciţii cu floretă (fără final). 49) Zeul cerului. 50) Frunte. 51) Pronume. 52) Oraş turcesc. 55) Notă muzicală. 56) Varietate de vişin. 57) Eşit din modă (fără final). 58) Unguent. 59) Râu în Elveţia (inv.). 60) Cupă în cărţile de joc. 61) Interjecţie. 62) Grupare politică. 63) Vale în Gorj. 64) Viclean. 65) Impreună (inv.).

VERTICAL: 1) Roman de C. Petrescu. 2) Orăşel ardelenesc. 3) Pronume. 4) Numeral. 5) Şampion. 6) Oferia. 7) Om superior (fig.). 8) Interpecţie. 9) Bărbătesc. 10) A răsuna (inv.). 11) Operă de Cezar Petrescu. 10) Sat în judeţul Argeş. 20) Autorul primului tratat de geografie. 21) Interjecţie. 22) Nimeni. (mold.). 28 a) Roman de Cezar Petrescu. 25) Terciu. 26) Plantă. 27) Eclipsare. 30) Monedă romană. 31) Pronume. 32 a) A acoperi. (Olt.). 63 a) Cută. 37) Nevoi. 39 a)Conjuncţie. 41 a) De culoarea abanosului. 42 a) Mare istoric modern. 43) Notă muzicală. 45 a) Unealtă casnică. 48) La scăpărat. 53) Interjecţie. 54) Conjuncţie. 55) Pronume. 56) Brăzdat. 57) Adverb. 57 a) Stare nesuferită (fig.). 61 a) Conjuncţie. 62) Prepoziţie.

* * *

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 August cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 28, 29, 30 şi 31, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 August 1929.

Marele nostru concurs cu premii

— *In numărul revistei noastre cu data de 6 Iulie 1929, am dat figura pentru problema de cuvinte încrucişate, împreună cu normelele după care se va încrucişa.* Soluţiile se primesc până la 15 Iulie.

Pe cele mai reuşite le vom publica în numărul nostru cu data de 26 Iulie, pentru a fi apreciate prin voturi, de cititorii noştri.

Concurentul care obţine cele mai multe voturi, va fi premiat, *dându-i-se şi titlul de* „cel mai spiritual autor de cuvinte încrucişate", *al „REALITAŢII ILUSTRATE".*

In afară de această probă, mai primim, până la data de 20 Iulie, un număr de 3 (trei) jocuri absolut originale.

Pe acestea le vom publica în cursul lunei August, pentru a fi apreciate, prin voturi, de deslegătorii noştri. Cei cari vor obţine cele mai multe voturi, vor fi premiaţi.

Redacţia îşi rezervă dreptul de a publica ulterior, şi alte jocuri cari n'au fost selecţionate pentru concurs.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 7 Etg. II
Telefon 306/67
PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 350
Pe o jumătate de an	„ 180
Pe trei luni	„ 95
PENTRU STRĂINĂTATE	
Pentru Cehoslovacia şi Jugoslavia	„ 500
Pentru America	„ 800

Cupon pentru jocuri
No. 29-30

Numele şi pronumele ....

....

Adresa ....

....

RUDYARD MULLTON

Crimele omului mecanic — Cea mai senzațională aventură a celebrului detectiv GEX TREVOR

IV

ASASINAREA PROFESORULUI ASAPH

Gex eşise dela poliţie, luase masa în oraş şi se pregătea să se urce într'un taxi, când un stol de vânzători de ziare, invadară strada:

— **Ediţie specială!... Asasinarea savantului Asaph!... Misterioasa crimă din Culwer-Street!...**

Gex cumpără ziarul, proaspăt eşit de sub presă, şi parcurse mecanic pasagiile reportajului de mare senzaţie. In laboratorul său din Culwer-Street, cunoscutul savant englez Asaph fusese găsit în acea dimineaţă mort decapitat, **„având pe gât** — spunea ziarul — **urme adânci, de parcă ar fi fost strangulat cu un cleşte puternic de fer"!**

Capul savantului dispăruse!...

Dedectivul Trevor Gex sări în taxi şi se duse direct în Culwer-Street. Intr'o casă cu un singur etaj, izolată în fundul unei grădini, se afla laboratorul savantului asasinat. Cadavrul fusese ridicat şi dus la Morgă; în laborator, continuau cercetările amănunţite ale autorităţilor, printre aparatele bizare, păinjănişul de fire electrice, bazarul de piese ciudate şi foi volante cu tot felul de schiţe şi formule.

Inspectorul de poliţie Howard dela Scotland Yard, recunoscu pe Trevor Gex.

— Hallo, Gex!....

Cei doi prieteni îşi strânseră mâna.

Howard explică lui Gex nedumerirea autorităţilor: Asaph închiriase această casă pentru aşi face din ea un laborator. El putea să lucreze aci liniştit, căci casa era retrasă, în fundul unei grădini. De câteva nopţi, savantul dormia aci, chiar în laborator, având probabil de terminat, vre-o invenţie senzaţională. In toată casa, — după ce asistentul său plecă,—Asaph nu rămânea păzit decât de un câine enorm şi foarte rău. Dimineaţa, venia bona de acasă, dela locuinţa lui, ca să facă ordine. Vecinii spun că nu au auzit câinele lătrând, în noaptea crimei. Or, dulăul fu şi el găsit strangulat, ca şi stăpânul său! Asistentul dovedeşte prin alibi, că eri noapte când s'a comis crima, el a fost la spital, unde a îngrijit pe spărgătorul Cleobul Skalas.

— „Am convingerea — spunea Howard, — că nimeni nu a intrat în laborator. Medicul legist a constatat că Asaph a fost strâns de gât *ca de o maşină, de un om cu mănuşi de fer sau de un cleşte de metal.*

Mai sus de aceste urme, gâtul fusese retezat. Asasinul a fugit cu capul savantului.

In laborator, Gex nu găsi, într'adevăr, nici o urmă suspectă.

Un sarcofag, un fel de cosciug de mumie, gol, aşezat vertical pe un piedestal de lângă zid, îi atrase atenţia:

— Dar în cosciugul acesta ce a fost? întreabă el.

—Cine ştie? răspunse Howard. Vre-o maşină inventată de Asaph.

— Da, zise Gex, se pare că hoţii au asasinat pe Asaph, ca să-i fure maşina din racla aceasta, care acum e goală. Ce putea oare să ţină Asaph în această raclă?

— *Un om mecanic!* rânji asistentul lui Asaph, care se apropiase pe nesimţite de grupul celor doui poliţişti..

UGLI, OMUL MECANIC

Plecând dela laborator, detectivul Trevor Gex se duse la locuinţa lui Asaph, cu scopul de a face o serie de cercetări.

El ştia că de obiceiu criminalii de profesie, au complici cari se informează mai întâi asupra casei în care vor să dea lovitura; aceşti complici leagă din vreme prietenie cu servitorii casei şi observă aşezarea clădirii şi camerelor.

Gex porni pe această pistă clasică şi legă prietenie cu bona care venia dimineaţa să curețe laboratorul din Culwer Street.

Deghizat în marinar englez, cu pantalonii largi, fâlfâind, cu calotă albă pe-o sprinceană, fu nevoit chiar să facă un început de curte bonei, până ce văzu în odaia ei o fotografie, care reprezenta un sumbru cap de tătar, osos şi cârn, cu melon.

— **Cine e ăsta?**

— **Ivan, răspunse bona, e logodnicul meu..**

In acest Ivan, Trevor Gex recunoscu un faimos spion sovietic, anume Igor Khan, un tătar cu care avusese de furcă pe vremuri. Căutase un spărgător, apoi un criminal, şi dădu peste un spion sovietic!,.. Se hotărî să descopere pe Igor Kahn, şi să-l urmăriască pas cu pas, fiind sigur că tătarul avea un amestec în asasinarea savantului Asaph. Intr'adevăr, bona mărturisi lui Gex, că Igor Khan o condusese de câteva ori până la laboratorul ilustrului ei stăpân...

* * *

Prin ceaţa opacă a Londrei, Trevor Gex se întorcea acasă, noaptea târziu. Ploua.

La colţul străzii pe care se afla hotelul său, detectivul se opri: auzise un plâns înăbuşit. O fată, în zdrenţe, tremurând, cu picioarele goale pe asfaltul rece, se adăpostise de ploae, ghemuindu-se lângă zid.

Gex se aplecă:

— Ce ai fetiţo? Dece plângi?

Fata ridică ochii. La lumina galbenă a felinarului, detectivul văzu doi ochi atât de limpezi, de calzi şi totuşi atât de înduraraţi, încât se înduioşă. Fetiţa suspina...

Gex o ridică în braţele lui vânjoase, ca pe un fulg. O mângâie, şi reuşi să afle dela fetiţă, că era orfană, că tutorele ei, un fost pirat care o furase de mică, voia s'o seducă, iar nevasta lui o bătea îngrozitor. Fata fugise, alungată.

— Exact ca 'n romane! zise Gex. Şi cum te cheamă?

— Yuki, răspunse fetiţa.

— Ce fel de neam eşti, cu ochii ăştia lunguieţi?

— Sunt japoneză, domnule, dar am crescut în Londra.

— Şi acuma, ce ai să faci singură, pe stradă? o întrebă detectivul.

Fata, care nu părea să aibă mai mult de 14 ani, dar poate că era numai mică de statură, ca toate japonezele, nu şi de vârstă, se porni iară pe plâns.

Nu mai plânge, o desmierdă Trevor. Ai să mergi la mine, la hotel, am să-ţi plătesc eu camera...

O înfăşură în pardesiul lui şi intrară în hotel. Gex o duse în camera vecină cu a lui, şi-i dădu o pijama. După ce fata se schimbă, apăru cu pijamaua detectivului ce fâlfâia, largă, în jurul trupului ei micuţ şi fragil.

— Domnule, nu mă lăsa singură!... Are să vie să mă caute, și are să mă bată iară!...

— Liniștește-te, Yuki, nu ți se va întâmpla nimic... Dar știi că ești drăguță!...

Japoneza avea o figură într'adevăr fină, cu ochii licărind de inteligență, cu un zâmbet fermecător...

— Dar d-voastră cine sunteți? îl întrebă mica Yuki?

— Eu sunt Trevor Gex; ai auzit de mine?

— D-ta, Trevor Gex?!... și sglobia japoneză începu să râdă ascuțit.

— Dece râzi? o întrebă Gex.

— Fiindcă vă bate-ți joc de mine; cum o să fiți d-voastră Trevor Gex?....

— Și de ce nu?

— Fiindcă sunteți... prea gras și bondoc!... râse fata.

— Așa!... Ei bine, ia uită-te...

Și Gex își scoase haina cu umeri largi de vată, și, repede, ca un transformist, își îndreptă trupul, își smulse ochelarii americani și, ștergându-și cu un gest scurt două linii de fard, își destinse figura, lăsându-i expresia ei naturală..

Transformarea era atât de mare și bruscă, încât râsul fetiței îngheță. Gex era acum un bărbat tânăr, suplu, înalt, cu privirea dreaptă sub sprâncenele ușor încruntate, cu figura osoasă, și nici de cum buhăită, așa cum păruse sub cele două trăsături savante de fard.

— O!... șopti mica Yuki în extaz, nespus de amuzată de acest truc profesional al lui Gex, — așa mi l'am închipuit și eu pe Gex Trevor!

* * *

In afacerea omului mecanic, Trevor Gex își propuse să urmărească un alt fir de cercetări: bancherul Orkney îi spusese că un savant francez, anume Henri Mygal, îi dăduse în păstrare o cutiuță de plumb, care apoi fusese furată de un spărgător *cu cap metalic*, însă cum se vedea în fotografia luată de aparatul din casa de bani. Or, pe gâtul savantului Asaph, care fusese asasinat în noaptea efracțiunii dela Banca de Construcțiuni, se vedeau urmele *unei mâini metalice!*

Ce conținea oare cutiuța de plumb, pe care profesorul Henri Mygal, o dăduse bancherului Orkney în păstrare?

Ca să afle aceasta, detectivul Trevor Gex își propuse să întrebe chiar pe Mygal în persoană. Se duse deci la poliție, cercetă lista de pasageri dela hoteluri și găsi că profesorul era găzduit la hotel Continental. Un taxi îl transportă până la acest hotel, unde întrebă de Henri Mygal.

— Locuește la noi, îi spuse portarul, dar a plecat de eri seară și nu s'a mai întors până acum.

— Unde a plecat?

— Nu știu. N'a lăsat vorbă, răspunse portarul.

— Cred că a fost invitat undeva, se amestecă în vorbă un *boy*, — căci a plecat îndată după ce i s'a adus o scrisoare. Era în sala de lectură și l-am văzut rupând scrisoarea bucățele, svârlind hârtiile distrat într'un vas și luând-și apoi pălăria, ca să plece.

— Unde e sala de lectură? întrebă Gex, strecurând în mâna băiatului o monedă.

Fu condus în sală. Aci, detectivul răsturnă vasul în care Mygal zvârlise fragmentele scrisorii. Căzură câteva bucăți de hârtie, din care reconstitui următorul bilet:

D-LUI HENRY MIGAL

„Dacă vrei să te convingi de existența mea, vino imediat în Cadogan Street, 7.

UGLI „OMUL MECANIC"

Trevor Gex citi de câteva ori acest bilet fantastic și plecă spre adresa indicată.

In Cadogan Street, la N-rul 7, se află o casă părăsită, într'un cartier dela periferia Londrei. Gex intră.

Odaia goală, nu era mobilată decât cu un cadavru. Profesorul Mygal, cu ochii holbați încă de groază, zăcea cu fața în sus, pe podele. Nici o urmă de violență pe trup sau pe gât.

Ce dramă fantastică se petrecuse în casa părăsită? Oare profesorul Mygal a văzut pe Ugli, omul mecanic, și Ugli l-a ucis?...

UNDELE GÂNDIRII

Trevor Gex lua ceaiul, servit de mica Yuki, japoneza care nu mai voise să plece dela el. Yuki, purta acum un kimono bogat, părul ei negru și greu era ondulat artistic, iar pe buze, exotica ființă își dăduse o idee de ruj. Era foarte veselă, și, Gex, care trăise aproape toată viața lui singur ca un pustnic, primise ca Yuki să-i devină un fel de bună-menajeră și apoi o adevărată prietenă.

Un boy mic și verde ca un brotăcel, sună, se apropie de masa la care Trevor Gex lua ceaiul, și-i întinse o carte de vizită, pe o tavă de argint.

Gex o luă și citi:

Dr. SIKARDO-SIND
Profesor de metapsihică
Bombay

Doctorul Sikardo-Sind era un tip de hindus, cu figura osoasă, bronzată, cu luciu. Prin despicătura pleoapelor, se strecura o privire ascuțită, cu străluciri negre, intense. Era îmbrăcat europenește, dar pe cap avea un mic turban violet, cu un ametist în frunte. Când fu adus în fața lui Gex, hindusul duse o mână la inimă și se înclină profund. Detectivul îl pofti să ia loc la masa sa și-l întrebă cu ce-i poate fi de folos.

Doctorul Sikardo-Sind, „profesor de metapsichă", i se păru lui Gex o figură cunoscută. Își aminti deodată, că l-a mai văzut în curtea laboratorului lui Asaph, în ziua ziua asasinării savantului englez.

— Sunt asistentul defunctului Asaph, zise indianul.

Și fără altă introducere, urmă, fixând pe Gex cu priviri acute:

— Sunteți pe un fir greșit de cercetări.

— Ce vreți să spuneți? îl întrebă detectivul.

(Va urma)

Monstrul universal

In dimineața aniversării zilei de naștere a d-lui Zambilescu patru comisionari ai unei firme de expediție aduseră acestuia un dar și o scrisoare din partea inventatorului Arhimede Micșunescu.

Scrisoarea glăsuia astfel:

Dragă Zambilescule,

Odată cu urările mele de fericire cele mai călduroase, îți trimit alăturat invenția mea, cea mai nouă și mai senzațională mașină casnică „Universal".

Sunt încredințat, că ea va aduce ție și soției tale mult folos și bucurie. Servindu-te de manivela 1, ai numai decât un splendid scaun de odihnă. Prin manivela doua capeți un delicios și comod pat.

Dacă întorci de manivelă treia vei, avea un excelent aspirator de praf, iar cu ajutorul manivelei patru, te pomenești în fața unei scări, în lungime de trei și jumătate metri.

In cazul când vrei să ai o motocicletă cu „atach", n'ai decât să tragi de manivela cincea, iar dacă vrei să ascultați nițică muzică bună, sucește de manivela șasea.

Prin manivela șaptea, vei avea cărucior comod, pentru copii și anume pentru gemeni.

Iți doresc încăodată mult noroc.

Al tău
Micșunescu

P. S. Nu uita să ungi mașina de două ori pe lună.

„Ce băiat drăguț! zise Zambilescu și cercetă în mai de aproape darul.

Acesta era o istorie întreagă, ciudată, și complicată, din fire de oțel, resorturi, rotițe, manivele și șuruburi.

Zambilescu se zăpăcise de tot privind-o. De trei ori se plimbă în jurul aparatului, clătinând din cap, ca și când se gândea la ceva neplăcut.

Mașina casnică „Universal" avea o aparență, ca și când ar fi vroit să muște.

Zambilescu se mai uită odată în scrisoare, dar nu văzu niciun desen, după care să se orienteze.

— Ei, atunci trebue să-ți dau singur de hac!, gândi el.

Meșteri cu băgare de seamă la un șurub oarecare și sări repede la o parte: bang! iată scaunul de odihnă.

— „Bun! își zise Zambilescu și trase de altă manivelă.

Scaunul se învârti odată repede și iacă-tă patul.

Zambilescu învârti manivela treia și cât ai clipi din ochi, patul se transformă în aspirator de praf, acesta apoi deveni scară cu o iuțeală, încât căzu o bucată de tencuială din tavan.

Scara strângându-se, se ivi un gramofon, care începu să cânte:

„Iubitul meu nu este prinț..."

Astfel trecură cinci luni și mașina casnică *Universal* se arăta o perfecție.

Intr'o dimineață d-na Zambilescu zise însă:

— Ascultă Nicușor, fi bun și scoate aspiratorul de praf.

— Cu plăcere, răspunse Zambilescu, și trase de manivela treia.

Ce ciudat însă. Mașina care de ieri seara era încă gramofon nu vroi să se prefacă în aspirator de praf, Zambilescu trase de mai multe ori de manivelă, ajutându-și din când în când cu o înjurătură.

Zadarnic!

Trase de toate manivelele, una după alta, mașina nu vroia însă să devină nici aspirator, nici scară, nici scaun de odihnă, nici cărucior pentru gemeni.

Mârâia numai furioasă și părea înfierbântată la culme. Zambilescu își pierdu în cele din urmă răbdare. Ridică piciorul și izbi cu sete în ea. Asta n'a fi trebuit s'o facă.

...ridică piciorul și răsturnă aparatul cu o singură lovitură.

Mașina casnică „Universal" se înfurie groaznic.

Urlă odată tare, încât se desfăcură tapetele de pe pereți, făcu un dublu salt mortal și deveni un monstru cu patru picioare lungi, care mârâia.

— Oh! exclamă Zambilescu, trăgându-se prudent înapoi.

O clipă patrupedul șezu nemișcat, privind la Zambilescu cu niște ochi înfometați.

Sub uitătura aceasta, omul nostru simți că i se încrețește pielea de spaimă, deoarece privirea aceea, deloc prietenoasă părea să spună : — Aș vrea să știu, dacă ești bun, de mâncat !

Deodată monstrul se dădu însă peste cap, șueră teribil și pe când se târî repede spre ușe, cântând în gura mare: — Calu' bălan, calu' bălan, cu șeaua-i verde..."

Izbi ușa cu capul și eși repede, deschizând și

Ajuns pe scară, monstrul se uită în toate părțile și o porni spre etajele superioare. Pătrunse brusc în locuința modestă a pofesorului Colțeanu, unde se transformă imediat într'un fotoliu confortabil.

Profesorul holbă ochii, ridicându-i peste ochelarii pe cari îi purta în permanență. După prima clipă de spaimă, se adresă soției sale, care cârpia niște ciorapi:

— „Ce să fie asta, Năstăsico?"

— „Ptiu, ucigă-l toaca!!! O fi instrumentul lui Zambilescu de sub noi. Cică e și tobă, și clopot, și mătură și perie de ghete".

— „Mari ți-s minunile, Doamne! Mă da' tare-i frumos! Ce zici, să m'așez în el?"

— „Fugi de-acolo, bărbate, că l'o fi trimis special, ca să-l treci pe fii-său, ăla mic, care învață în clasa ta".

— „Nu mă obligă la nimic. O să'ncerc totuș, că de mult n'am mai șezut pe un scaun atât de bun".

Profesorul Colțeanu se apropie de fotoliu, îl pipăi drăgăstos, îl controlă de jur împrejur, se așeză cu toată greutatea pe el, dar în acelaș moment făcu o voltă până aproape de tavan, sparse becul electric și se pomeni cu vre-o două coaste rupte, plus nasul sângerând, la picioarele nevestei, care rămăsese cu gura căscată.

Monstrul se refăcu la iuțeală, scoase un hohot de râs și o sbughi pe ușe - afară, în timp ce profesorul se văita amarnic de dureri.

„*Universal*"-ul intră apoi în casa doamnei Săvilescu, o văduvă cu 5 domnișoare, unde transformându-se în aspirator de praf, în-

Poliţiştii se căzniau să opriască monstrul din goana lui nebună...

In curând avea în urma sa o suită de mii de oameni. Paisprezece gardişti se trudeau zadarnic să-l prindă. Loviturile şi focurile de revolver îl făceau însă numai să râdă. Foarte liniştit se târa de-alungul străzii ici-colo oprindu-se în pragul vreunei prăvălii şi adulmecând aerul, din când în când făcea o cântare.

Deodată rămase însă locului. Păru că miroase ceva. Mulţimea de oameni se opri şi ea, iar armata de gardişti, al cărei număr atinsese 48, încerca acum să pună cătuşe trecătorilor, cari stricau ordinea şi circulaţia publică. Nu le reuşi însă. Deoarece monstrul universal scoate un urlet formidabil şi se aruncă cu o iuţeală nebună într'o stradă laterală. Nouăsprezece cai o luară razna, unsprezece automobile fură date peste cap. Un ofiţer de poliţie fugi, telefonând după pompieri şi armată.

Nu departe de colţul străzii se afla un magazin, pe a cărui firmă se putea citi:

„Benzină şi uleiuri de uns".

Monstrul îşi încetină mersul, izbi urlând uşa cu picioarele şi intră înăuntru.

Negustorul şi funcţionarii săi se urcară cu iuţeala fulgerului pe rafturi. De acolo, spre uimirea lor, văzură cum groaznicul vizitator făcu o gaură în butoiul cel mai mare cu ulei şi începu să bea cu un mormăit de plăcere.

Zece minute încheiate monstrul bău cel mai bun ulei. Apoi se îndreptă din sală, zăngăni metalic, făcu un fel de salt şi se transformă într'un aspirator de praf.

Maşina casnică „Universal" s'a înapoiat la Zambilescu, căruia i-s'a pus categoric în vedere de către poliţie să nu mai uite niciodată de a o unge cel puţin de două ori pe lună şi totodată cu obligaţiunea de a despăgubi pe acei cărora *„monstrul universal"* le produsese stricăciuni, precum şi garanţii solide, pentru evitarea unor asemenea scene în viitor.

... Şi de-atunci, nu s'a mai auzit nimic despre *„Monstrul Universal"*.

ghiţi toată pudra pe care o găsi pe toalete, în sertare şi în poşete, spre marele regret al domnişoarelor, precum şi întreaga cantitate de făină, — luată pe datorie dela băcanul din colţ, — cu care mama vroia să prepare un cozonac, „ca la noi, la Fălticeni" pentru ginerele fetei cele mari.

Apoi, maşinăria eşi din nou pe scară, cu un sgomot surd de metal cântând o romanţă demodată, şi începu să scoboare scara.

Familia Zambilescu, împreună cu toţi ceilalţi chiriaşi, stătea palidă şi tremurând în capul scării, uitându-se încremenită după grozăvia aceia.

— Ce dracu' are „Universal" a noastră? se întrebă Zambilescu.

Deodată îşi aminti însă de ceva. Se plesni cu mâna peste frunte, exclamând:

— Doamne, Dumnezeule! Nu am uns maşina de peste trei luni!"

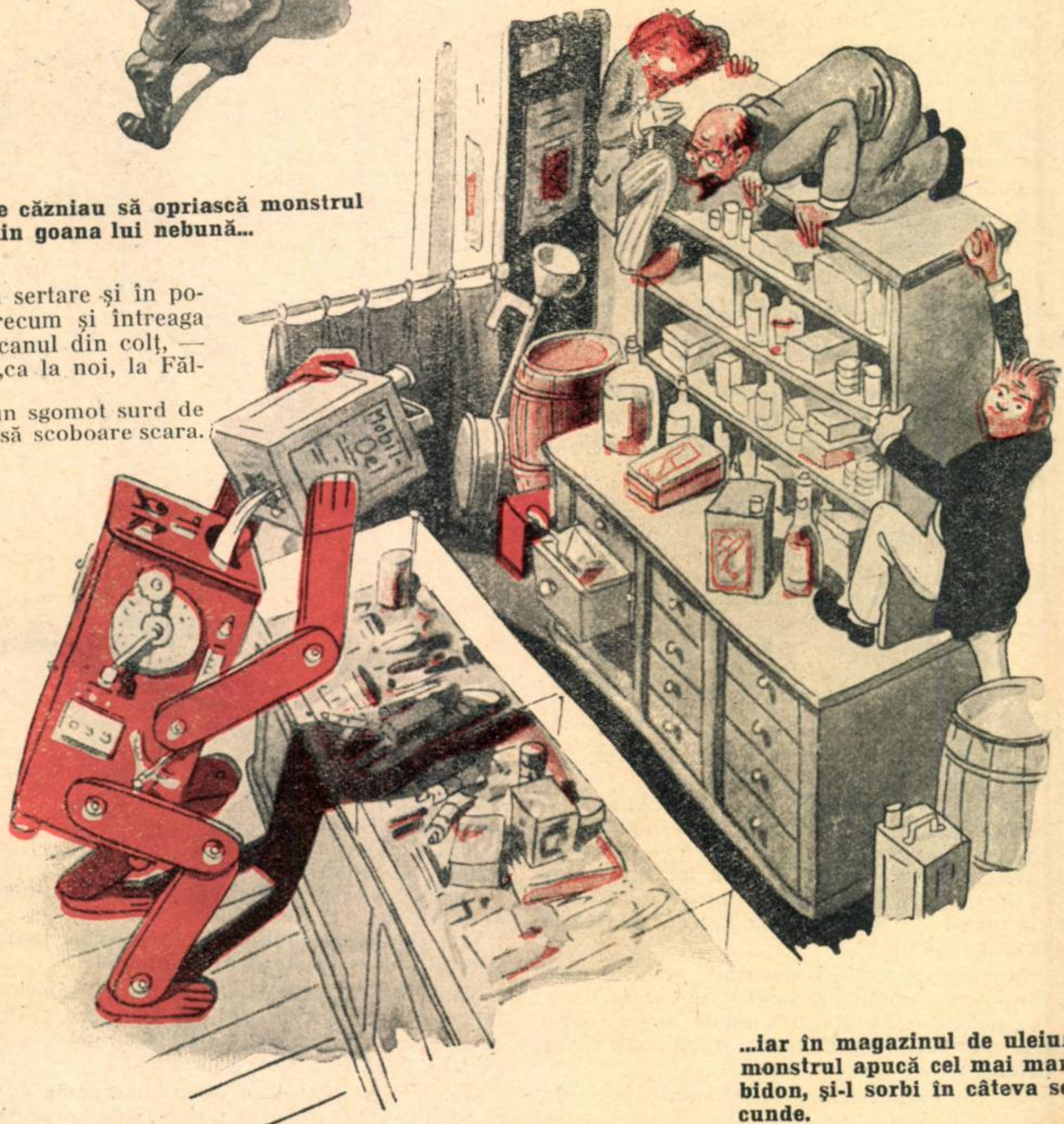
Apoi îi băgă pe ai săi în casă, încuie uşa, împinse un garderob în faţa acesteia şi zise tragic: — Vom vedea ce scriu ziarele mâine.

Intre timp monstrul se târî repede afară în stradă.

In casa lui Zambilescu se afla o brutărie. Uşa era deschisă şi monstrul intră înăuntru. Vânzătoarea şi cele patru cliente, cari se aflau acolo, se ascunseră ţipând ajutor. Monstrul mirosi numai cozonacii şi intră cu un picior în smântână, apoi strâmbă din nas dispreţuitor şi se depărtă.

Câţiva paşi mai departe se întâlni cu un gardist. Acesta îşi scoase bastonul de cauciuc şi îi trase o lovitură. Monstrul râse posomorît, muşcă bastonul, aruncă pe gardist pe trotuar şi porni mai departe mormăind :

— La revedere copilă dragă, ţara mă chiamă, spre a lupta"...

...iar în magazinul de uleiuri monstrul apucă cel mai mare bidon, şi-l sorbi în câteva secunde.

VALUL

de EUGEN BOUREANUL

II

Se gândi că... ar fi mai bine să plece şi el. Dar în inimă i se înfipse ceva, ca o durere şi nu gândurile, ci simţurile părură că-i prind cuget: s'o vadă,.... măcar odată.

Işi aplecă fruntea spre pământ şi începu să-şi frământe, gânditor, barba răvăşită peste piept; de când n'a mai văzut-o!

Pe lângă el trecură câţiva inşi, care se pierdură pe cărările, ce înconjoară Tekirghiolul, scurtând drumul spre Mare. Altă pereche ajunse în dreptul lui.

— Am întârziat.

— De unde?.... în zece minute suntem la plajă!

Luca Oancea îi privi îndepărtându-se, ţântindu-i stăruitor, îndelung şi — fără să-şi dea seama de ceeace face — o luă pe aceeaş cărare, păşind rar, ca un câne de izbelişte, care s'ar ţine după cineva, ca să nu se simtă atât de singur în rătăcirea lui.

Merse un timp pe sub dâmbul lacului, sfărâmând sub paşii grei tina sărată şi sfarogită, apoi urcă pe malul acoperit de iarbă săracă.

Prin câmpul pătat de crâmpeie mici de semănături pipernicite, cărările se întretăiau ca nişte şerpi albi, destinşi să se desmorţiască sub căldura soarelui, ce sărise peste marginea zării.

Peste limbile de nisip şi de pământ prăfos, marea îşi frământa valurile ca pe milioane de fâşii înguste de poleală svârlite într'un cazan nesfârşit dat în crap. Spre cele două margini ale zării, sclipirile acele, atât de iute peritoare, se pierdeau într'o albăstrime abia verzuie, şi care abia se lămuriau la împreunarea lor cu cerul.

Luca Oancea se opri câteva clipe în brădetul ciuntit, inchircit de lângă Eforie şi privi îndărăt. Ici-colo, pe întinderea cărărilor zoria câte cineva. In fund, după apele grele ale ghiolului, satul se destindea ca nişte jucării neîndemânatec aşezate de un copil....

„Cine ştie în care „vilă“ o fi?.... Oare, are să o vadă?.... S'o fi schimbat?.. Dar, pe el are să-l recunoască, oare?

„De unde?.. Pe dânsul.... cine l-ar mai putea recunoaşte, dintre acei ce nu l-au mai văzut de mult, de pe atunci?!... Cine ar mai putea ghici în chipul lui atât de mutilat, sub barba aceasta uriaşă, pe.... Luca Oancea?.... şi gura i se destinse din nou, în acelaş rânjet dureros, plin de zădărnicie.... Atunci, ce caută el pe aici?

Ridică brusc din umeri şi se smuci din loc. Porni ca un om foarte necăjit de cineva, şi de care vrea să se depărteze cât mai în grabă.

Trecu de cealaltă parte a brădetului, prin care umblau sfiicioşi, nespus de palizi, câţiva copii slabi, aproape goi, ai coloniei de tuberculoşi, — se strecură prin curtea „Eforiei“, trecu calea ferată şi cârmi spre plajă.

Pe nisipul uşor aurit de soarele dimineţei, zări întinse câteva trupuri, aproape goale, aproape descărnate,... trupurile acele ale adevăraţilor suferinzi, ieşiţi din zori să culeagă tămăduirea din cele dintâi raze ale soarelui....

Luca Oancea se opri din nou, îmbrăţişând cu privirile lacome marea.... marea aceea pe care şi el.... odată. Dar se scutură, îndârjit, din tot trupul şi, cu acelaş gest se mânia, îşi îmbrânci trupul înainte, tăind plaja în curmeziş şi apropiindu-se de nisipul ud al marginei, lins în fiecare îmbrâncitură de val, de poalele îndantelate în spumă, ale apei.....

Păşia rar, cu mânile duse la spate şi cu trupul aplecat înainte.

Ţeasta îi gemea de gânduri, care nu se opriau — însă — la nimic hotărît. Era o perindare caleidoscopică, fulgerătoare, de imagini şi vorbe trecute... trecute de mult.... trecute pentru totdeauna!

Pentru totdeauna! — şi-l prinse o sfâşiere cumplit de dureroasă. Simţia că sute de ghiare îi destramă ceva, înăuntrul lui, ca pe un om, pe care-l închisese cândva, acolo, sub pojghiţa trupului sau şi care acum gemea şi se svârcolia în dureri nepotolite.

Ajunsese departe, într'un colţ singuratec, înaintat în mare, de unde nu se mai vedeau decât malurile alb-roşcate şi învolburarea talazurilor neastâmpărate. Din mal se resfirau o sumedenie de bolovani stâncoşi, care se pierdeau în apă, ca şi cum i-ar fi răsturnat cineva, de sus, de pe mal.

Luca se aşeză pe unul din ei şi rămase privind întinderile apei, a cărei înfăţişare se schimbase cu totul. Valurile se înverziseră, trecând într'un albastru din ce în ce mai crud pe măsură ce se depărtau spre zări.

Marea!... Ei, marea asta cât o cunoştea el de bine, cât îi era de dragă... pe-*atunci!*

Atunci!.... iar în privirile rătăcite peste întinderile goale ale paragenilor apei, începură să se resfire, pe nesimţite, întâmplări,... oameni, locuri....

Oare, dece n'a rămas el pe apă!

Ce copilărie, se întreabă!.... De aceea n'a rămas.... pentrucă nu se mai putea!... Cine-ar fi crezut? Aşa-i,.... cine-ar fi crezut!.. Şi cum s'au terminat toate,... atât de neprevăzut!

Ea să fi fost de vină!.... De unde!.... Intâmplarea! Vrăjitoarea asta care cârmeşte cărările vieţii, atunci când nu-ţi trece prin minte....

De ce-o fi viaţa atât de... Şi, de-odată, îşi simte umezindu-i-se ochii!.... dinainte se preface într'o milă nespusă în milă de sine. de oameni, de locuri.... chiar în milă pentru ea!

Dece nu?.... Ea nu a fost supusă — oare — vrăjitorilor acestora ale haiinei întâmplări?...

Atunci, pentru ce s'o urască?... Ce mai foloseşte ura, acum? iar sufletul i se îmbunează, i se îmblânzeşte atât de tare.... încât, în singurătatea asta, neturburată de nimic omenesc, simte o bucurie, o trebuinţă — chiar — să-şi răscoliască amintirile, pe care mereu le-a alungat... de pe atunci.

Şi.... ceţile trecutului se destramă, se mistuie, desvăluind „întâmplări“, care prind puterea realităţii trăite în clipa de faţă. Şi,... trecutul învie.

. . . .

Vaporul a scăpat de mult din curentul Bosforului, legănându-se din ce în ce mai tare pe întinderile cuprinse de neastâmpăr, ale mării. Vremea-i rea, — ameninţă chiar să devină foarte rea. Dar, nu gândul acesta îl frământă pe căpitanul vasului. Luca Oancea a trăit zile grele în larg şi mânia apei îl bucură — chiar — ori de câte ori isbucneşte.

I se pare că două elemente ale Universului — el şi apa — oricât de descumpănite le-ar fi înfăţişările stau gata să-şi măsoare puterile... Şi... cum totdeauna şi-a atins ţinta, biruind învolburarea talazurilor — i se pare că, în tot atâtea rânduri — el şi-a îngenunchiat vrăşmaşa.

(Va urma)

REALITATEA ilustrată

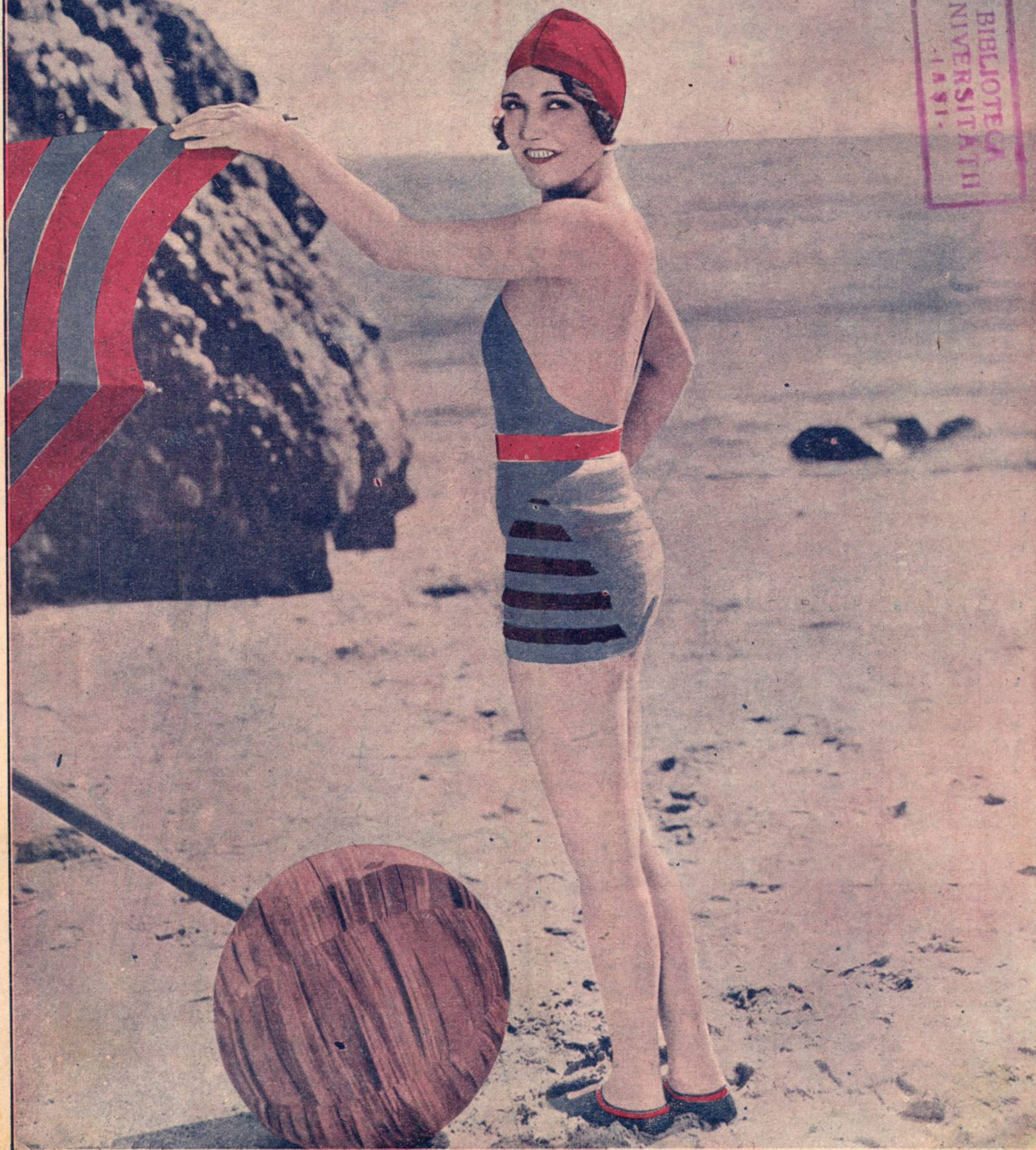

INGENUITATE

ANNY ONDRA, adorabila artistă de cinematograf

ANUL III. — No. 31. — 27 IULIE 1929 28 PAGINI APARE SÂMBĂTA

REALITATEA ilustrată

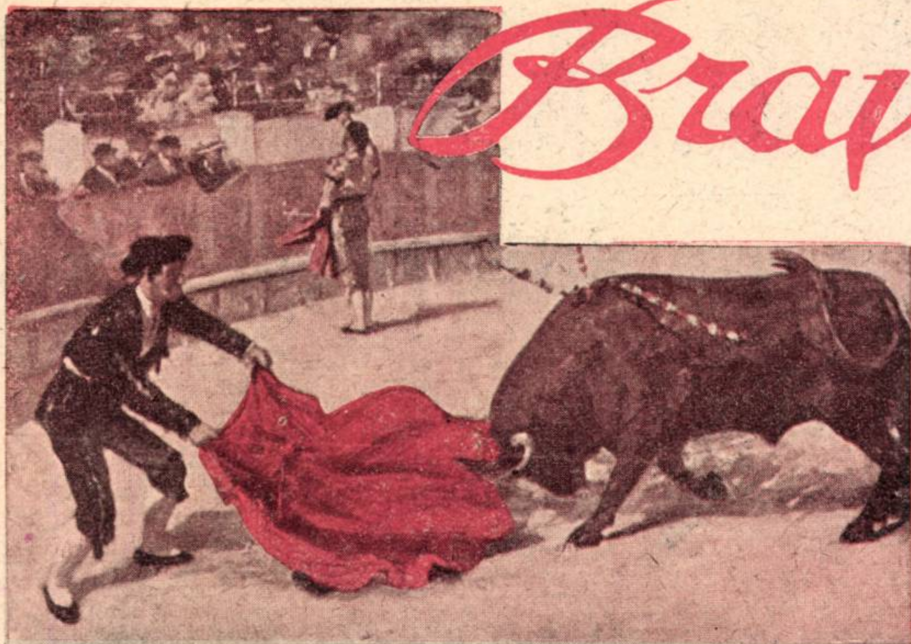
Pe nisipul fierbinte al plajei...

(DOROTHY SEBASTIAN, vedeta lui „METRO-GOLDWYN", pe plaje la Santa Monica)

Foto M. G. M.

PREȚUL 8 LEI

Bravo Toro!...

JOCURI DE TAURI, numesc Spaniolii acest teribil spectacol de sânge și de moarte, care-i pasionează în cel mai înalt grad.

TOROS! TOROS! Iată strigătul voios și însuflețit al unui neam întreg, care și-a păstrat din trecutul eroic, gustul pentru aceste cavalcade pitorești. De cum începe vara, ba chiar din primăvară, după Paște, încep cursele de tauri, care se prelungesc până în toiul căldurilor.

La Madrid, la Sevilla, pretutindeni se înmulțesc aceste spectacole. In Andaluzia se văd taurii cei mai fioroși, iar cele mai strălucite curse au loc la Sevilla și la Puerto de Santa Maria. Toți amatorii dornici de asemenea jocuri se îndreaptă în pâlcuri imense către aceste locuri.

In luna Iulie, întreaga Spanie clocotește de mugetele taurilor în lupta cu faimoșii toreadori, cari își pun în joc viața, cu un calm elegant și curaj stăpânit, sub privirile agitate și admiratoare ale mulțimei.

Aceste jocuri cu taurii sunt atât de infiltrate în sufletul poporului spaniol, încât, deși regele Filip V le oprise, socotindu-le ca barbare, urmașul lui la tron a fost silit să le redeschidă imediat, pentru a satisface dorința națiunei.

La Madrid, arena de la poarta Alcala, reprezintă marea atracție a sezonului de vară. Regele și regina, municipalitatea, oficialitățile, etc., au acolo tribunele lor.

Douăsprezece mii de spectatori se înghesue, se agită, strigă, aclamă, vociferează, insultă și bat din picioare.

Se poate imagina o tragedie mai sguduitoare decât moartea taurului?...

Exista odinioară și trebue să mai existe încă la Madrid alături de *plaza,* sau arena oficială, populară și aristocratică totdeodată (căci e tot atât de monden a avea o lojă rezervată la *Toros,* cum ar fi la noi obiceiul de a nu lipsi de la unele premiere) o mică *plaza* construită prin și pentru amatori, unde nu pot pătrunde decât societarii și invitații lor.

Locurile la această arenă sunt extrem de căutate. Nimeni nu se socotește mai crud decât un altul pentru că urmărește jocul unui om, înarmat cu o bucată de stofă roșie și cu o spadă scurtă, care se ridică în fața unui animal furios și-l doboară.

Desigur, omul își riscă viața și spectacolul e sângeros. Totuș, priveliștea nu este mai odioasă decât obscenitățile care amuză și demoralizează un popor.

Știu bine, că văzând un animal nenorocit. torturat. înebunit, străpuns de lovituri de lance și de vârfuri de spadă de o ceată năpustită asupra lui ca un roi de viespi sau o haită de câini, încerci la un moment dat un simțământ de revoltă și treci, ca să spun așa, de partea taurului.

Dar vederea omului singur, care bravează, așezat pe un scaun, sau preumblându-se, nepăsător, la câțiva centimetri, de groaznicele coarne, lupta între ființa omenească și bestia, are totuș, în ciuda sentimentului nostru de milă, ceva măreț în ferocitatea ei. E enervant, revoltător dar nu e urât.

Se povestește că eroul *Rodrigo Diaz de Bivar,* zis și *Cidul,* a fost unul din primii spanioli care a luptat călare cu un taur.

Legenda simbolizează astfel pasiunea pe care o simte națiunea spaniolă pentru cursele de tauri, pentru *corrida,* întruchipând în eroi pe învingătorii acestor curse.

Trebue să vezi cu ce înfrigurare se năpustește spre circ populația unui oraș, în care au loc cursele.

In acea zi magazinele sunt goale și străzile care duc la arenă revarsă o mulțime grăbită, un fluviu nesfârșit de oameni.

O *corrida* e un eveniment. Afișe în mai multe culori, adesea adevărate opere de artă, afișe aurite, afișe imense, anunță cu multă vreme înainte faimoasele spectacole.

Curse la Pampeluna, curse la Sevilla, curse la Madrid, curse la San-Sebastian.

Mi-aduc aminte de o zi de corrida la San Sebastian. Jocurile anunțate pentru Duminică n'au putut avea loc din cauză că ploaia desfundase terenul și toreadorii — *„toreros",* — riscau astfel să alunece în arenă, oferind o pradă prea ușoară pentru coarnele taurului. Cursele fuseseră amânate pentru Luni „dacă timpul va permite".

Ei bine, în tot orașul domnia o enervare extraordinară. Va îngădui oare timpul ca toreadorul să poată ucide taurul?

Vecinii se consultau între ei:

— „Ce crezi?" Vecinul clătina din cap și arătând spre cerul încărcat de nori, răspundea:

— „Nu cred... Mi-e tare teamă..." Aceasta era durerea comună.

Nu cred că evenimentul cel mai mare al războiului ar fi putut împinge această populație să se arunce asupra știrilor din gazete cu mai multă curiozitate și neliniște, decât o arătau când se năpustiau cu toții în stradă cu privirile spre cer, așteptând ivirea unui colț de cer senin, care să facă posibile cursele.

— *„No se hay"!* Cursa nu va avea loc. Frunțile se întunecară ca și cum se ivise un doliu public. Ceasurile treceau și cerul necruțător lăsa orașul în aceeaș stare lugubră. San Sebastian socotia ca un dezastru lipsa acestor curse, amânate din ajun.

Insfârșit, se ivește un petec de cer azuriu, mare cât o batistă și întregul oraș tresaltă, însuflețit de acelaș strigăt de voioșie:

— *„Se hay! se hay!".* Sunt curse!

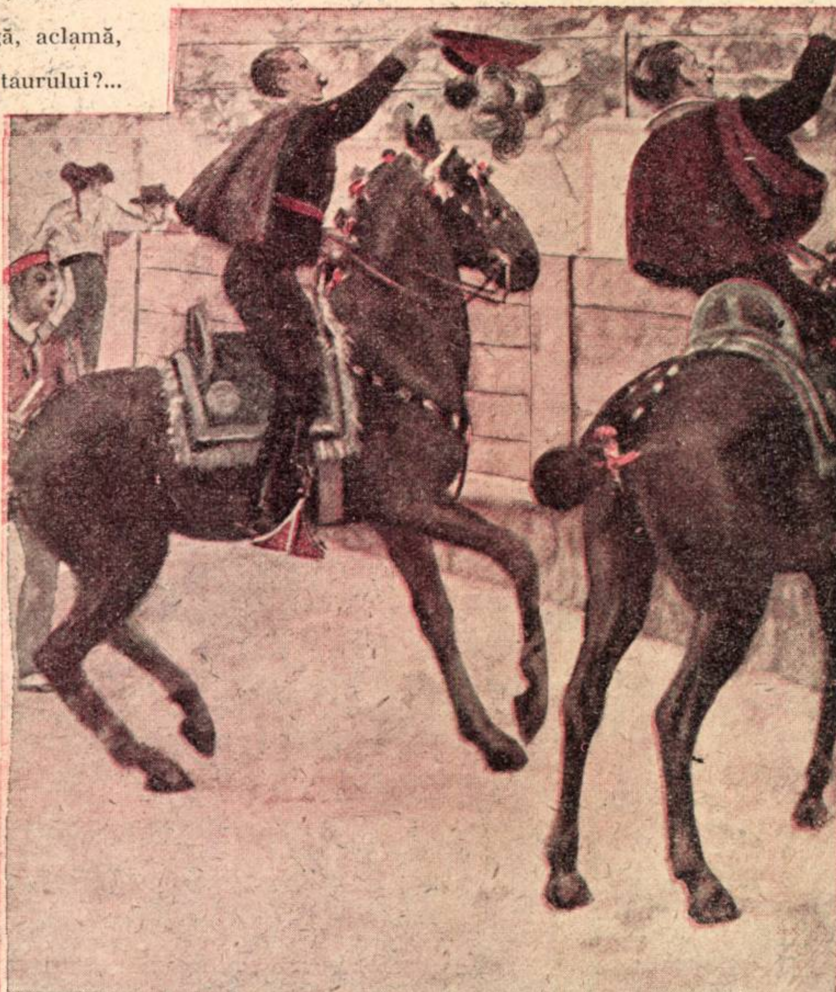
Intr'o clipită, populația întreagă pare că se îndreaptă spre circ.

Mulțimea se grăbește, se înghesue, se îmbrâncește. E o revărsare de curioși. Podul este negru de lume, circul e asaltat.

— *„Se hay! Se hay".*

Ziua e asigurată! Orașul e salvat!

Nu știu dacă gustul pentru acest soi de spectacole este un obicei moștenit de la Romani sau de la Mauri; știu însă că de la intrarea toreadorilor în circ, cari defilează în ritmul ariei din *Carmen,* alături de *banderilleros, picadores,* precedați de *alguazilul* călare, îmbrăcat în costumul din timpul lui Velasquez și căruia preșe-

Predarea cheii dela poarta grajdului

Toaleta picadorului

Am asistat deunăzi la o cursă dramatică, aş putea zice istorică, la o tragedie roşie, în care bietul *Tato*, unul din cei mai glorioşi toreadori, a fost rănit în aşa fel, în cât n'a mai putut reapare niciodată în circ.

Tato scăpase cu un minut înainte viaţa tovarăşului său *Lagartijo*, şi liberase pe toreador, pierdut desigur, asvârlindu-se între taurul ce-şi plecase deja coarnele şi *Lagartijo*. Şi publicul în întregime aclamase, svârlindu-i flori, portocale, şi evantalii, când deodată, combătând la rândul lui un taur, un taur negru, pe care-l văd încă, puternic, curajos, neîmblânzit, spintecând caii şi demontând pe picadori, *Tato* se opri, cu spada la înălţimea obrazului, în faţa animalului însângerat.

Matadorul stă în faţa bestiei furioase. Taurul îşi lasă capul, spada i se înfige în carne; taurul primeşte lovitura, dar nu cade.

Aleargă drept spre Tato, care era rezemat de barieră, întocmai ca Lagartijo adineauri, şi cu cornul găureşte coapsa dreaptă a omului, care cade.

Incă o clipă şi Tato e sfâşiat. Dar *cuadrila* aleargă spre el şi îndepărtează bestia. Rănitul se ridică, apucă piciorul cu mâna, ca să-şi oprească sângele, vrea să meargă, şovăe. E transportat afară din arenă.

N'am să uit niciodată această faţă palidă care căuta totuş să surâdă.

Lagartijo răzbună pe Tato, izbind dintr'o lovitură taurul în mijlocul frunţii. Animalul căzu ca trăznit. Şi cursa continuă, în timp ce în infirmerie zăcea întins bietul Tato.

Toreadorul rănit era idolul Spaniei. Tot Madridul venia în aceeaş seară să-l viziteze acasă şi ziarele publicau în placarde trase în grabă, ştiri despre Tato. Rana era gravă. Nenorocitul a trebuit să fie amputat şi frumosul *torrero* devenit invalid, nu mai fu de-atunci înainte, decât un erou retras din luptele circului.

dintele cursei îi aruncă cheia din *toril*, — de la prima lovitură de lance a picadorului care opreşte cu pumnul lui solid taurul eşit din întunerec pentru a se repezi mai întâi orbit şi apoi iritat asupra adversarilor de la începutul luptei şi până în momentul când sinistră, *trompeta sună moartea*, spectacolul este sguduitor, colorat, înfrigurat, îngrozitor pe alocuri.

Toate protestările, de altfel generoase, ale societăţilor pentru protecţia animalelor, nu vor avea multă vreme încă urmare în Spania.

„Această dramă a sângelui o avem în sângele nostru", spunea unul din cugetătorii spanioli, *Emilio Castelar*.

Luptele de tauri pasionează nu numai poporul ci alcătueşte totodată un obiect de inspiraţie pentru literaţi şi artişti.

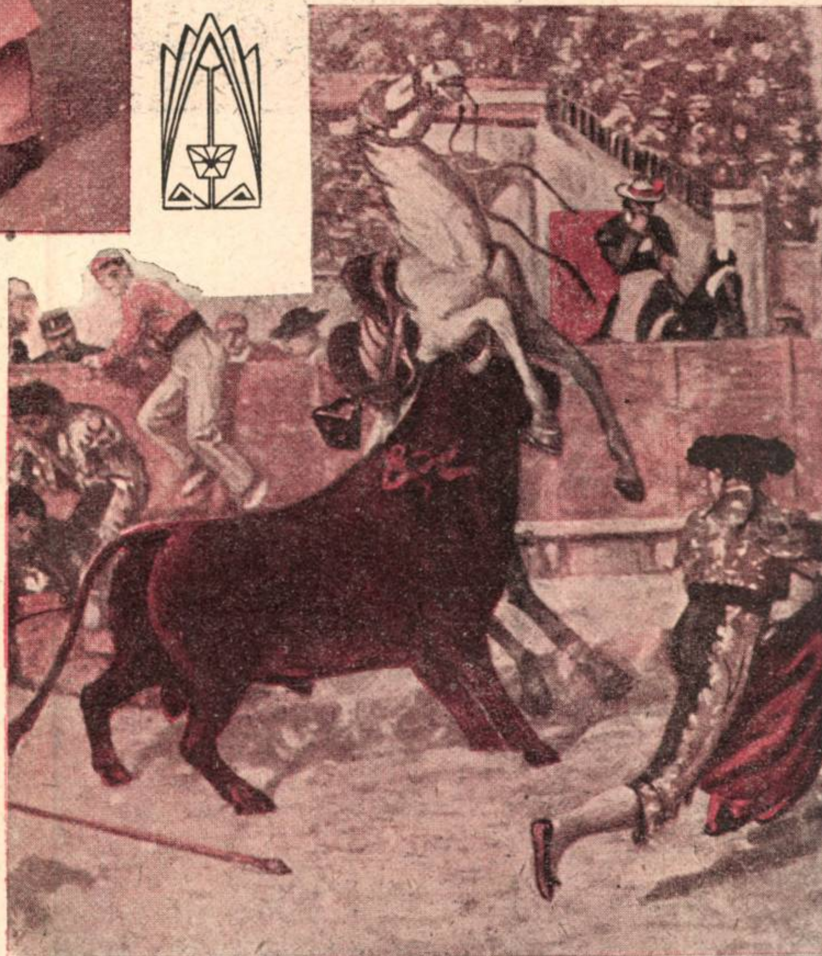
Tauromahia are într'adevăr muzeul, după cum are şi biblioteca ei.

Faimoasele *corrida*, au avut şi au pictorii lor, îndrăgostiţi de pitorescul eroic şi sălbatec ce respiră din aceste măceluri. Deasemenea şi numeroşi literaţi au zugrăvit în cuvinte înflăcărate, măreţia neobişnuită a luptelor cu tauri.

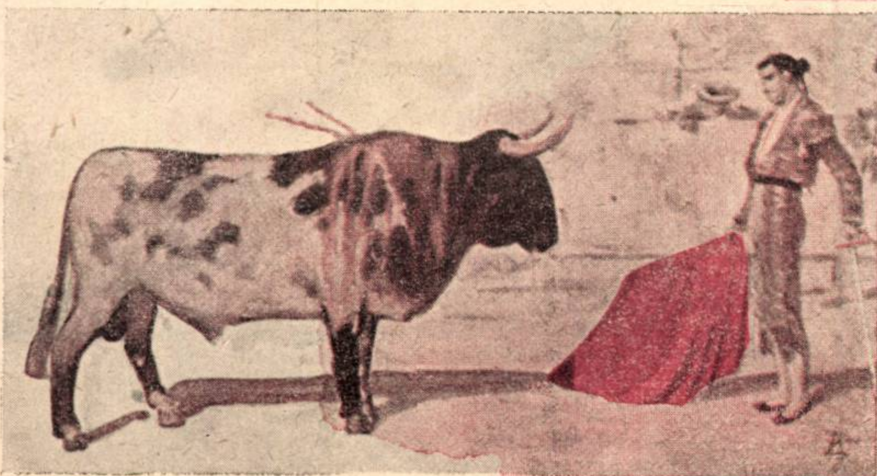
Se spune astfel că scriitorul francez *Theophile Gautier* ar fi făcut de trei ori pe an drumul de la Paris la San-Sebastian, numai pentru a asista la aceste lupte.

Iată ce spune ilustrul literat în această privinţă:

Urăsc vodevilurile şi m'aş mulţumi doar să citesc tragediile. Adevărata tragedie modernă e *corrida*. Mi se pare că loviturile de spadă ale unui torero au strălucirea şi înfăţişarea versurilor din *„Cidul"*.

Răzbunarea taurului

Atacul cu spada

Când un torrero se retrage din lupte, i se taie în public o coadă mică de păr numită *coleta*, pe care o poartă pe ceafă.

Acest moment e mişcător: este clipa supremă, plecarea, ora retragerei. Coleta e tăiată dintr'odată cu foarfecele. E ca o introducere a morţii, o pregătire a înmormântării.

Am asistat la o asemenea scenă, când se tăia coleta toreadorului *Frascuelo*.

Era palid, buzele îi tremurau şi cred că de aproape s'ar fi putut vedea câteva lacrimi curgând pe faţa lui arămie.

Bătrâneţea e duşmana toreadorului. Mâna ce ţine spada nu trebue să tremure şi costumul de toreador nu poate fi purtat cu graţie, atunci când vârsta te-a însemnat cu ghiara-i necruţătoare.

Atâta timp cât va exista în Spania un public dornic de a asista la cursele de tauri, vor fi şi toreadori gata să risce viaţa sub privirile doamnelor şi să-şi caute averi cu primejdia vieţei.

Innaintea luptei

Surâsurile femeilor frumoase le răsplătesc tenacitatea şi bravura, iar asociaţiile pentru organizarea luptelor de tauri precum şi municipalitatea, le asigură o sursă inepuizabilă de fonduri atâta timp cât toreadorii sunt în deplinătatea facultăţilor lor, şi pot entuziasma arena cu gestul lor hotărît, atunci când, dând la o parte mantaua roşie, fixează nodul vital al bestiei, cu o lovitură sigură de spadă.

Doamnele spaniole nu pregetă nici un moment a-şi dărui cele mai scumpe giuvaeruri, cele mai frumoase daruri pentru a împodobi pe faimosul toreador care le-a acordat graţia unei priviri surâzătoare şi a ridicat floarea aruncată din tribuna arenei. Acesta e supremul idol al frumoaselor peninsulei Iberice. Consideraţia de care se bucură toreadorul la aceste frumuseţi este atât de indiscutabilă încât orice rival renunţă de obicei la iubita sa, cu jalea în suflet, îndată ce s'a interpus în calea lui un toreador. Lupta este prea neegală pentru a mai putea nutri vreo speranţă oarecare de succes.

Şi apoi darurile...

Astfel se povesteşte cazul nobilului Rodrigo Casallo y Soumza, care a donat toreadorului Enrico Espadades, un castel medieval lângă Sevilla, înconjurat de un parc imens, cu plantaţii de smochine şi portocale. Domeniul a fost evaluat de experţi, — natural, în epoca antebelică, — la câteva milioane de pesetas.

IMPLÂNTAREA BANDERILELOR. Când taurul este aproape înebunit de jocul mantalei roşii a toreadorului, i se aţâţă şi mai mult furia, înţepându-l cu banderile, săgeţi cu vârful îndoit, care se înfig şi se fixează în carnea lui

Exemple de acest fel se pot multiplica la infinit. Dela mic până la mare, săraci ca şi bogaţi, toţi Spaniolii îşi dau ultimul lor ban şi ultima fărâmă din avutul lor pentru scumpul lor „Torerro", numai pentru a-l vedea fericit, strălucitor şi în plină mărire.

Dar nu numai Spaniolii au această pasiune a jocurilor de tauri. Desigur nici un alt popor nu vibrează cu aceeaşi intensitate, cu aceeaşi frenezie la spectacolul sângeros al arenelor moderne; desigur aceste faimoase „Corrida" rămân prin excelenţă un aspect caracteristic al sufletului spaniol, care se oglindeşte în totul în aceste manifestări grandioase şi feroce. Totuşi pasiunea jocului este atât de comunicativă, atmosfera arenei atât de contagioasă, încât chiar popoare cu altă mentalitate, alt temperament, şi altă dispoziţie sufletească decât a Spaniolilor se lasă, pe nesimţite, prinse în angrenajul general şi târîte în vârtejul deşteptat de cavalcada fioroasă a luptelor.

Astfel trupele engleze cantonate la Gibraltar aşteaptă cursele cu aceeaşi nerăbdare şi febrilitate ca şi indigenii cei mai autentici. Englezul calm, socotit şi rece, se transformă deodată într'o fiinţă înfocată şi entuziastă imediat ce a păşit în arena roşie şi impresia primei curse de tauri, la care a asistat, se fixează ca o imagine atât de puternică în sufletul lui, încât îi este cu desăvârşire imposibil a se sustrage acestei amintiri obsedante. Din această cauză trupele engleze se îndreaptă întotdeauna, în epoca jocurilor, din Gibraltar în toate localităţile unde au loc cursele. Şi nu numai Englezii. Turiştii, vizitatorii cosmopoliţi veniţi din toate colţurile lumii să viziteze romantica ţară a „hidalgo-urilor", nu se pot sustrage nici ei vrajei cuceritoare a arenelor cu tauri.

Burghezii cei mai paşnici, cari vin să-şi facă vilegiatura în Biarritz, superbul colţ din ţara bască, în care pitorescul Pirineilor se uneşte cu acela al Oceanului Atlantic, aceşti oaspeţi liniştiţi asistă pentru prima oară la o luptă de tauri cu gândul să întâlnească cel mult o exibiţie variată în cursul monoton al ocupaţiei lor, să găsească o atracţie exotică şi amuzantă. Ei bine, ei descoperă în arenă o adevărată lume nouă de simţăminte nebănuite. Şi efectul e miraculos: din plictisit, omul devine pasionat, din liniştit enervat, din indiferent se transformă subit într'un entuziast.

Ovaţionarea

Mai mult decât jocurile şi ruleta din Monte-Carlo, mai mult decât cursele nebune de cai, mai mult decât orice alt joc al hazardului el se simte copleşit de jocurile sângeroase ale taurilor şi rămâne veşnic obsedat de această patimă.

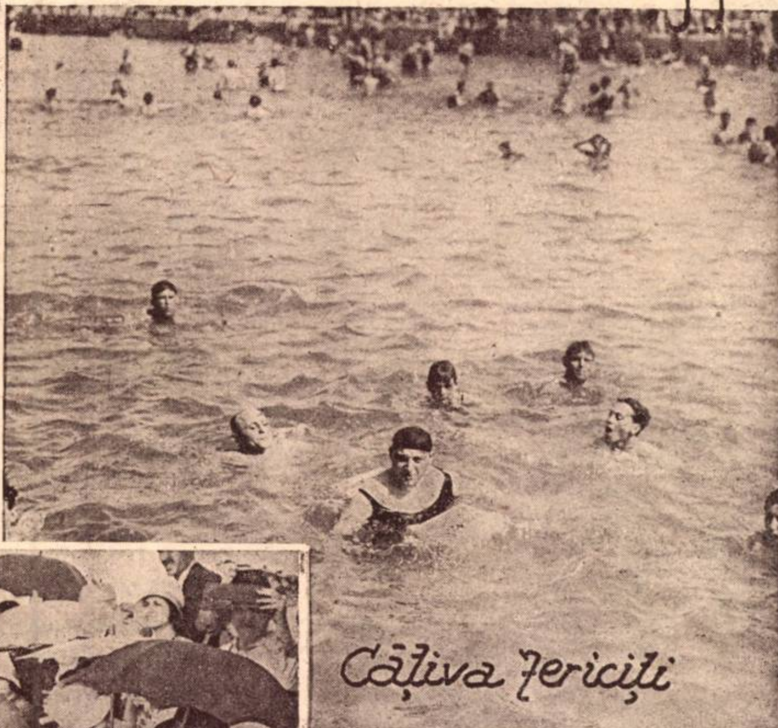
Iată mirajul nemuritor al „Corridei" şi acel al autorilor ei, glorioşii „Torrero".

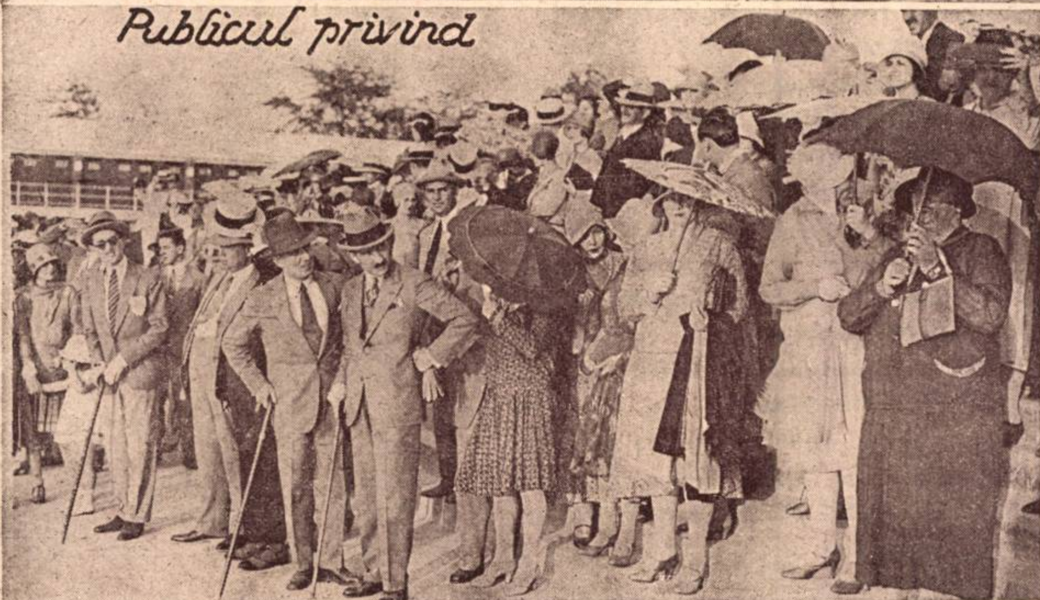
In felul lor, sunt un fel de cavaleri rătăcitori.

Dar, în curând, vor dispărea şi ei ca toate cele ce ne-au rămas din lumea veche. Lăsaţi să treacă toreadorii, aceşti ultimi reprezentanţi **ai eroismului inutil**. Ei sunt poeţii în acţiune ai unui *Romancero* popular şi ultimii cavaleri din partea lui Don Quichotte!

Sezon în toi
Ștrandul Kisseleff

La duș

Câțiva fericiți

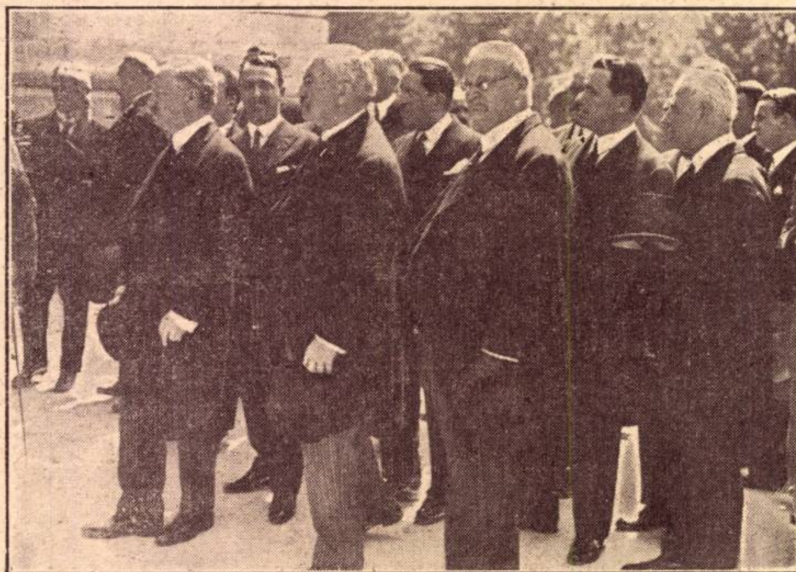

Publicul privind

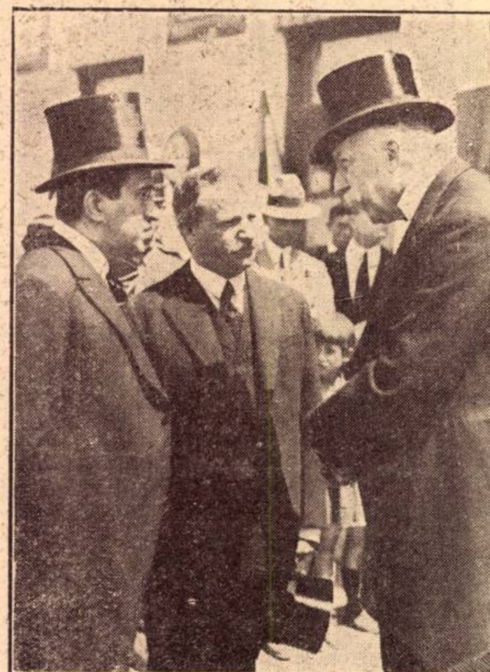
In bazinul mare

Doui ani dela moartea Regelui Ferdinand

SAMBĂTĂ 20 Iulie crt., a avut loc la Catedrala din Curtea de Argeş, parastasul de doi ani, dela moartea marelui rege Ferdinand I, făuritorul României Mari.

La solemnitate au participat Curţile regale şi princiare, ,membrii guvernului şi numeroase personalităţi oficiale.

Fotografiile noastre reprezintă: stânga **sus: M. S. Regina-Văduvă** Maria, **Ex-Regina** Elisabeta **a Greciei, Principesa-Mamă Elena, (planul I) şi A. S. R. Principesele** Ileana **şi** Irina, **(planul II) eşind dela catedrală după serviciul divin;** dreapta sus: **membrii guvernului asistând la serviciul religios;** stânga: **M. S. Regina-Văduvă** Maria **discutând cu mitropolitul** Pimen **la eşirea din catedrală şi** dreapta: **Inaltul Regent** Buzdugan, **de vorbă cu d-nii miniştri** Popovici **şi** Madgearu.

CURIOZITĂȚI

In America au fost puse pe piață niște cărți poștale, pe al căror verso sunt atașate un fel de plăci de gramofon. Invenția este a unui inginer american și a avut mare succes.

In Franța au început să fie la modă statuete lucrate complet din porțelan, ca aceea pe care o reproducem aci. Ca la orice modă însă, se prevede că nu vor fi prea multă vreme în gustul publicului.

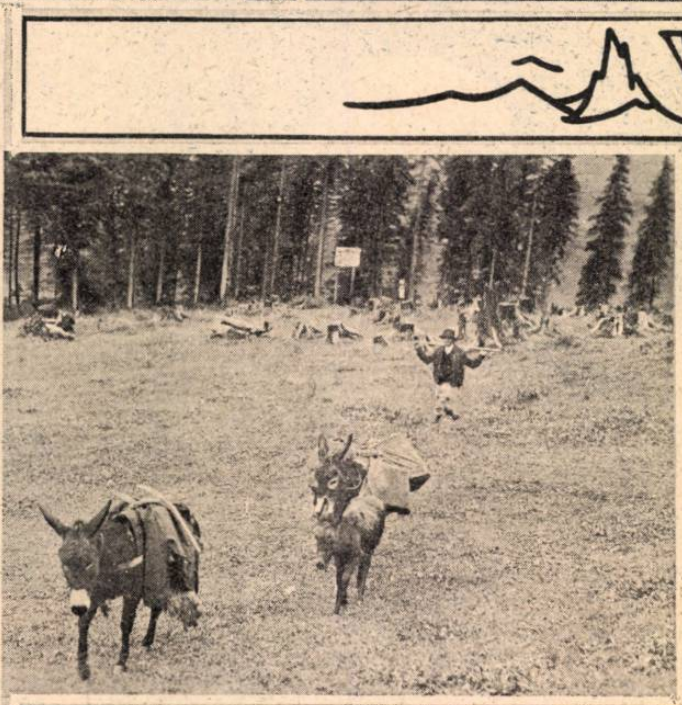
Fotografia alăturată, reprezintă un „notariat public" în Angora, sau mai bine zis un fel de scriitori ambulanți, cari redactează scrisori cu litere latine, singurele admise în Turcia modernă.
Aceste așa numite notariate, se găsesc aproape la toate colțurile de stradă.

VRAJA

UN VULTUR se rotește deasupra unor creste pleșuve de granit și proptindu-și picioarele puternice de piatra sură mai fâlfâe de câteva ori din aripi și rămâne nemișcat, sur ca și granitul pe care stă, astfel căți face impresia unei statui ridicată din acelaș material cu soclul.

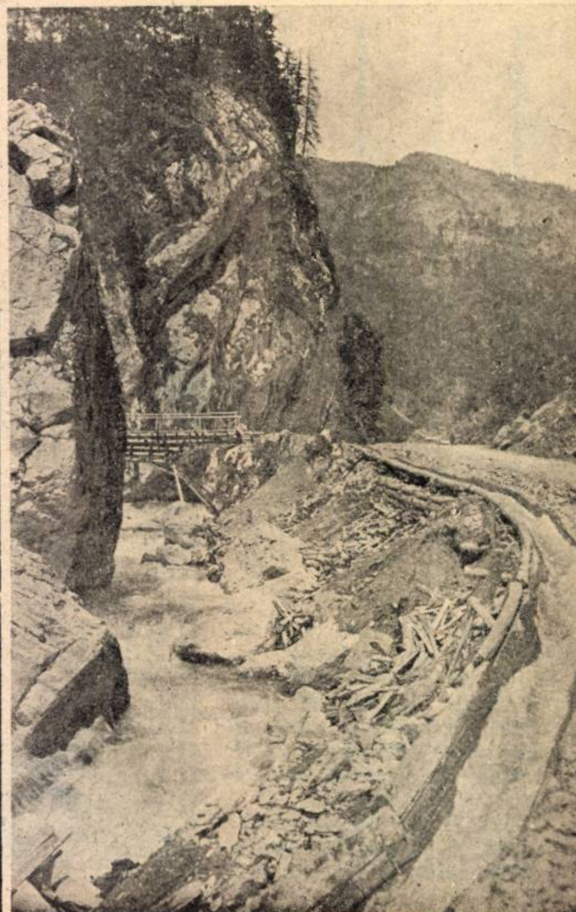
Ce priveliște măreață! Stăpânul înălțimilor își privește mândru împărăția, din care țâșnesc atâtea bogății.

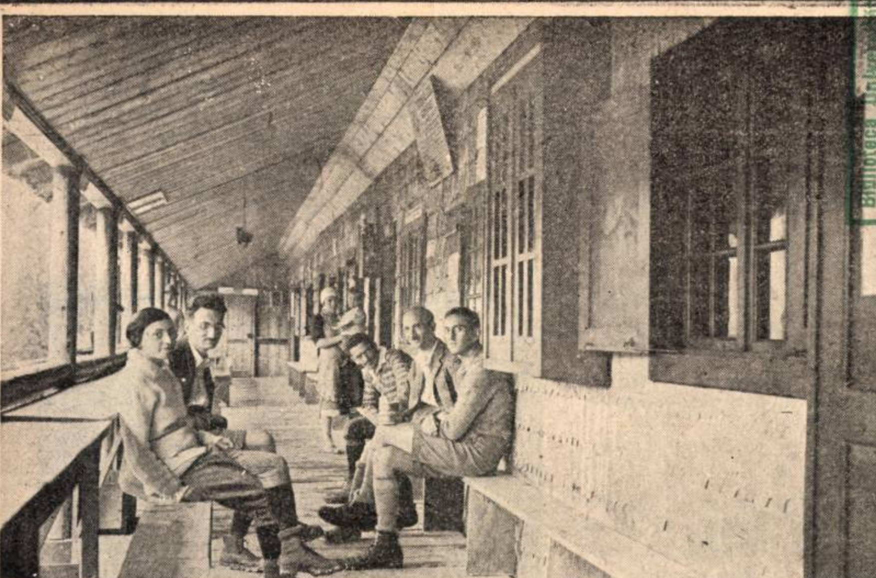
Iată colo un vârf împădurit unde oameni și mașini răstoar-

BUCEGILOR

...nă arbori bătrâni. Dincolo, paşte liniştită o turmă iar în valea dintre două culmi, alunecă repezi vagonetele încărcate. Râurile spumegânde îşi povestesc neîncetat legenda. Când în vale termometrul se ridică, turiştii trec peste coaste înzăpezite, ajungând după mari greutăţi, la adăposturile ridicate de mâna omului.

Iar cântul duios de caval, care se aude dela stâna din apropiere, se pierde melancolic peste văile scăldate de razele soarelui.

„MISS ROMÂNIA“ la Chicago

INCA mai înainte ca extraordinarul succes repurtat de „Miss România“, să fi fost trâmbiţat în ziarele americane, cele câteva foi româneşti au scris despre participarea unei românce la concursul internaţional din Galveston.

In Chicago, cel mai mare oraş al Americei, şi cel mai întins din lume, trăesc vreo zece mii de români. Aceştia nu numai că nu şi-au pierdut graiul şi datinele, dar au sentimente patriotice puternice, care-i îndeamnă să-şi manifeste naţionalismul lor românesc, ori de câte ori li se oferă prilejul.

D. *Ion Spornic* e un tânăr bănăţean, venit de vreo 12 ani în America şi preşedintele unei societăţi naţionale româneşti din Chicago.

In ziua când a aflat că „Miss România“ a sosit în Statele Unite, dânsul cuprins de o caldă emoţie a luat telefonul şi s'a adresat d-lui *A. Suciu*, unul dintre cei mai de seamă intelectuali români din America şi luptător naţionalist fruntaş.

D. Suciu ştia de sosirea în America a domnişoarei *Magda Demetrescu*.

Impreună cu d. *Paul D. Tomy*, preşedintele Băncii Fullerton din Chicago şi omul care a primit în acest oraş, în 1925, pe regina Maria, ei au alcătuit scrisoarea pe care publicăm mai jos:

Chicago, Illinois, Maiu 28, 1929.

Miss Roumania,
Gálevaston, Texas.

Mult adorată compatrioată -

CONSILIUL PERMANENT ROMAN din Chicago, insărcinat cu pregătirea poporului nostru la EXPOZIŢIA MONDIALA din 1933, animat de frumseţea d-v şi fala ce aduceţi scumpei noastre ţări, vă trimete salutul său cald şi, in numele organizaţiunilor mai multor mii de români din loc şi jur vă zice: BINE AŢI VENIT pe acestea plaiuri, zină frumoasă din leagănul Carpaţilor.

Intrunit in şedinţă specială, acest consiliu vă mai extinde oficios o cordială invitare intre poporul român şi ovreu-român din aceste inprejurimi, dacă inprejurările vă vor permite. Şi, pentru a vă putea acorda primirea cuvenită, vă roagă a ne informa la timp, specificând data sosirei in Chicago, gara, timpul etc. etc.

Incredinţaţi că vom avea fericirea de a vă vedea şi saluta intre noi, precum şi un răspuns timpuriu, rămanem,

Cu deosebită dragoste şi respect,

CONSILIUL PERMANENT ROMAN PENTRU "WORLD'S FAIR"

Paul Tomy
Vice-preşedinte prim.

Alexandru Suciu
Secretar.

PS
Scrisoarea adresaţo la
Mr Paul D Tomy
1423 Fullerton Avenue
Chicago, Illinois

Domnişoara Demetrescu a primit invitaţia şi în ziua de 13 Iunie, „*Miss România*“ şi mama ei părăsiră Galvestonul.

Trenul format din vagoane Pullmann porneşte la orele 11 din oraşul concursului frumuseţii.

Au venit la gară, să conducă pe „Miss România“ şi pe „Miss France“ — care pleacă la Chicago pentru un contract comercial — toţi fruntaşii organizaţiei concursului de frumuseţe.

IN TREN se ştie că „Miss România“ pleacă la Chicago şi atât personalul cât şi publicul au tot felul de atenţii faţă de dânsa.

„Miss România“ a fost adăpostită la cel mai elegant hotel din Chicago, la hotelul „Drake“.

D-ra Irene Ahlberg **„MISS STATELE-UNITE (cu autograf special)**

The Rumanian news-paper men of the Realitatea Ilustrata have been very kind to me and I want to thank them for their courteous attention. I also want to thank the Rumanian people for their kind interest
"Miss United States"
July 11/29 Irene Ahlberg

Autograful d-rei Irene Ahlberg, **„Miss Statele-Unite“**

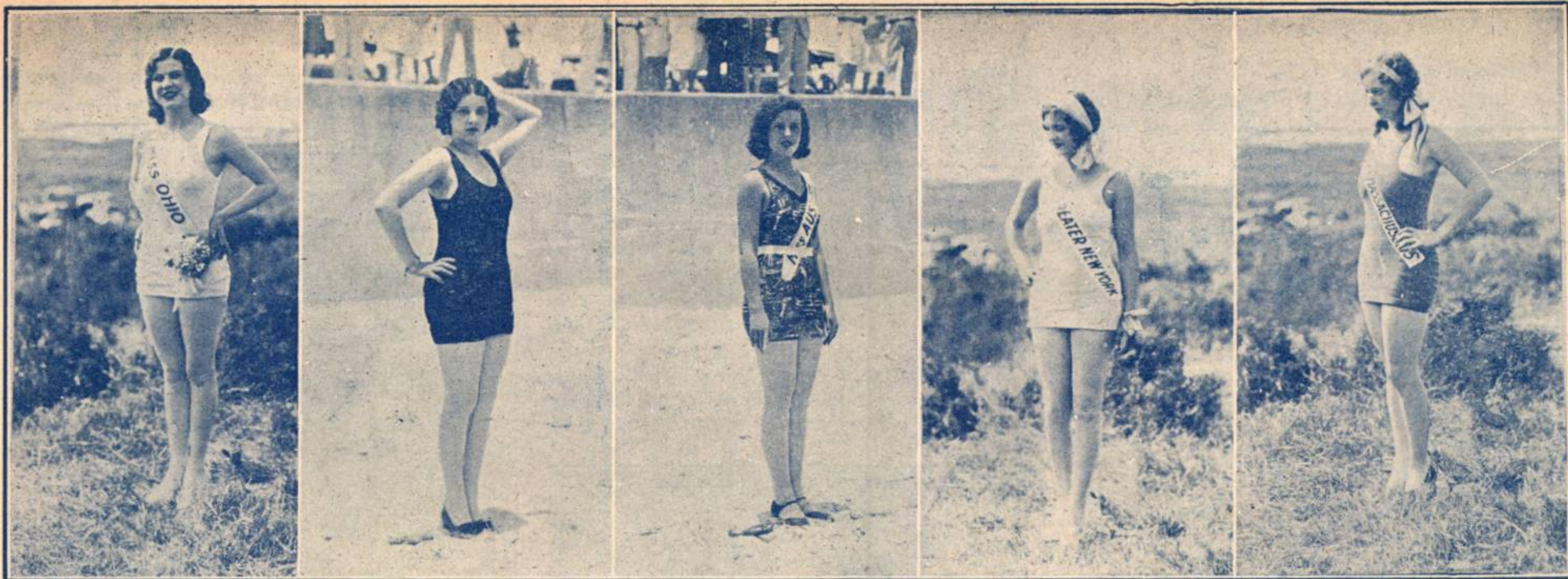
Ziarele din Chicago anunţă a doua zi sosirea „Miss României“, îi publică portretul şi fac comentarii măgulitoare la adresa ei.

Insăş marele scriitor Brisban, *noul Messia al Americanilor scria în* Chicago Examiner“:

„Românii sunt o naţiune care nu poate peri, o rasă sănătoasă şi viguroasă. Iată ceeace învederează, Domnişoara Magda Demetrescu, premiată la Galveston, tipul de frumuseţe românească“.

Duminică seara, „Miss România“ *a prezidat banchetul dat în onoarea ei la unul din cele mai elegante restaurante din Chicago.*

Mai bine de 200 persoane au participat la acest banchet și a domnit o atmosferă atât de caldă, s'au rostit cuvinte atât de simțite, încât un prieten, străin de neamul nostru, un om umblat și cunoscător de moravuri, spunea:

„Nici când nu mi-a fost dat să văd manifestație mai spontană și mai caldă la vreun popor".

„Miss România" a răspuns tuturor toastelor ce i s'au adresat, mulțumind pentru primirea călduroasă care i s'a făcut, exprimând simțimintele duioase de care e copleșită, găsindu-se între frați.

* * *

ORGANIZATORII recepției din Chicago au voit să prezinte pe *„Miss România"* și mulțimei de români din clasa muncitoare, și au aranjat o serbare într'o sală populară.

In fața spectatorilor, se prezintă mai întâi filmul care arată cum s'a făcut concursul de frumusețe instituit de *„Realitatea Ilustrată"*. Tot filmul, care le înfățișează oameni și locuri de acasă, a fost viu aplaudat, dar mulțimea isbucnește în urale la vederea d-lui Alexandru Vaida Voevod, care prezidează concursul.

La urmă d-ra *Magda Demetrescu* apare pe scenă. Niciodată, o artistă n'a avut parte de o manifestație de simpatie mai caldă.

„Miss România" a spus publicului următoarele:

„Decum am fost aleasă să reprezint frumusețea românească, gândul mi s'a îndreptat spre miile de frați din America, și v'am scris, făgăduindu-vă să vă aduc, împreună cu dragostea mea pentru voi toți, în ochi, o rază din soarele care încălzește pământul țării și o mână de țărână în pumni.

Iată-le, vi le dăruesc și vă duc totod... salutul fraților voștri. Pământul care-l am cu mine, l-am luat când am trecut prin Pa-

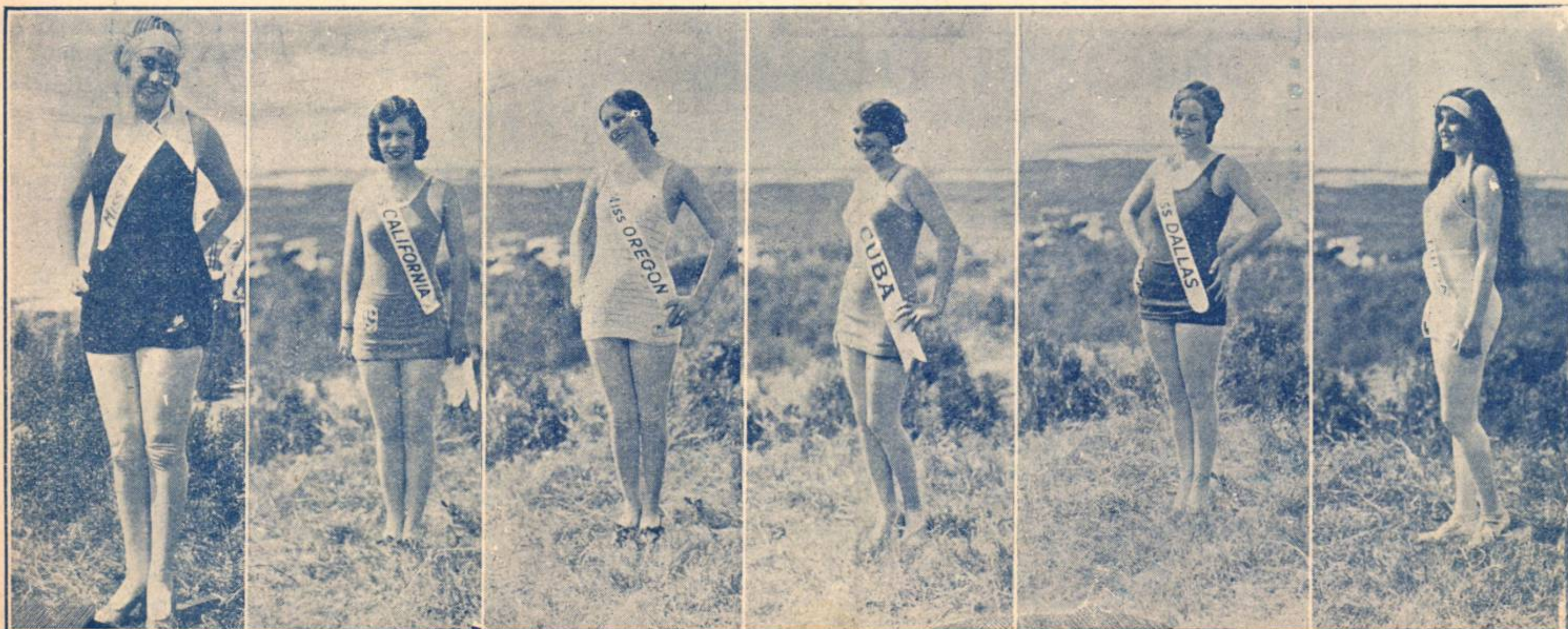
(Continuare in pag. XII-a)

Durch das berühmte Magazin „Realitatea ilustrata" sende ich den lieben Rumäninnen und Rumänen, deren Schönste, die reizende Magda Demetrescu ich kennen gelernt habe, herzlichste Grüße

Miss Universe
Lisl Goldarbeiter

Galveston, 11. Juni 1929.

Autograful d-rei Liesl Goldarbeiter, **„MISS UNIVERSUM", special pentru „REALITATEA ILUSTRATĂ"**

(Urmare din pag. XII)

nat. L-au călcat părinţii voştri, copiii voştri, rudele voastre. Primiţi-l, odată cu sentimentele mele de iubire frăţească".

D-ra Olga Bergamini de Sa, **„MISS BRAZILIA" (cu autograf special)**

Por mediacion de la importante y popular revista "Realitatea" envio mi saludo al pueblo Rumano al que admiro sinceramente por su semblanza a mi país Con todo respeto

Rosario Velazquez

Miss España

Autograful d-rei Rosario Velasquez, **„Miss Espana"**

Şi fiecare din cei de faţă, cu pioşenie, se grăbi să ia, din mâinile d-rei Demetrescu, o fărâmă din pământul sfânt.

Rar am văzut scenă mai emoţionantă şi mai înălţătoare.

„Miss România" a fost acoperită de o ploaie de flori şi i s'au cerut sute de fotografii autografiate, pe care le-a împărţit cu dărnicie.

* * *

DEŞI am înţeles încă din primul moment importanţa politică pe care o va avea trimiterea unei „Miss România" în America, trebuie să recunoaştem că — necunoscând mentalitatea americană — n'am prevăzut pe deplin toate consecinţele acestei acţiuni!

In Statele-Unite sunt câteva mii de ziare; pentru fiecare centru care are mai mult de 30.000 locuitori, există cel puţin o gazetă în

D-ra Mae Moody, **„Miss Philadelphia"**

format mare. Numărul cititorilor se cifrează la câteva zeci de milioane. Nu există ziar american care să nu fi vorbit despre concursul din Galveston şi despre „Miss România".

Americanii au aflat ceva despre ţara noastră, dela vizita reginei Maria în 1927!! S'au produs însă în timpurile mai recente comentarii, foarte puţin favorabile, la adresa noastră, puse la cale probabil de amicii noştri unguri, cari cheltuesc sume enorme cu propaganda în străinătate. In aceste articole se denunţă România ca o ţară nesigură, mereu în revoluţie, barbară şi incultă.

„Miss Tulsa", **d-ra Kelen Paris, (cu autograf special pentru revista noastră)**

Iată că acum, această ţară trimite o frumuseţe la concursul internaţional din Galveston, la fel cu Franţa, Anglia, Germania, Olanda, Austria, etc., etc., ba încă aleasă mai cu grije.

Nu numai atât, dar ministrul de interne al „ţării barbare", găseşte răgaz să prezideze concursul de frumuseţe.

„Prin urmare" — spun ziariştii câţi au văzut filmul care arată cum s'a făcut alegerea domnişoarei Magda Demetrescu *— în România nu e revoluţie, România e o ţară liniştită, în Bucureşti sunt palate şi bulevarde, circulă automobile americane, populaţia e mulţumită, de vreme ce se interesează de lucruri, pe care americanii le socotiau un monopol al lor.*

Iar vizita la Chicago a Miss României, *care în afară de „Miss Universum" e singura europeană premiată anul acesta la Galveston, a făcut ca despre ţara noastră să se scrie mai mult şi mai favorabil decât oricând.*

D-ra Magda Demetrescu, „MISS ROMÂNIA"

D-ra Demetrescu *a împărțit vreo cinci-zeci de interviewuri pe care le dusese cu sine, și în care se vorbia mai mult despre România, decât despre „Miss România". Și astfel concursul de frumusețe organizat de revista „REALITATEA ILUSTRATA", capătă o importanță specială, care compensează sacrificiile făcute de noi.*

LA INDIANA HARBOR

CHICAGO este orașul care se desvoltă cel mai impetuos în Statele-Unite. Nod de cale ferată, port și centru industrial, el crește zi cu zi.

Distileriile de petrol, fabricile de produse agricole și uzinele metalurgice dela marginea lui, au determinat crearea unor orășele locuite de muncitorii de fabrici.

Indiana Harbor, *este un asemenea orășel, locuit în majoritatea lui de români. Preotul ortodox din Indiana-Harbor, părintele S. Mihălteanu, e un om de inimă și bun român. Și el se gândise să invite pe „Miss România" să facă o vizită în bisericuța românească, pe care o slujește de mulți ani, dar invitația organizației din Chicago a venit mai întâi și astfel vizita la Indiana Harbor a urmat celei pe care am descris o.*

Conduse în automobil de d-nii Paul D. Tomu, Suciu, Bungărdean, și Spornic, Miss România *și d-na* Demetrescu *sosesc la Indiana Harbor la orele 5 d. a. Cu toată căldura înăbușitoare, biserica și strada din fața sunt pline de lume. Toate organizațiile românești oferă flori „Miss" României". In biserică se oficiază un scurt serviciu divin și părintele Mihălteanu recomandă mulțimei pe d-ra* Demetrescu.

Atmosfera plină de mireasma florilor vibra de simpatie duioasă, când „Miss România" *a rostit urarea ei de bun găsit.*

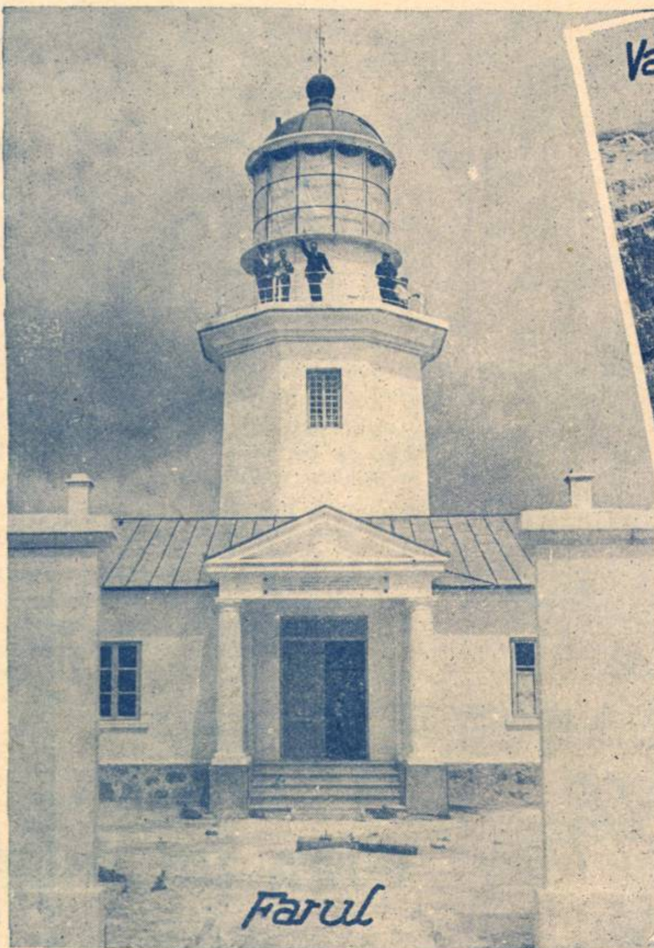
* * *

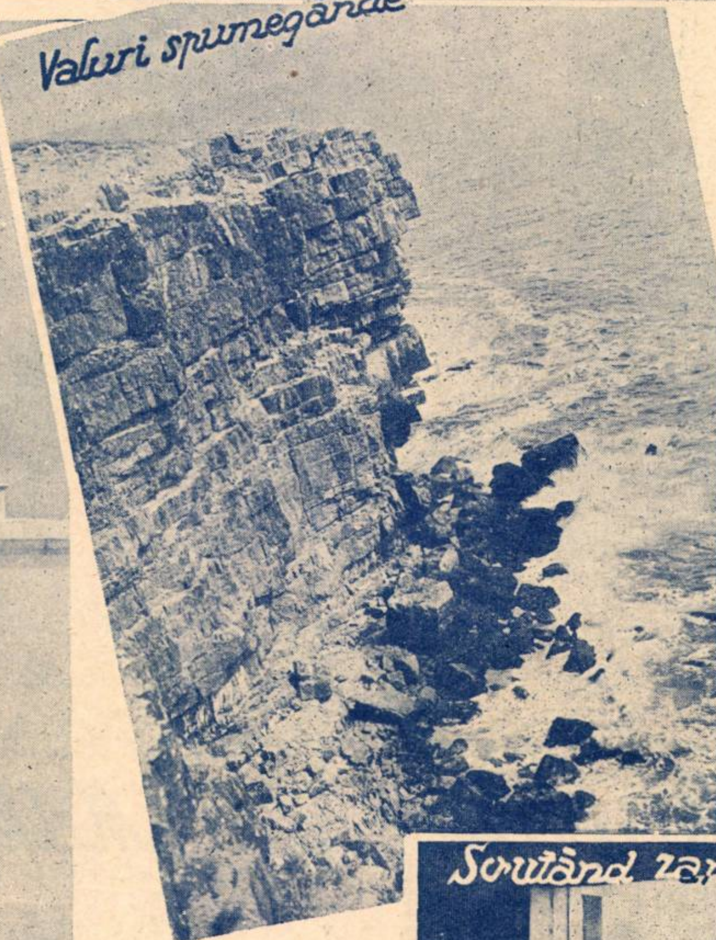
Socotim că nu există mijloc mai nimerit de a menținea caldă dragostea de neam și patrie a românilor din America, decât acela de a trimite din când în când în mijlocul lor oameni de omenie, cari să le reamintiască de casa și rudele lor.

In Insul

Șalupa de curse

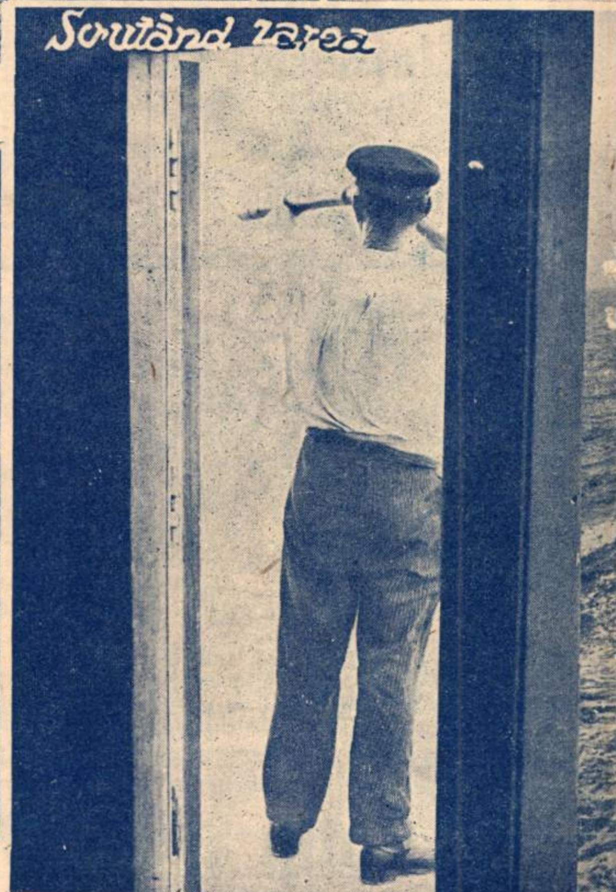

Farul

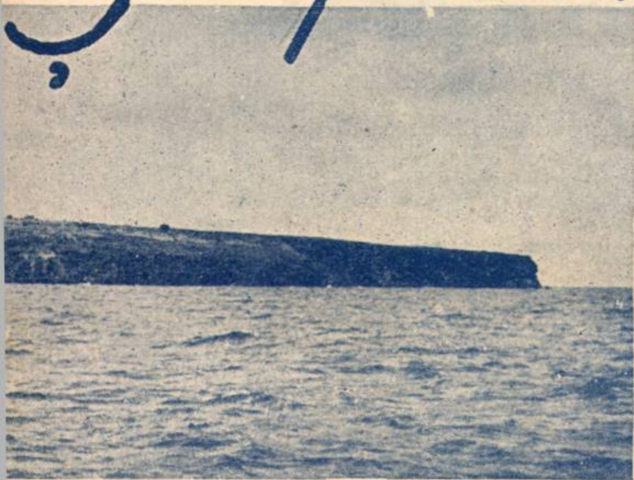

Valuri spumegânde

Pradă boga

Un colț de insulă

Scrutând zarea

...a Șerpilor

Un golf periculos

...lă

O oră de repaos

Rău de mare

Aspect din insulă.

Șerpi în libertate.

Figurile Ecranului

Merna Kennedy

AŢI VAZUT „Circul" *lui* Chaplin? *Nu-i aşa că v'a impresionat frumoasa-i parteneră, — nefericita călăreaţă, cu un tată beţiv şi bătăuş? Ei bine, despre* Merna Kennedy *vom vorbi în acest număr.*

La vârsta de nouă ani, debutează ca dansatoare, într'un număr al varieteului „Orpheum Music-Hall". Având talent reuşeşte să obţină o bursă, la una din cele mai bune şcoli coreografice din Chicago, în care urmează până la vârsta de cincisprezece ani. Intre timp, studiind şi arta dramatică, e angajată la Mason Opera din Los Angeles.

Aci e descoperită de marele Chaplin, care văzând-o jucând un rol fantezist din comedia muzicală, „All for you", îşi zise că această mică artistă, ar fi o parteneră minunată în „Circul".

Succesul Merney în această mare realizare a lui Charlie Chaplin, a fost răsunător. Deodată o nouă stea se ridică pe firmamentul ecranului mondial.

Unde mergem ?

TEATRUL CARABUŞ reprezintă superba revistă „In plin" de cunoscutul autor N. Kiriţescu.

PARCUL OTETELIŞANU: „O idee fixă." In ansamblu, *Maximilian.*

TEATRUL NOU: „Zvăpăiata" cu Elena Zamora şi Lulu Kiriac.

LA TRIANON putem admira un superb film de mare montare.

SELECTUL proectează o extraordinară lucrare cinegrafică.

CINEMA BOULEVARD PALACE reia un minunat film de mare succes.

LA SCALA, în grădina din calea Victoriei, se joacă „Of! Of! Of! Voronoff! şi un frumos film, iar la sală, pe lângă cinematograf, trupa **Fotino** cu **Tantzi Cutava Barozzi**, în **„Satirul"**.

CAPITOL-UL reprezintă o premieră superbă, care va face senzaţie.

CINEMA „REX", proectează un film de mare fast şi lux.

„TERRA" reprezintă cele mai frumoase filme de aventuri americane.

Poşta cinefililor

MAIER GOLDEN. — 1) Mary Pickford, Douglas Fairbanks şi Lupe Veles, c/o „United Artists", Hollywood, Calif. Hans Adalbert v. Schlettow, Berlin O., Grosse Frankfurterstrasse 4. 2) Nu cunosc nici un film cu titlul „Fata Cinstită".

GERTRUDE PALACE. — Sunt foarte mulţumit, duduie, că v'am putut fi de folos. Sper că şi noua scrisoare pe care o veţi trimete va avea acelaş succes.

B. RUD-LEOVA. — Rolurile principale din „Invierea" de Tolstoi au fost interpretate de Dolores del Rio şi de Rod la Roque. Distribuţia filmului „Cezar Borgia" nu mi-o mai amintesc.

DAHNE RESCHWUSS. — Cu toate că vei rămânea decepţionat, îţi comunic că simpatica Marion Davies a împlinit 31 de ani. S'a născut în New-York şi a debutat ca simplă figurantă. Ii poţi trimete omagile d-tale, pe care, pe drept cuvânt, le merită, la studio-ul unde joacă: Metro-Goldwyn, Culver City, Calif.

ALAINE. — 1) Eva Southern, Bryon Sage şi Diomira Iacobini: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif. U. S. A. Bobby Burns: c/o „Film Fuchur", Berlin SW68, Friedrichstr. 8217. D-nei Laura îi puteţi scrie la redacţia noastră.

CONTINENTUL ANTARCTIC. — 1) Relurile principale din „Vals de adio" au fost interpretate de Piérre Blanchard (Chopin), Maria Bell (Maria Wodzinska) şi Germain Laugier (George Sand). 2) Distribuţia filmului „Emden" mi-e necunoscută. 3) Ellen Richter nu-i sora lui Paul Richter.

X. Y. Z. — 1) Crise" are următoarea distribuţie: Brigitte Helm (Iren), Gustav (Robert), Nico Turoff (Walter Frank), Jack Trevor (pictorul) şi N. Walther (prietena). Filmul a fost produs în 1928 de G. W. Pabst. 2) „Anny de Montparnase": Anny Ondra (Anny), André Roanne (tânărul), Joseph Rovensky (birjarul), Eugéne Rest (sculptorul), Teddy Bill (Gaston Musette), Hermann Picha (Prof. Botrac) şi Iulius Falkenstein (Griche).

ANGELO BANCIC. — Una din cele mai tinere artiste de cinematograf e Evelyn Holt care s'a născut în 1908. E de naţionalitate germană.

RENEE-GALAŢI. — Nu cred ca Paul Wegener să cunoască hipnotismul. Ii puteţi scrie pe adresa: Berlin W. 35, Am Karlsbad, 2.

C. A. GALAŢI. — Scrisorii d-tale nu pot răspunde, pentrucă e confuză. Scrie-mi în ordine şi mai citibil.

I. R. SEBASTIAN-LOTRU. — Dorothy Sebastian e de naţionalitate americană, nu-i căsătorită şi are 23 de ani. Ii puteţi scrie în l. engleză la societatea unde lucrează: Metro-Goldwyn-Mayer studios, Culver City, Calif.

ASIRIUS LOE (?). — Dece nu scrii d-ta mai desluşit? Olga Tschekowa, Berlin NW 23, Klopstockstrasse, 20 II. Are 32 de ani.

TITUS

MODA DE VARA

Rochie de seară de chiffon albastru deschis

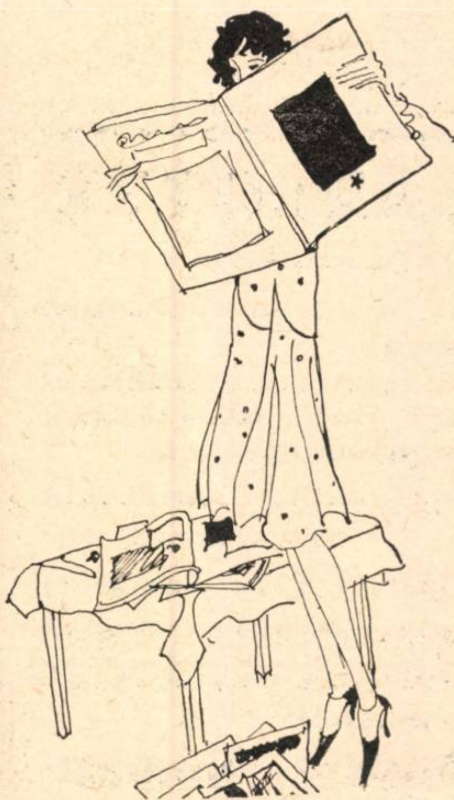
Capă din hermelină, cu aplicaţii moderne

Rochie de seară, cu jachețică din aceiaşi materie.

Rochie elegantă pentru după amiază

Coafură modernă

Rochie de chiffon colorat, pentru după amiază, în linii moderne.

Finala campionatului național de foot-ball

Venus a învins România

La București s'a desfășurat matchul de finală al campionatului național de foot-ball. Partida a opus pe *„România"* din Cluj și *„Venus" din București*. După unanimitatea pronosticurilor jocul urma să revină cu ușurință ardelenilor, cari mai științifici, pu-

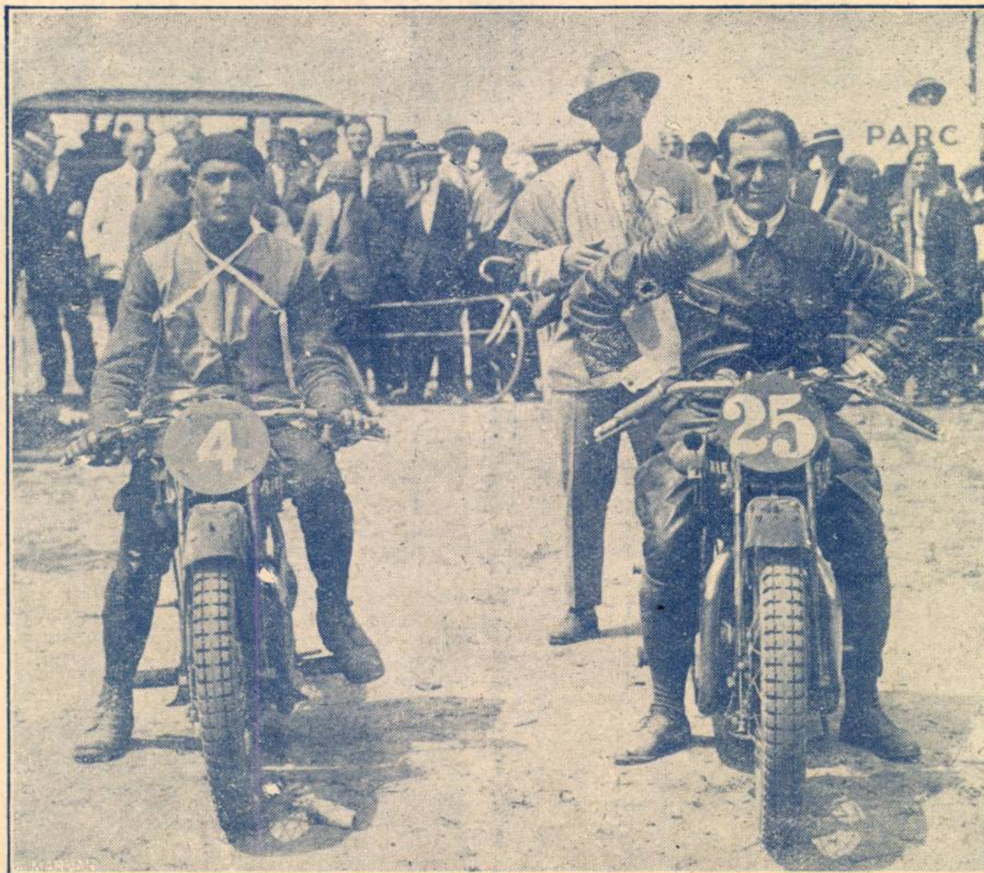
teau nutri speranța de a învinge și grație rezultatelor, pe care le-au obținut înainte.

Contrar așteptărilor Venus practică un joc superior și înscrie în prima repriză două puncte.

La reîncepere clujenii își restrâng rândurile, dar nu pot împedica pe adversar să înscrie încă un punct.

Către sfârșit *„România"* reduce handicapul marcând două puncte.

După acest match, cucerit cu 3—2 (2—0) *„Venus"* se consacră campion național de foot-ball pe 1929. Este prima oară când o echipă din regat obține acest important titlu.

Intr'un număr trecut, s'a anunțat dintr'o greșeală de corectură, că în cursa de motociclete București—Pitești, disputată recent, excelentul Marin Morariu *ar fi suferit un accident în parcurs.*

De fapt, accidentul s'a întâmplat d-lui Morassi *și dăm prin prezenta cuvenita desmințire, reproducând totodată și fotografia admirabilului „as" al motociclismului nostru (dreapta) cu unul din elevii săi.*

Ziua florilor în Capitală

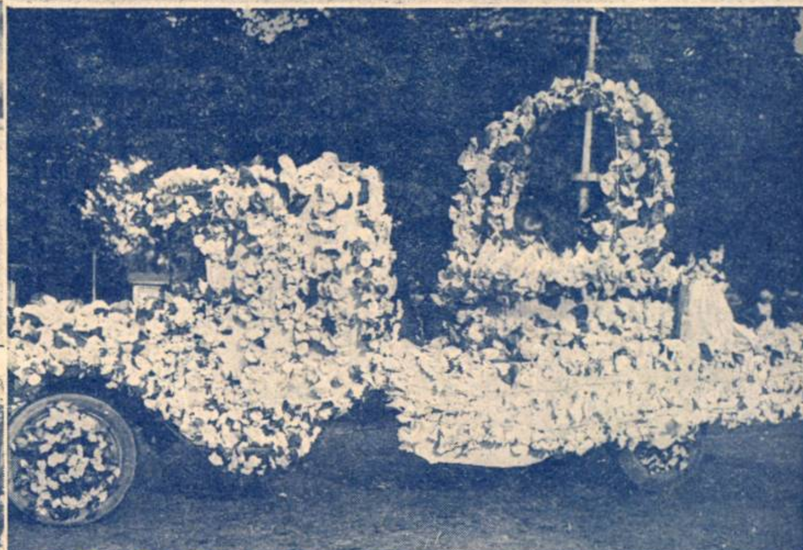
Carul „Societăţii Materne”

Un car premiat.

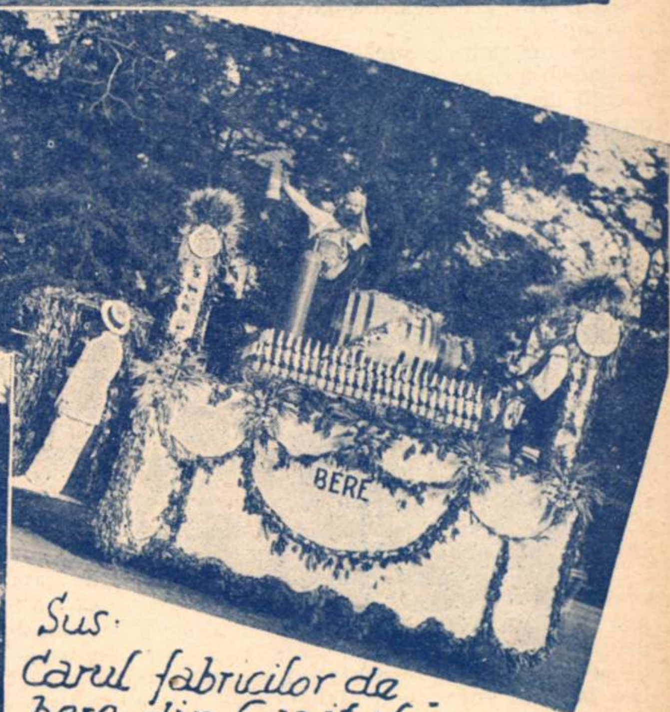
Carul sportiv

Sus: Carul „Uniunii Coaforilor”

Sus: Carul fabricilor de bere din Capitală
Stânga: Carul comercianţilor măcelari

RUDYARD MULLTON

Crimele omului mecanic —

Cea mai senzaţională aventură a celebrului detectiv GEX TREVOR

Casa de bani a bancherului Orkney a fost spartă şi s'a furat dinnăuntru o misterioasă cutiuţă de plumb. Intre timp, savanţii Asaph şi Mygal sunt asasinaţi. La toate aceste trei fărădelegi, detectivul Trevor Gex găseşte urmele omului mecanic.

Asistentul lui Asaph, doctorul Sikardo-Sind spune lui Gex că cercetările de până acum ale detectivului, sunt pe o cale greşită.

* * *

— Vreau să vă trag atenţia, zise Sikardo, că întrebuinţaţi vechile d-voastră mijloace poliţiste, într'o împrejurare în care acele mijloace sunt perimate şi ineficace. Intr'adevăr, rutina v'a făcut să faceţi o investigaţie după modelul clasic, întrebând bonele şi ridicând amprentele digitale, metode inoperante în cazul de faţă, de oarece omul *mecanic* construit de Asaph, procedează cu mijloace noui de crimă, care cer mijloace noui de cercetări. De aceea, cercetările d-voastră de până acum, nu au dus la nici un rezultat.

— Atribuiţi omului mecanic asasinarea lui Asaph?

— Evident! răspunse Sikardo.

— Maşina şi-a ucis creatorul! zâmbi Gex.

— Nu râdeţi, zise hindusul. Ca asistent al lui Asaph, eu ştiu lucruri, pe care nimeni nu le cunoaşte.

Sikardo-Sind explică lui Gex, că savantul englez Asaph, a reuşit să construiască un om mecanic perfecţionat, care execută toate mişcările omeneşti, merge, dă mâna, vorbeşte...

Maşina umană a dotorului Asaph e ceva mai înaltă ca un om, pare un uriaş, şi e construită din oţel. Figura lui Ugli are aspect omenesc, dar e mai unghiulară, oarecum cenuşie şi rigidă. Omul mecanic, pe care inventatorul său l-a botezat *Ugli*, nu zâmbeşte, nu doarme orizontal şi se hrăneşte numai cu câteva picături de ulei. Incolo, face tot ceeace poate să facă un om, ba şi mai mult uneori.

— Un truc, zise Gex. Desigur că e condus prin unde herţiene.

— Vă înşelaţi, răspunse doctorul Sikardo. Asaph nu a urmărit să construiască un manechin de teatru de marionete, ci **un om mecanic cu viaţă proprie!**

— Dar asta e o utopie, zâmbi Gex.

— Da, o utopie, aşa cum a pus Asaph problema. El voia să facă să scapere la un moment dat, scânteia vieţii, într'o maşină. Dar nu e o utopie, aşa cum am pus eu problema.

— Şi cum aţi soluţionat-o d-voastră? întrebă Gex cu o nuanţă de ironie, bănuind că în faţa sa avea unul din acei ţicniţi ştiinţifici, cari sunt obsedaţi de ideia fixă — că sunt inventatori.

— Asaph a făcut acum câtva timp, o comunicare Academiei de ştiinţe din Londra, asupra posibilităţilor de realizare a unui om mecanic **cu viaţă proprie.** Un savant francez, Henri Mygal...

— Mygal, care a fost asasinat zilele trecute aci, la Londra? întrebă Gex.

— Chiar el, urmă hindusul. Mygal, luând cunoştinţă de această comunicare, a trimis Academiei un protest foarte violent, prin care acuza pe Asaph că e un farsor, deoarece **viaţa nu se poate ivi spontan într'o maşină.** In schimb Mygal, gelos poate de succesele colegului său englez, anunţă o descoperire ce avea să revoluţioneze concepţiile clasice despre viaţă, energie, voinţă....

— Aşa dar, întrebă Gex, Asaph şi Mygal erau adversari?

— Duşmani de moarte! răspunse Sikardo. In urma polemicei lor, un juriu de trei savanţi, urma să cerceteze construcţia lui Asaph. Cu cât însă ziua prezintării omului mecanic în faţa acestui juriu se apropia, cu atât Asaph era mai neliniştit. Era cert că profesorul meu nu-şi putuse desăvârşi invenţia. El urmăria să nască viaţa **prin mijloace mecanice,** într'o maşină.

Teoria lui se baza pe însuşirile undelor foarte scurte. Coborînd în gama lungimilor de undă, în oscilaţiile sub 5 metri, sporind energia de emisiune, obţinem efecte **biologice** senzaţionale. In acest grup al undelor de foarte înaltă frecvenţă, a căutat Asaph undele emise de creerul omenesc în timpul unei gândiri intensive. Radierea **gândului omenesc** fu descoperită poate de el, în unde de o milionime dintr'un milimetru. Şi atunci, Asaph inventă **creerul artificial,** care să producă şi să emită **gândiri proprii.**

El instală acest mic aparat de emisiune intelectuală, în capul unui om mecanic de oţel, care trebuia dintr'un moment în altul să se mişte, adică să scapere în creerul său de fire şi magneţi electrici, prima gândire umană, şi să execute, cu membrele lui de oţel, prima mişcare în consecinţă, care avea să dovedească viaţa maşinei.

— Şi d-ta, întrebă Gex, crezi posibilă o astfel de invenţiune?

— Nu d-le, răspunse hindusul. Eu am înţeles că niciodată o maşină nu va putea produce **suflet.** Şi atunci, am încercat să transmit **un suflet,** maşinei umane, pe care Asaph o botezase Ugli. In adevăr, Ugli era o maşină perfect construită, ca să primiască în ea un suflet omenesc.

— Şi i-aţi transmis viaţă? întrebă Gex aiurit.

— Da. Iată cum am procedat:

„In India, operaţia avatarului, a scoaterei sufletului dintr'un trup şi transmiterei lui în alt trup, e foarte frecventă. Ea mi-a reuşit şi mie de câteva ori. In ajunul zilei când Ugli trebuia prezintat juriului, şi totuşi maşina nu da semne de viaţă, am scos din clinica mea, fără să ştie nimeni, un condamnat bolnav, ce-mi fusese trimis de direcţia unei închisori, ca să-mi dau avizul dacă e dement, şi l-am dus la laboratorul lui Asaph, când savantul nu era acasă. Am întins pe câte o masă de marmură, pe Ugli şi pe bandit. Şi am făcut avatarul...

— Aţi transmis sufletul acelui bandit, în trupul de oţel al lui Ugli? întrebă Gex în culmea perplexităţii.

— Da domnule.

— Şi care a fost rezultatul?

— Banditul, lipsit de suflet, a murit, fireşte, pe masa de operaţie.

— Şi Ugli? întrebă detectivul febril.

— Ugli — maşina nu s'a mişcat! Am crezut la început că experienţa nu a reuşit. Am introdus maşina umană în racla sa şi am dus într'un automobil cadavrul banditului la clinică, unde am anunţat că a murit în urma unei sincope cardiace.

— Apoi?

— Apoi, zise hindusul, nu mai ştiu ce s'a petrecut în laboratorul lui Asaph, dar a doua zi savantul a fost găsit strangulat **de mâinile lui Ugli,** iar Omul mecanic a fugit!..

— Şi cine era banditul pe care l-aţi ucis în acest avatar... mecanic?

— Un oarecare levantin, Cleobul Skalas, de meserie spărgător...

* * *

Când Gex conduse pe hindus, convins că Sikardo era ţicnit deabinelea, — de după

(Continuare în pag. XXII)

Primul concurs naţional român de dactilografie

La 6 Iulie a. c. a avut loc la Bucureşti primul concurs naţional român de dactilografie, de sub patronagiul Asociaţiei Generale a Presei Române. A fost un eveniment care a pasionat mult lumea graţioasă a dactilografelor. La concurs s'au prezentat aproape 120 de concurente cu 15 maşini de scris diferite sisteme.

Premiul întâi a fost decernat d-şoarei Rodica Mateescu dela Casa Centrală a Asigurărilor Sociale din Ministerul Muncii, care s'a prezentat cu o maşină „L C Smith" fostă "L C Smith & Bros".

Fotografia noastră de mai sus reprezintă pe d-şoara Eleanor Mitchell din Londra, care la ultimul concurs internaţional, la 7 Octombrie 1928, în Magic City, Paris, a cucerit tot cu o maşină „L C Smith" **şampionatul european.**

Interesant este, că tot cu aceeaş maşină s'a câştigat de către d-şoara Odette Piau din Geneva **şampionatele internaţionale** din anii 1923—1924—1925—1927.

Presupunem că numai construcţia specială a acestei maşini pe rulmenţi de bile, îi asigură superioritatea în randament.

In ţara noastră această excelentă maşină de scris este reprezentată de firma **„Select"** International Machine Company, din Bucureşti, str. Episcopiei No. 1, sub hotel Athenée Palace, tel. 213/90.

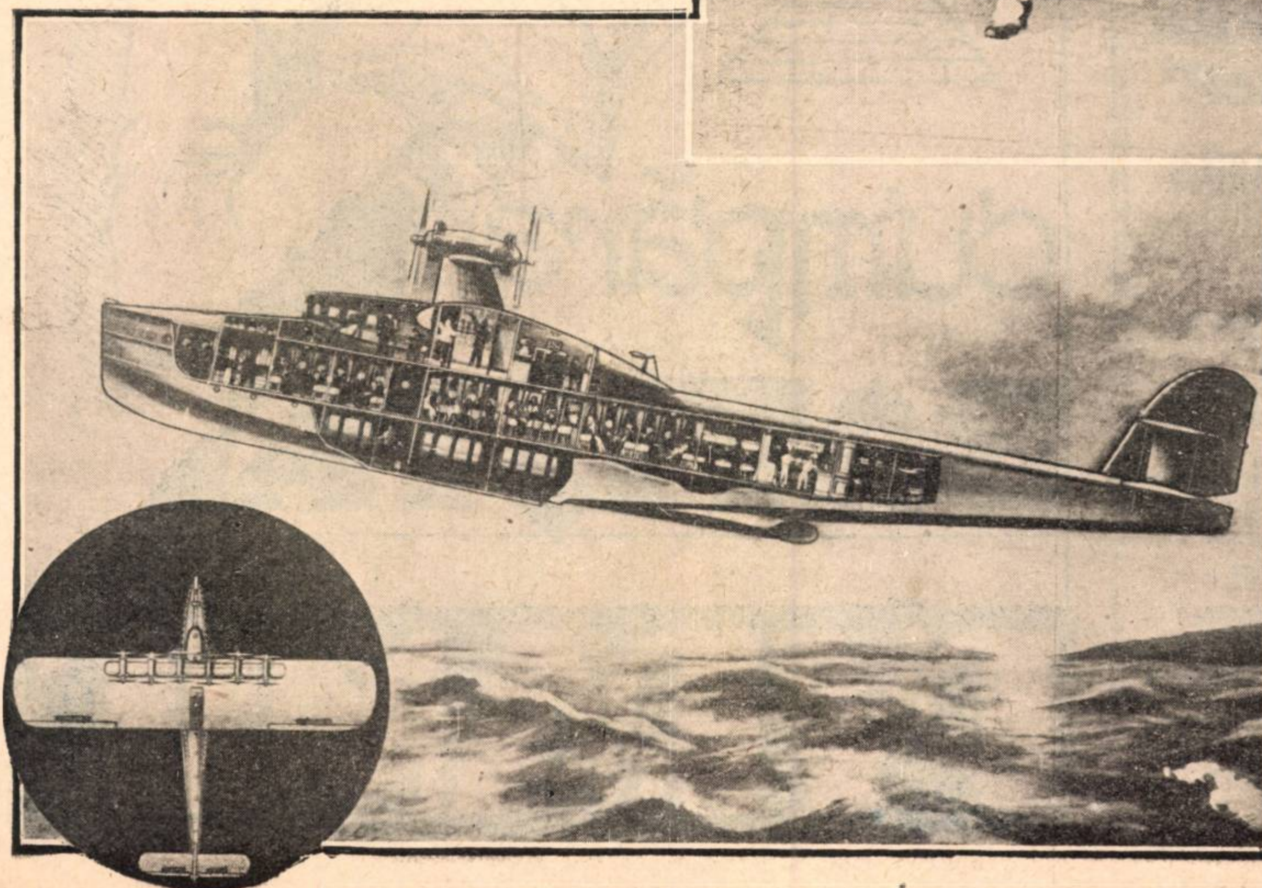
OAMENI FAPTE ȘI IDEI

G. Bernard Shaw, **celebrul scriitor englez, nu se dă înnapoi dela distracții și în fotografia noastră, îl pu tem vedea într'o conversație animată cu** Lady Astor, **la o serbare de binefacere din Londra**

Ex-regele Amanullah, **fostul suveran al Afganistanului, a sosit la Marsilia, îmbarcându-se de-acolo pentru Italia, unde-și va stabili deocamdată domiciliul, în urma autorizației primite din partea guvernului italian**

De curând a fost construit în Germania, cel mai mare avion din lume, „Avionul hotel**", care va putea transporta 100 pasageri, plus personalul de serviciu, pe distanțe oricât de lungi. Aeroplanul este prevăzut cu 6 motoare puternice și cu tot utilajul necesar confortului pasagerilor, și a fost botezat „DX". Este un produs al marilor șantiere** Dornier

(Urmare din pag. XX)

un paravan unde stătuse ascunsă şi ascultase toată discuţia, Yuki eşi fără zgomot, cu ochii galbeni, ca o pisică...

VII

AVIATORUL DICK RANDALL TRECE OCEANUL

In acest timp, ziarele erau ocupate cu marele raid transoceanic executat de aviatorul Dick Randall, care construise în America de Sud un avion inventat de el, şi făcuse traseul Rio de Janeiro — Londra, fără escală, în condiţiuni excelente. Avionul sistem Randall, era o pasăre uriaşe, de o formă nouă, ale cărei aripi puteau deveni mobile, fâlfâind şi sporind astfel randamentul uriaş al motoarelor.

I se făcu lui Dick Randall, la Londra, o primire triumfală. Cei cari au citit senzaţionalele aventuri din Brazilia ale lui Trevor Gex, pe care le-am publicat sub titlul **Ferma cu reptile,** ştiu dece generalul Paul Bernard a venit înadins dela Paris la Londra, pentru a asista la aterizarea triumfală a protejatului său, şi dece detectivul Trevor Gex, fostul subaltern din timpul războiului al generalului Bernard, nu a lipsit dela aerodrom. Revederea acestor prieteni din zile grele, fu exuberantă.

In delirul general, numai pilotul-ajutor cu care Dick Randall trecuse Oceanul, era nemulţumit. Intr'adevăr, ziarele, care copleşiau pe Randall cu laude, nu găsiseră nici o vorbă bună pentru pilotul-ajutor, un mecanic Fergusson Hogg, dela fabrica Randall din Brazilia. Invidios de gloria tânărului său patron, Hogg stătuse la toate banchetele şi recepţiunile, încruntat şi mohorît.

* * *

Din zi în zi, Yuki devenia mai tristă, mai neliniştită.

— Ce ai tu? nu eşti mulţumită la mine? o întrebă Trevor Gex, privind-o în ochii lunguieţi şi galbeni.

Intr'o noapte, auzi din camera de alături, în care dormia Yuki, pe mica japoneză plângând încet, cu capul înfundat în perne, ca să nu se audă.

Gex intră la ea şi o ridică în braţe ca pe un copil, desmierdând-o.

Printre suspine, fata făcu lui Gex o mărturisire extraordinară.

— Te-am minţit... Iartă-mă.... Nu mă alungase nimeni când m'ai găsit în ploaie şi m'ai luat cu tine... Şi ai fost atât de bun cu mine....

Şi japoneza povesti cum se afla sub teroarea unui oarecare Igor Khan, un spion care, ameninţând-o, o întrebuinţa în spionaj. Khan înscenase totul, o făcuse să stea în ploaie prefăcându-se că plânge, în calea lui Gex, când acesta trebuia să se întoarcă la hotel. Detectivul căzuse în cursă, se înduioşase, şi introdusese pe drăgălaşa spioană la el acasă. Yuki avea rolul să ţie în curent pe Igor Khan, cu tot ceeace făcea, descoperia şi plănuia detectivul.

— Eşti o bună artistă, fetiţo! îi zise Gex.

— Mi-a dat un praf, urmă Yuki, ca să ţi-l torn mâine seară în cafea; nu ştiu dacă e narcotic sau otravă.

Khan a plănuit pentru mâine noapte, să dea o lovitură în hangarul lui Randall, nu ştiu precis de ce anume, dar probabil că vrea să-i strice aeroplanul....

Şi ghemuită în braţele lui Gex, mica Yuki plângea îngrozită:

— Scapă-mă!.... Dacă bănueşte Khan că l'am trădat, mă omoară!....

(Va urma)

Rezultatul concursului la romanul „Procesul omului decapitat"

Premiile la concursul romanului „PROCESUL OMULUI DECAPITAT", au fost împărţite prin tragere la sorţi, după cum urmează:

Lei 1000 d-lui JEAN MARINESCU, funcţionar vamal din Baratca (Bihor).

Lei 500 d-lui George Angelescu, student, Băileşti.

Lei 300 d-rei Emilia Sand, Tecuci, str. Sf. Gheorghe 13.

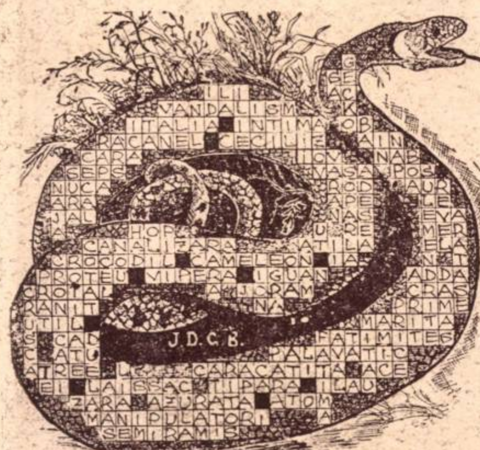
* * *

In numărul viitor vom publica prima selecţiune de epigrame şi glume, trimise de cititori, după care se vor acorda premiile în condiţiunile anunţate.

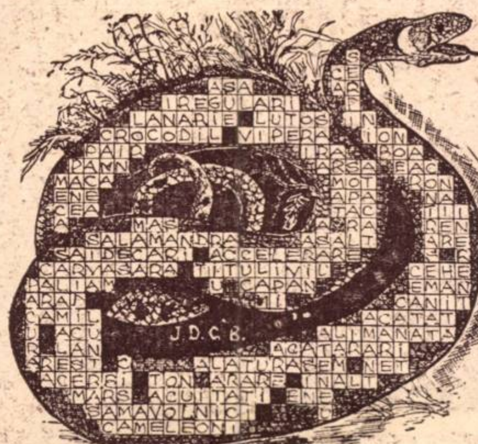
Jocurile „Realităţii Ilustrate"

Marele nostru concurs cu premii

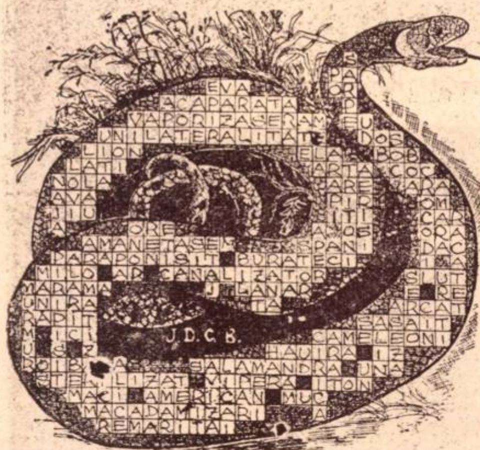
PRIMUL REZULTAT

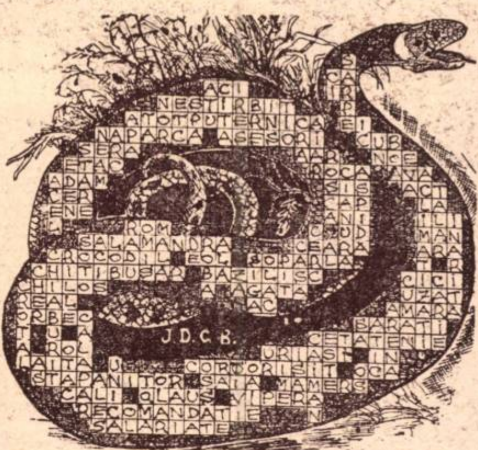
Bică Pisosky-Craiova.

Cazil N. Vasile-Galaţi.

Moscovici Albert, Bucureşti.

Sylvio Theos-Bucureşti.

Până la 15 Iulie s'au primit soluţiile pentru concursul nostru cu premii.

Concurenţii n'au înţeles însă că soluţiile trebuiesc să fie mai întâi corecte şi apoi şi spirituale, că o încrucişare spirituală, deşi în spaţii mici, se face mai anevoios decât una simplă, însă în spaţii mai mari, că cel care voeşte să facă o astfel de încrucişare, nu trebue să se mărginească numai la îngrămădirea unui număr mare de reptile, ci trebue ca paralel, să găsiască şi alte combinaţii spirituale.

Din marele număr de soluţii primite, eliminăm — cu menţiune specială — o serie întreagă de soluţii remarcabile, din punct de vedere al numirilor de reptile, dar care conţin prea multe cuvinte incorecte, după cum urmează:

Iulius Weiner, Bucureşti(eod, ncnir, cnd, etc.) *V. Turculescu, Craiova,* (lale aera, anil, etc.). *Puiu Piperiu,* Tecuci (cuvinte înşiruite: crai,-lin-equator; şopârlă — cer, etc.) *Paul Mihăilescu,* Turnu-Severin (at, anac, etc.). *A. Dumitrescu,* Bucureşti (Lotc., lib., şopotul-nou, etc.). *Lionel D'Ally*, Buzău (lod, hp., etc.). *Emil Bozdog,* Daia Română (unilateraliza, atol, etc.). *G. Minciunescu,* Giurgiu (adinamii, broasca-ţestoasă, etc.). *I. N. Alexandru,* Braşov (Arnay le Duc., etc.). *Ioan Duţu,* Ploeşti (etc., alăturativă, genia, etc.). *Socrat Panaitatu,* Bucureşti (eras, antemeridianul, etc.). *Nic. Tilibaşa*-Bucureşti, (şmac., pista, etc.). *C. M. Chelaru*-Buzău tranşea, vien) *Nae Lupescu*-Craiova (concepcion-del-Uruguai, tedo, etc.). *A. Sandu*-Tulcea (maceratic, cătue, oto, etc.). *Eug. Bălănescu,* Galaţi (rtt, iza, etc.). *Căp. I. Perovici* Braşov (cotonogirai, răţari, păsăresci, reptile, etc.). *Mugurel Aragon* Drăgăşani (demoralizabilităţile, etc.), în afară de o altă soluţie admirabilă, însă care cuprinde numiri masculine articulate.

In afară de aceste soluţii, am fost siliţi să mai eliminăm şi pe cele inferioare, din punct de vedere al reptilelor, sau al altor forme spirituale:

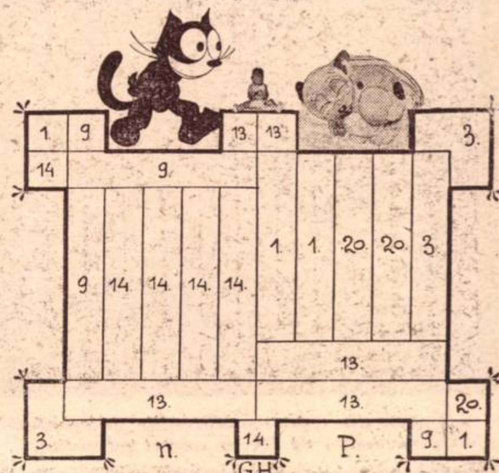
Trăinel Gh. Roman-Buzău (7 reptile, fără altă formă spirituală). *Leon I. Schiffmann*-R.-Sărat (3 reptile) *Periş Gh.*-Ploeşti (8 rept, fără altă formă spirituală) *Teodor Popescu*-T.-Severin (3 rept.) *M. Herşcovici*-Tg. Ocna (7 rept., dintre care unele compuse din mai multe cuvinte) *Tily Morlova*-Bucureşti (două soluţii admirabile: 15 reptile, dar care conţin cuvinte compuse şi inversate) *Cic. Palade* Galaţi (5 rept.) *D. Toma*-Prahova (6 rept. şi un cuvânt incorect: epe) *A. Viner* Bălţi (4 rept.) şi *George Caiserliu*-Bacău (cea mai remarcabilă soluţie, din punct de vedere al numirilor de reptile (19), dar care conţine câteva cuvinte incorecte: oa, osc, gd, oro, crezul, etc.).

Eliminând aceste soluţii, redacţia noastră supune votului cititorilor cele patru soluţii de mai sus, pe care le-a găsit cele mai corecte şi mai spirituale. Vor avea dreptul de vot, toţi deslegătorii cari ne trimit soluţiile jocurilor pe luna Iulie şi cari au întrunit cel puţin 50 de puncte. Voturile se primesc odată cu soluţiile jocurilor de pe luna Iulie, adică până la 10 August.

Atragem atenţiunea, că deslegătorii sunt obligaţi să voteze una din cele patru soluţii de mai sus, scriind numele candidatului pe cuponul de jocuri.

De data aceasta vom face împărţirea pe categorii, după cum concurentul respectiv, votat, a fost clasificat întâiul, al doilea etc...

Joc No. 1 (Reconstituire)
(10 puncte)
de *N. Gh. Popescu* R. Vâlcea.

Combinându-se fragmentele de mai sus, se va afla un cuvant care sintetizează toate zvonurile cari au circulat în legătură cu reforma *legii administrative.*
(A=Ă).

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 August cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 28, 29, 30 şi 31, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 August 1929.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 7 Etg. II
TELEFON 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

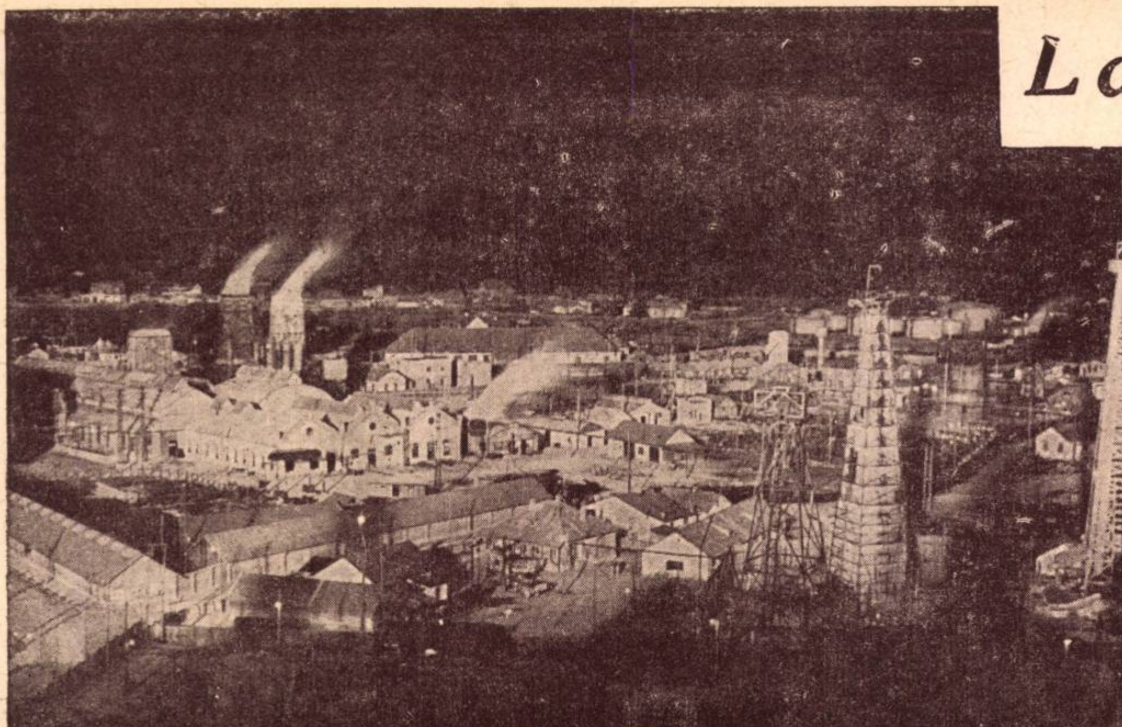
Pe un an	Lei 350
Pe o jumătate de an	„ 180
Pe trei luni	„ 95
Pentru străinătate	„ 400

Cupon pentru jocuri
No. 31

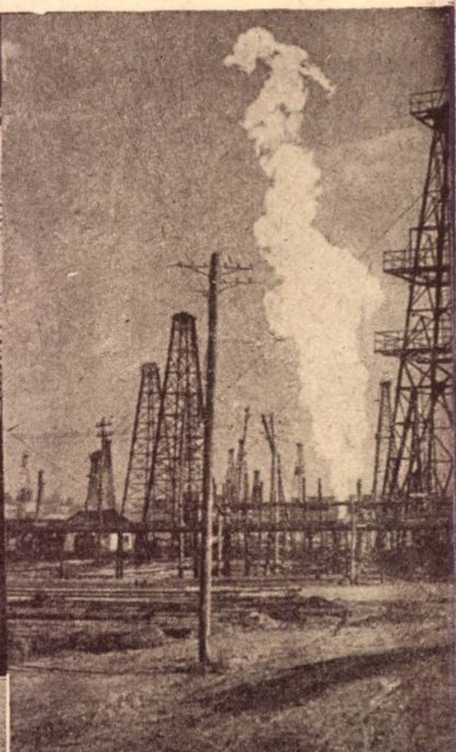
Numele şi pronumele ....

Adresa ....

La Moreni

O parte din regiunea Morenilor, fotografiată la lumina emanată de formidabila coloană de foc, a sondei incendiate.

Sonda incendiată, fotografiată ziua...

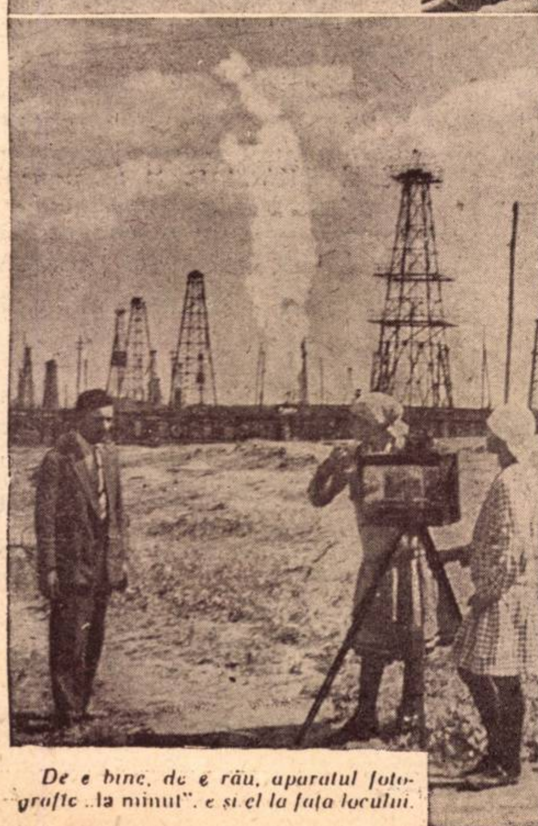
... și noaptea.

Un grup de regisori și operatori ai casei care turnează filmul, lângă aparatele în funcțiune.

O casă cinematografică, turnează un film cu subiect din viața petroliferă, la Moreni. Iată mai sus, maquillage-ul artistei Marcella Albani

De e bine, de e rău, aparatul fotografic „la minut", e și el la fața locului.

Un grup de spectatori.